

VERZAMELING VAN STUKKEN,

NOPENS

SURINAME.

VERZAMELING VAN STUKKEN

AANGAANDE

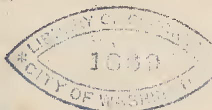
DE SURINAAMSCHE AANGELEGENHEDEN,

THANS AANHANGIG

BIJ

DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

EERSTE GEDEELTE.

's GRAVENHAGE,
GEBROEDERS BELINFANTE.

APRIL 1845.

Het adres over *de Surinaamsche aangelegenheden*, door zes en veertig voorname huizen van Amsterdam, op den 21 Februarij 1845 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediend, heeft in hooge mate de openbare aandacht gevestigd en gespannen op een der gewigtigste belangen van den Nederlandschen Staat. Het verspreidt een helder licht over de Koloniale gesteldheid en over het Koloniaal bestuur. Te merkwaardiger is dit adres, omdat het allerwege door de Ministeriële redevoering, op den 14 Maart 1845 gehouden, *in alle de feitelijke hoofdzaken* is bevestigd geworden. De Minister moge (en het was te verwachten) anders, dan de Adressanten, die feiten rangschikken, kleuren en vernissen — hij moge enkele punten met zeker welgevallen op den voorgrond, en andere in de schaduw plaatsen — in het wezen der zaak is het tafereel geheel eenzelvig. De Minister erkent het verval der Kolonie, hij erkent haren achteruitgang, hij erkent de niet-nakoming van de verbindtenissen der Regering, hij erkent de afwijking van de grondslagen, waarop het maatschappelijk gebouw in de Kolonie tot heden gevestigd was, hij erkent de veranderlijke afwisseling van botsende verordeningen, hij erkent de afzetting van regters en raden, hij erkent het algemeen heerschend wantrouwen en misnoegen, hij erkent de spanning tusschen de onderscheidene autoriteiten en collegiën, hij erkent de aanmatigende bemoeijenis van eenen vreemden Commissaris in de huisselijke aangelegenheden der volksplanting, hij erkent

de volslagene vernietiging van alle zedelijk gezag bij het Koloniaal bestuur, waarvan als noodwendige gevolgen regeringloosheid of dwingelandij, of beiden, moesten voortvloeijen. Men stelle ter zijde de persoonlijke verwijtingen, door de Adressanten soms, en vaak door den Minister te berde gebragt; men trede niet in de vraagstukken van Staatkunde en Staatsregt, elders met oordeel en kunde behandeld; men verlieze uit het oog het regtspunt, de schennis der Grondwet; men vergete, dat de Heer Baud in de zweep van den slaven-officier alleen den oorsprong van al het kwaad ziet, de Adressanten in de onkunde en willekeur van het koloniaal bewind de bron van alle onheilen ontwaren: omtrent de feitelijke gesteldheid, als *resultaat*, en wie of wat er de schuld van moge dragen, heerscht tusschen zoo vijandige partijen treffende eensgezindheid.

Eene even treurige als onloochenbare waarheid wordt derhalve van beide zijden erkend, dat *Suriname* met snel toenemend bederf te gronde gaat. Het is te hopen, dat deze ontwikkeling, welke eenen pijnlijken indruk moet hebben voortgebragt op de Vertegenwoordigers van het Nederlandsche Volk, in de gevolgen niet onvruchtbaar zal blijven.

Suriname is verloren, is onredbaar verloren, indien het bij voortduur vreemd blijft, als ware het door geenen band aan Nederland verbonden. Nederlanders zijn de kern zijner bevolking, zijne belangen naauw verbonden aan die van het Moederland.

Nog kan *Suriname*, door verwaarloozing en miskenning van alle de meest bekende lessen der staathuishoudkunde, en door eene opeenstapeling van kwalijk beraamde maatregelen aan den rand des verderfs gebragt, een gelukkiger tijdperk intreden.

Welligt is de toekomst dier Kolonie afhankelijk van het Besluit, thans door Hun Edel Mogenden te nemen.

Opdat dit Besluit op vereischte kennis steune, is deze Verzameling niet overbodig geacht.

De stukken onder III, XIV, XV, XVI, XXVIII en XXXIII voorkomende, behelzen de *Regerings-reglementen*, zoodanig als zij elkander sedert 1816 hebben opgevolgd.

Bij het Regerings-reglement van 1815, is men, hoezeer reeds afwijkende van het octrooi van 1682, evenwel ten aanzien van het huishoudelijk bestuur, daaraan niet geheel ongetrouw geworden. Onophoudelijk echter zijn de regten der Ingezetenen verkort, en is het *autocatisch beginsel* in evenredigheid uitgebreid. Om zich hiervan te overtuigen, vergelijke men slechts de Regerings-reglementen van 1815 en 1832, onder III en XXVIII in derzelver geheel opgenomen, en meer bepaaldelijk de art. 1, 13, 15, 16, 17, 25, 26, 29, 36, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 47 en 85 van het Reglement van 1815, bij de art. 1, 2, 8, 9, 10, 35, 42, 43, 44, 45, 46, 49, 53, 54, 55, 56, 66 en 67 van dat van 1832.

De stukken onder VI, VII, IX, X, XI, XVII, XXIII en XXIV, buiten en behalve verscheidene meerdere verordeningen, hier en daar onder de Gouvernements-bladen verspreid, strekken om aan te toonen hoe *de belastingen* achtervolgens zijn verhoogd.

Uit de stukken VIII, XIII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXV, XXVI, XXXII, XXXV, XLVI, XLVII, L en LI, leert men al het noodlottige kennen, hetwelk ten aanzien van het circulerend medium *openlijk* heeft plaats gehad.

XXXVII, XLII, XLIII, XLIV, XLVIII, XLIX, LII en LIII, behelzen wat er is voorafgegaan, alvorens de Amsterdamsche belanghebbenden zich tot de Kamer hebben gewend.

XL in verband met XXXVIII en XXXIX, alsmede XLI, zijn opgenomen, opdat men de stukken, waarop de Heer Minister zich beroept, leere kennen en de voorstellingen van Zijne Excellentie daaraan kunne toetsen.

Hoewel Zijne Excellentie de Heere Minister van Koloniën beweert, dat op de bekende Besluiten van 6 November 1844, de Raad van State niet behoefde te worden gehoord,

zoo erkent hij echter, dat dit althans ten aanzien van *blijvende maatregelen* gebiedend is voorgeschreven. Men zie nu de Regerings-reglementen onder III, XIV, XV, XVI XXVIII en XXXIII vermeld, en geen blijk is er, dat de Raad van State er op is gehoord. De Grondwet toch luidt: *aan het hoofd der uit te vaardigen wetten en bevelen, wordt melding gemaakt, dat de Raad van State desweye gehoord is.*

Men zie onder meerdere de Publicatiën: aangehaald onder IV, V, XII, XXII, XXVII, XXIX, XXXI en XXXIV, waaronder van hoog gewigt, terwijl zelfs bij de, zoo vele belangen betreffende, onder XXXI voorkomende Publicatie, het hooger beroep *naar 's Hage* is afgesneden en ook op geen van deze allen blijkt, de Raad van State te zijn gehoord. Ten aanzien van VI, VII, XVIII, XXXVI, XLI en XLV blijkt *stellig* dat deze Raad *niet* is gehoord.

De wensch, om, alreeds bij de hervatting der werkzaamheden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, deze Verzameling van officiële bescheiden te doen verschijnen, heeft aanleiding gegeven, om de uitgave te bespoedigen. Het voornemen is, om later deze Verzameling voort te zetten, daar men overtuigd is, dat de meer algemeene kennis der Surinaamsche aangelegenheden het meest geschikte middel is, om den bloei te bevorderen van eene der meest gewigtige Koloniën van het Rijk, en welke, onder een wijs en welwillend bestuur, nog steeds eenen hoogen trap van welvaart kan bereiken, en meer en meer vruchtbaar worden in onberekenbare voordeelen voor den Nederlandschen Staat.

I.

OCTROY OFTE FONDAMENTEELE CONDITIEN, *onder dewelke haar Hoog: Mog: ten besten ende voordeele van de Ingesetenen deser Landen, de Colonie van Suriname hebben doen vallen in handen ende onder directie van de Bewinthebberen van de Generaale Nederlantsche Geoctroyeerde West-Indische Compagnie, dd.* 23 *Sept.* 1682.

De Staten Generaal der Vereenigde Nederlanden: Allen den genen die dezen sien ofte horen lesen saluyt. *Doen te weten :* Nademaal Wy in die persuasie zyn, dat de Colonie van Suriname van sodanige constitutie ende gelegentheit is, dat deselve in niet veele Jaren tot een considerabele Colonie van dese Landen gemaekt soude konnen werden, doch dat het selve met weynig hope van succes kan werden ondernomen, bij aldien den Ondernemer sich niet getroost van in den beginne groote kosten te supporteren, alleenlyk op verwachtinge van na verloop van veele Jaren de Vrugten van syn uytgeschoten geldt ende arbeid te genieten, ende dat een Colonie nootsakelyk in syn geboorte moet smoren, indien men de Coloniers in den aanbeginne swaarder belast als sy bequaam ende magtig zyn te dragen, in plaatse van de selve door hulpe ende assistentie te ondersteunen, mitsgaders door Privilegien ende fondamentele Wetten te versekeren, datse in het toekomende in geene ondragelyke lasten sullen werden geinvolveert; want door sodanigen maniere van doen de albëreyts aanwesende Coloniers onder gehouden, en alle anderen afgeschrikt werden, omme tot voortsettinge van soodanigen Colonie, ende op hope van het doen van voordeel en van welvaren, ende van het paisibel jouisseren van dien, sich mede derwaarts te begeven; ende dat ter contrarie, indien men de Coloniers in den aenbeginne sachtelyck, en selfs met hulpe ende assistentie handelt, mitsgaders dat men haer volkomen gerustheydt geeft, datse voor het toekomende, als sy in staet van middelen ende welvaren souden mogen wesen gekomen, niet en sullen werden ge-exactioneert, ofte met schattingen uytgeput, een Colonie op een wel-gelegen plaetse gefondeert wesende, van een kleyn begin in korten tydt door toevloeyinge van alle kanten tot een bysonder en groot werek gemaeckt kan werden; ende dat de generale Geoctroyeerde West-Indische Compagnie deser Landen, sich niet ongenegen en toont, om op soodanige gronden en andere

fondamentele en onveranderlyke conditien de beschermingen en den opbouw van de voorsz. Colonie van Suriname, door de Heeren Staten van Zeelandt eenige Jaren geleden, ondernomen, ten beste van dese Landen en van de gemelte West-Indische Compagnie verder voort te setten en soo mogelyck, onder de genadige toelatinge en zegen van Godt Almachtig, tot het gewenscht en beoogmerckt eynde te brengen: SOO IST; dat Wy mede considererende, dat het voordeel ende welvaren, dat ingevalle van verhoopt succes van deselve Colonie sal proflueren, door accres van Commercie ende Navigatie, door het debit van veelderhande Manufacturen ende Vruchten, door het Manufactureren van de rouwe Waaren, de welcke van daer in Retouren herwaerts gebracht ende gemanufactureert wesende, wederom in andere Landen gedebiteert ende verhandelt werden, door den continuelen aenbouw ende reparatie van Schepen derrvaerts varende, en van de Worm aldaer opgegeten werdende, door het aenqueecken van Zee-varent Volck en bequame Matrosen, ende uyt andere Hoofden meer sal komen, aen alle de Ingezetenen gesamentlyck, ende sulcks vervolghens aen den Staet selve, goedt-ghevonden hebben, gelyck Wy goedt vinden by desen, de voorsz. Colonie van Suriname, met alle hare appendentien en dependentien onder de conditien en fondamentele onveranderlycke Articulen hier na volgende te cederen en over te geven aen de gemelte generale West-Indische Compagnie deser Landen, om by de selve gheéenvaert te werden, met alsulken recht als de voorsz. Compagnie is hebbende op alle hare Conquesten, gelegen in de Limiten van den Octroye aen haer verleent, met dat onderscheydt alleen, dat de meerghemelte Compagnie ten eeuwigen dage niet bevoeght sal zyn, ofte vermogen eenighe de minste veranderinge te brengen in dat gene, het welcke by de volgende Articulen bepaelt ende gelimiteert staet, dewyle Wy de voorsz. Articulen gunnen, consenteren en accorderen, gelyck wy doen by desen, als een Octroy ofte Privilegie gegeven ten voordeele en tot gerustheyt van alle die gene, de welcke sigh op de voorsz. Colonie albereyts ter neder hebben gesteldt of noch sullen komen te begeven, sonder dat daer van oyt ofte oyt selfs by de Machten van dese Landen, ten nadeel van de Opgezetenen aldaer sal mogen werden gerecedeert.

Art. I. Dat de Ed. Mog. Heeren Staten van Zeelandt de voorsz. Colonie van Suriname met haer Geschut, Amunitie van Oorlogh, ende wat des meer zy, mitsgaders alle vordere appendentien ende dependentien van dien, en in dier voegen, als de gemelte haer Edele Mog. de selve Colonie althans besitten, sullen overleveren aen de gemelte generale Geoctroyeerde West-Indische Compagnie; met dien-verstande, dat alle lasten ende voordeelen ofte profyten van de voorsz. Colonie, sullen komen ende begonnen hebben te lopen voor reeckeninge van de geseyde Compagnie, op den dagh dat het Octroy sal werden gearresteert, ende dat alle voorgaende lasten ende gemaeckte schulden, het zy soldye van de Militie, Gagien ende Traetementen, ofte andere, uyt wat hoofde die soude mogen voor komen, ende van wat natuyre die soude mogen zyn, geen uytgesondert, ter verantwoordinge en lasten sullen blyven van de gemelte haer Ed. Mog., sonder dat oyt of oyt de voorsz. Compagnie

ter sake van dien aengesproken en gemolesteert, ofte by eenigh Rechter als schuldigh sal mogen werden aengesien, en veel min geoordeelt.

Art. II. Dat de voorsz. Compagnie gehouden sal zyn voor den tydt van tien achter een volgende Jaren, aen alle de Coloniers en Opgezetenen aldaer, indistinctelyck te verleenen exemptie en immuniteyt van alle lasten, waer mede althans beswaerdt zyn, uytghenomen alleen het Lastgelt van de Schepen, ende het Waegh-gelt, in voegen als het selve by het vierde Articul sal gereguleert werden tot voorkominge van frauden en disordres de welcke als nu ten merckelyken nadeele van de Colonie selfs aldaer in swang gaen.

Art. III. Dat oock alle die genen de welcke hier na sigh op de voorsz. Colonie sullen komen ter neder te stellen, voor gelycke thien Jaren sullen hebben gelycke vryheyt en exemptie.

Art. IV. Dat de voorsz. eerste thien Jaren ge-escouleerd wesende, de gemelte Compagnie niet en sal vermogen oyt of oyt eenighe Lasten of Impositien op te stellen, ofte te heffen buyten die gene de welcke in dit Articul specifiquelyck staen ter neder gestelt, ten ware uyt noot ende te gelyckelyck met vry en liber consent van den Gouverneur ende den Polityequen Raet aldaer, de welcke mede ten dien eynde door de Coloniers selve, ende uyt de beste onder haer geformeert sal werden; ende namentlyck sal de voorsz. Compagnie noyt meer mogen trecken als drie guldens voor yder last dat een Schip groot is, voor uyt-gaen, en gelycke drie guldens voor in-komen; wegens het Last-geldt van de Schepen, ende voor de binne-lasten niet anders als vyftigh pont Suycker voor yder Opgezeten, soo Blancken als Negros, wegens Hooft-gelt jaerlycks, en twee en een half per cento van de waerde van alle Goederen, de welcke van daer na dese Landen sullen werden versonden, ofte aldaer verkocht wegens Waegh-gelt, sullende ten dien eynde, ende specialyck mede tot voorkominge van veele frauden ende disordres aldaer een of meer Wagen werden opgerecht, ende by yder Wage gestelt een bequame Keurmeester die de Suyckeren sullen moeten keuren, of die bequaem zyn om gelevert te konnen werden, ende sullen aldaer alle Goederen by betalinge ofte afleveringe t'elckens ende soo meenighmael als verkocht ofte van daer na dese Landen versonden werden, het voorsz. Waegh-geldt van twee ende een half per cento subject zyn, ende moeten werden gewogen en overgeslagen.

Art. V. Dat de voorsz. Compagnie nu door dese overdracht Meester en Eygenaer werdende van de geseyde Colonie, niet en sal vermogen ten rigoureusten te procederen tot inning van de schulden, de welke aldaer wegens reets aengebrachte ende geleverde Slaven uytstaende heeft; maer die tot gerustheydt van soodanige Coloniers, de welcke tot prompte betalinge onmachtigh zyn, de selve sal gedaen werden in drie termynen; yder van twaelf maenden, en waer van de eerste sal wesen verschenen twaelf maenden na dat de Compagnie in de reëele possessie van de gemelde Colonie sal wesen gekomen.

Art. VI. Dat dewyle de gemelte Colonie niet wel kan werden voort geset, dan door middel van swarte Slaven ofte Negros, ende dat niemandt buyten de voorsz. Compagnie in dese Landen bevoeght is eenige

Slaven te halen van de Kuste van Africa, alwaer alleen ingehandelt werden, soo sal de voorsz. Compagnie geobligeert zyn aen de geseyde Colonie jaerlycx te leveren sodanigen aental Slaven, als aldaer sullen wesen gerequireert.

Art. VII. Ende op dat tot bysondere voortsettinge van alle Wercken en Plantagien aldaer, een yegelyk Colonier of Planter, en soo wel de kleyne of onmachtigen, als de groote ofte machtigen van haer nodige Negros mogen werden voorsien, sal de gemelte Compagnie gehouden zyn de Negros, de welcke van tydt tot tydt sullen werden aengebracht publyck te verkopen, en by twee stuk t'effens op te veylen, wel-verstaende, dat de selve Compagnie om versekert te zyn van de voldoeninge van de prys die voor de voorsz. Negros sal werden uytgelooft, by het verkopen van de voorsz. Negros sal mogen bedingen sodanige sekerheyt als de selve sal oordelen tot haer gerustheydt dienaengaende te konnen strecken.

Art. VIII. Dat de betalinge der alsoo publyck verkochte Negros sal geschieden in drie termynen yder van ses maenden, gereguleert na de tijdt dat de Suyckeren bequamelyckst gelevert konnen werden; des sal als dan de voorsz. betalinge precise moeten werden gedaen, ende by nalatigheidt van dien de gebrekige by wegen van parate executie, en sonder eenige Rechts-pleginge tot een effective voldoeninge gecompelleert werden; met dien-verstande evenwel, dat het den Gouverneur vry sal staen, ter requisitie van de Coloniers en Planters te verleenen provisionele surcheantie van de voornoemde executie, doch niet anders dan om merckelycke redenen, de welcke hen daer toe soude mogen brengen, en op speciale approbatie van de Heeren Bewindthebberen van de voorsz. Compagnie.

Art. IX. Dat dewyle tot den aenbouw der voorsz. Colonie mede ten hoogsten nootsakelyck is, dat het getal der blancke Menschen aldaer, soo veel en spoedigh mogelyck geaugmenteert werde; soo sal de Compagnie besorgen, dat derwaerts uyt dese Landen soo veel Personen mogen werden getransporteert, als de voorsz. Compagnie sal konnen en bequaem wesen uit te wercken.

Art. X. Dat ten dien eynde alle Schepen uyt dese Landen derwaerts aenleggende, gehouden sullen zyn (indien de geseyde Compagnie sulks soude mogen begeren) yder twaelf Personen over te voeren, voor een somme van dertigh guldens voor yder Persoon, wegens transport en kost-gelt te genieten, te korten aen haer Last-geldt in het uytgaen en inkomen half en half, twee Persoonen voor een, indien beneden de twaelf Jaren zyn.

Art. XI. Dat om de voorsz. Colonie krachtelyk en so veel mogelyk voort te setten, en om alle voordeelen, de welcke by verhoopt succes van de selven sullen komen af te vloeijen, te doen vallen in de schoot van de Coloniers en Planters aldaer, ende van de Ingezetenen van desen Staet, den handel en Traffycque op Suriname, ende van daer indistinctelick liber en open sal zyn aen alle Ingezetenen van desen Staet, blyvende niet te min geobligeert in conformité van den Octroye van de voornoemde Compagnie, de selve Compagnie te

erkennen, en aen haer by forme van recognitie te betalen het Last-geldt in het vierde van dese fondamentele Articulen ge-expresseert, en daer en boven te stellen cautie, van niet te sullen komen op de Kuste van Africa, ofte alle de Plaetsen alwaer de voorsz. Compagnie den Handel privative heeft, ende met uytsluytinge van de Ingezetenen van desen Staet, ende dat sy met de voornoemde hare Schepen en Ladinge wederomme in dese Landen sullen retourneren, sullen de voorsz. Schepen, het geseyde Last-gelt betaelt, ende cautie gestelt hebbende, aenstonts t'haerder requisitie aen hare Pasporten en Commissien, door de gemelte Compagnie geholpen ende ge-expedieert moeten werden, ten eynde in haer voorgenomen reyse niet mogen belet, ofte in faveur van andere Schepen opgehouden werden; daer en boven tot particuliere gerustheyt van gemelte haer Edele Mogende de Heeren Staten van Zeelandt, werdt mede vast gestelt, dat der selver Ingezetenen in 't gaen en weder-komen, en aldaer te Lande behouden sullen ten allen tyden de vrye en onbekommerde Navigatie, Commercie en inwoninge, sonder dat die oyt sal mogen werden gesloten, of in eeniger maniere hoger, swaerder, ofte meerder sullen mogen werden belast, gelimiteert, ofte in haer vryheyt bepaelt, als ten aensien van eenigh Ingezeten van Hollandt, ofte van eenige andere Provincie sal vermogen te geschieden, maer dat alles op het fondament van dit Octroy aen de Ingezetenen van alle de Provincien egael sal zyn, soo wel de lasten als de voor-rechten, sonder distinctie onder gelycke verbintenisse.

Art. XII. Dat den Handel ende Vaert op ende van de voorsz. Colonie alleen sal mogen geschieden directelyck uit en na dese Landen, ende dat oock vervolgens alle de Vruchten, Waren, en Gewassen nergens heen, als directelick op dese Landen sullen mogen werden gesonden, mitsgaders ook alle Behoeften voor de voorsz. Colonie gerequireert, uit desen Landen, ende nergens anders van daen derwaerts werden gebracht.

Art. XIII. Ende op dat de voorsz. Ingezetenen derwaerts traffiquerende, gerust mogen gestelt wesen, dat sy in de voorsz. liberteit van derwaerdts ende herwaerdts te navigeren, door de Schepen van de Compagnie niet en sullen werden geprejudicieert door de avantagien die de selve Compagnie aen haer eygen Schepen soude genegen mogen zyn te geven ende toe te brengen; soo sal de gemelte Compagnie by desen aennemen van geen meerder Schepen derwaarts te sullen senden als die gerequireert sullen werden en machtigh zyn, om de noodige Negros daer na toe te voeren, ende de Suyckeren ende andere Waren door den verkoop der voorsz. Negros, ofte door de opgestelde Impositien eygen geworden zynde aen de voorsz. Compagnie, van daer af te halen, sullende de voorsz. Compagnie geen Goederen van Particulieren in hare Schepen vermogen te doen laden en overvoeren, als alleen in die Schepen die Slaven daer hebben gebracht.

Art. XIV. Dat de Koopluyden daer te Lande aengekomende wesende met hare Schepen en Goederen, sullen mogen gaen leggen op alle soodanige Plaetsen, als sy sullen oordeelen voor haer commodieust ende proffytelyckst te wesen, mits daer inne aen de Compagnie selve,

ofte aen andere Opgezetenen geen belemmering komen te geven, en dat daer door de gemelte Compagnie in haer Impositien en Gerechtigheden niet en werde verkort, waer op den Gouverneur en Raeden seer exactelyck sullen hebben te reflecteren.

Art. XV. Dat gelyck het yder een vry staet met syn Persoon, Familie, en Goederen in de voorsz. Colonie te komen, het oock alsoo sal wesen gepermitteert aen een yegelyck, de welcke alrede sigh daer ter neder gestelt heeft, ofte sal komen te stellen, ten allen tyden van daer te vertrecken met hare Slaven, Beesten, en verdere roerende Goederen, en dat naer soodanige andere Plaetsen ofte Eylanden als het haer sal believen, konnende tot het voorsz. transport, huuren, of koopen alsulcke Schepen of Vaartuygen, als sy tot haer voorsz. desseyn hen sullen oordeelen dienstigh te wesen.

Art. XVI. Ende op dat de Coloniers ende Planters in Suriname, mitsgaders de Ingezetenen deser Landen met de selve commercierende, volkomen gerust mogen zyn, dat de voorsz. exemptien en privilegien effective sullen werden achtervolght en naergekomen; soo sal den Gouverneur ende den Politiquen Raedt, in voegen de zelve hier naer sullen werden aengestelt, gehouden zyn op haren Eedt te besorgen, dat daer jegens geen inſtractien komen gemaeckt te werden.

Art. XVII. Sullende den Gouverneur die 't hooghste gesagh sal competeren by de voorsz. Compagnie absolute aengestelt werden, mits deselve, ende ook syne Instructie by hoog-ghemelte haer Hoog Mogende werde gheapprobeert, eu dat hem by de selve haer Hoog Mogende, en syne Hoogheidt den Heere Prince van Orange, de nodige Commissie gegeven sal moeten werden.

Art. XVIII. Dat den voorsz. Politiquen Raedt sal bestaen ende gecomposeert wesen nu voor de eerstemaal uyt thien Persoonen, en by vervolgh van tyden naer het accrois van de Colonie, de inclinatie van de Ingezetenen, ofte om andere redenen op het welghevallen en goet vinden van de voornoemde Compagnie moghen werden verhooght tot veertigh Persoonen incluys.

Art. XIX. Sullende de voornoemde Raedts-personen uit de aensienlyckste, verstandighste en moderaetste onder de Coloniers, haer leven langh geduurende, tot de voorsz. Raedtsplaets beroepen werden, te weten door pluraliteit van stemmen van al de Coloniers een dubbelt getal genomineert wesende, sal den Gouverneur daar uyt electie doen, waer inne by afstervingh ofte vertreck tot suppletie gecontinueert sal werden, ter tyde en wyle het getal der Coloniers soo groot sal wesen, dat het selve niet wel als met een disordre soude konnen werden gepractiseert, als wanneer de Compagnie op approbatie van haer Hoog Mogende sal mogen ordonneeren, dat de nominatie tot de voorsz. suppletie jaerlycks op een vast-gestelden dagh geschiede door de overgebleven Raets-persoonen alleen; sullende echter de voorsz. veranderingh niet mogen werden gemaeckt, als naer dat het getal der Raedts-persoonen, ten minste tot dertigh Personen sal wesen geaugmenteert.

Art. XX. Dat al-hoe-wel den gemelten Gouverneur in alle saecken soo Polityck als Militair het opperste gesag sal hebben, soo sal hy

evenwel daer omtrent in saken van eenigh aenbelangh gehouden zyn den gemelten Raedt te convoceeren, de saecke aldaer voordragen, ende in deliberatie leggen, en het besluyt formeren. soo en in dier-voegen als by pluraliteyt van stemmen oirbaer en dienstigh geoordeelt sal wesen, sullende soodanigh besluit, soo als het soude mogen leggen, door den voornoemden Gouverneur moeten opgevolgt ende getrouwelyck ter executie geleyt werden.

Art. XXI. Behoudelyck nochtans, dat den gemelten Gouverneur, midtsgaders den Raed gesamentlyck, en yder in het bysonder in alle saken, in deese fondamentele Articulen niet specialyck gelimiteert en bepaelt, gehouden sullen zyn te obtempereren, ende op te volghen het bevel ende de ordres de welcke haer van tydt tot tydt door de gemelte Compagnie gegeven, ende gepresscribeert sullen werden, ende dat op den Eedt by hun respectivelyck ten ingangh van hunne Bedieningen gedaen, en sulcks dat de voorsz. hare besluyten alleen plaets sullen hebben in alle saecken, de welcke in dese Articulen als Privilegien bevat zyn, en verders in alle andere saecken, waer omtrent den gemelten Gouverneur geen speciale last en ordre ofte instructie sal hebben bekomen.

Art. XXII. Dat oock den voornoemden Gouverneur ende Raden sullen moeten vacceren tot het administreren van alle Criminele Justitie.

Art. XXIII. Dat in reguarde van de Civile Justitie, afgesondert van het voorsz. Crimineel, de selve geadministreert ende waer-genomen sal werden door den gemelten Gouverneur, benevens ses aansienelycke en verstandige Personen, om de twee Jaren daer toe op naervolgende wyse, het zy uyt het midden van den voorsz. Raedt, het zy uit de Coloniers ofte Planters te verkiesen, sullende in dese, gelyck oock in de deliberatie van den voorsz. Politiquen Raedt, met de meeste stemmen geconcludeert werden, ende den gemelten Gouverneur niet meer als een stem hebben; dog in cas van egualiteyt van stemmen aen wederzyden, sal met het advis van den Gouverneur geconcludeert werden.

Art. XXIV. Dat de voornoemde ses Personen twee Jaren als Rechters en Raden van Justitie gedient hebbende, de eene helft van de selve sal moeten afgaen, om plaetse te maken aen anderen, dewelke haer in het voornoemde employ volgen sullen, om voor twee volgende Jaren benevens den gemelten Gouverneur, ende de drie aenghebleveне Raden van Justitie de voorsz Recht-banck te besorgen, sullende de voornoemde Raden van Justitie aengestelt werden als volght: namentlyck door den Gouverneur ende den Politiquen Raedt, by pluraliteyt van stemmen, voor de eerstemael twaelf Personen, en vervolghens van twee jaren, tot twee jaren, op den eersten dagh van January ses persoonen genomineert wesende, sal den Gouverneur daer uyt voor de voorsz. eerstemaal ses Personen verkiesen, en vervolgens voor de voorsz. twee tot twee jaren drie Personen, en uyt de oude Raden van Justitie mede drie Personen, om benevens hem als vooren voor twee Jaren Recht en Justitie te administreren.

Art. XXV. Dat de voornoemde Raden van Politie van meerder rangh en respect sullen wesen als de voornoemde Raden van Justitie, doch

dat in de voorsz. respective Collegien die gene onder de selve de preseance ende voor-rang sullen hebben voor de eerstemael die oudtst van jaren sullen zijn, ende vervolgens die eerst tot de voorsz. Digniteyten en Bedieningen sullen wesen beroepen, met die distinctie evenwel, dat in het voorsz. Collegie van Justitie, de Raden van Politie de welcke daer toe souden mogen werden beroepen, altydt uyt respect de preseance ende voor-rangh sullen hebben.

Art. XXVI. Dat de voornoemde Raden van Politie en Justitie respective, de voorsz. hare Bedieningen sullen moeten waer-nemen, sonder daer voor eenige Weddens of vergeldingen te genieten, maer alleen uyt liefde ten besten van 't gemeen.

Art. XXVII. Dat het onderhout van de Fortresse aen de Riviere van Suriname, midtsgaders het maken en onderhouden van alle vordere Fortificatien, by aldien sulcks bevonden soude mogen werden te wesen gerequireert, sal zyn ten laste van de voorsz. Compagnie, gelyck oock het Geschut, de Amunitie van Oorlogh, de Soldyen en het onderhoudt van 't Guarnisoen, ende alles wat relatie heeft tot bescherminge ende defensie van de voorsz. Colonie.

Art. XXVIII. Dat de voornoemde Bewinthebberen sullen moeten besorgen dat de Coloniers ten allen tyden zyn voorzien van een of meer Bedienaers des Goddelyken Woordts, na dat de gelegentheydt van de Colonie het soude moghen komen te vereysschen, ten eynde de Coloniers ende de verdere Opgezetenen aldaer in de vreese des Heeren, ende de Leere der zaligheyt geleydt ende onderwesen mogen werden, mitsgaders tot het gebruyck der Heylighe Sacramenten bequame occasie hebben, sullende de voornoemde Predicanten niet by de voorsz. Compagnie, maer by de Coloniers en Opgezetenen selve onderhouden werden, uyt een middel ofte fonds dat den gemelten Gouverneur ende Raden daer toe op approbatie van Bewinthebberen sullen mogen ordonneren en heffen.

Art. XXIX. Dat oock den voornoemden Gouverneur ende Raedt, op approbatie van Bewindhebberen sullen mogen stellen eenige kleyne en modicque lasten, tot verval van de noodige kosten van de voorsz. respective Collegien van Raden ende Rechters, mitsgaders tot onderhoudt van Kercken-dienst, Schoolmeesters en diergelycke, voor soo veel hetselve soude mogen werden geoordeelt nootsakelyck of dienstigh te wesen.

Art. XXX. Dat den voornoemden Gouverneur en Raden niet en sullen wesen bevoegt eenighe Impositien ofte Lasten te mogen stellen ofte heffen anders als op speciale approbatie van haer Hoog Mogende, en van de Heeren Bewinthebberen, ten eynde de gemelte Coloniers oock moogen wesen gerust ten respecte van de buyten-sporigheden, waer in de voorsz. Raden selve souden mogen komen te vallen.

Art. XXXI. Dat den voornoemden Gouverneur sal wesen ghehouden Eedt van getrouwigheyt aen haer Hoogh Mogende, mitsgaders aen de Bewinthebberen van de voorsz. Compagnie te doen, en de voornoemde Raden ende Rechters gelycke Eedt, na seker formulier daer van te beramen, in handen van den voornoemden Gouverneur; ende dat de soldaten, matrosen, ende verdere Bedienden, de welcke bij de

voorsz. Compagnie sullen werden gesoldoyeert en betaelt, alle aenghenomen en be-eedight sullen werden op en volgens de generale Articulbrief van de Compagnie; sullende alle de Opgezetenen en de Coloniers mede Eedt van getrouwigheydt aen den Staet en de Compagnie moeten doen op een Particulier Formulier, daer van insgelycks te beramen, na het exempel van de Eeden der Burgeren en ingezetenen deser Landen.

Art. XXXII. Laetstelyck, dat indien by experientie van eenighe Jaren soude mogen werden ondervonden, dat de voorsz. Colonie te lastigh soude vallen voor de gheseyde West-Indische Compagnie, soodanigh dat de Bewinthebberen ende de Hooft-participanten souden mogen oordeelen, dat het verder aenhouden van de voornoemde Colonie voor deselve Compagnie soude wesen seer nadeeligh en ruineus, in sulcken gevalle het de gemelte Bewindhebberen sal wesen gepermitteert, van de voorsz. Colonie by abandonnement af-standt te mogen doen, met alsulcken effect, dat den Staet omtrent de besorginghe van de voorsz. Colonie, als dan gehouden sal zyn orders te stellen buyten de geseyde Compagnie.

Weshalve Wy ontbieden ende versoecken, oock lasten en bevelen allen en eenen ygelycken die dit eenigsints aengaen magh, dat sy van dit ons Consent en Octroy, en van allen den inhouden van dien, oock de vryheden en exemptien, in voegen en manieren boven verhaelt, soo wel de gemelte West-Indische Compagnie deser Landen, als die gene die sigh als boven albereydts op de voorsz. Colonie hebben ter neder ghestelt, ofte zich noch souden willen ter neder stellen, doen, laten, en gedogen rustelyck, vredelyck, en volkomentlyck genieten ende gebruycken, sonder aen de selve, of hier tegens te doen ofte te laten geschieden eenigh hinder, letsel, ofte moeyenisse ter contrarie, want Onse ernstige meyninge sulcks is. Gegeven in den Hage onder het groote Zegel van den Staet, de Pharaphure van den Heer presiderende in Onse Vergaderinge, ende de Signature van Onsen Griffier, op den drie en twintighsten September 1682. Was geparapheert, *A. Gerlacius*, *vt.* Onder stond, ter Ordonnantie van de hoogh-gemelte Heeren Staten Generael. Was geteeckent, *H. Fagel.* Hebbende onder uyt hangen het Zegel van haer Hoogh Mogende in rooden wassche, aan een rooden Zyden Bandt.

II.

VERZOEKPUNTEN VAN REDRES, *van H. K. H. de Vrouwe Gouvernante, benevens de* UITSPRAAK *daarop, gehoord het berigt van Heeren Directeuren; — welke uitspraak is goedgekeurd en bekrachtigd door de Heeren Staten-Generaal, den 20sten Julij des jaars 1753.* *).

Art. I. Eerstelyk verzoeken de ondergeschreevenen dat de Edele Societeit deezer Colonie mag werden gerecommandeerd alle derzelver orders, de bestieringe der gemelde Colonie betreffende, directelyk mogen werden geaddresseerd en gecachetteerd overgebragt ter Vergaderinge van de Raaden van Politie, omme aldaar geopend, geleezen en geregistreerd te worden; waar door de Harmonie tusschen de Heeren Gouverneurs en Raaden op eene bestendige Voet zal weezen gebragt; en de Raad de Eer genieten van met de orders van de Edele Societeit bekleed, geconsidereerd te werden, als die geene, aan dewelke, volgens het XX Art. van het Octroy, met en benevens den Gouverneur de Regering der Colonie is gedemandeerd.

Uitspraak. *In het verzoek in dit Artikel vervat kan niet werden getreeden als strijdende tegens Art. XXI. van het Octroy, waar by aan de Societeit is vry gelaaten haare orders te zenden aan het Hof direct of door het Canaal van den Gouverneur.*

Art. II. Dat aan de Heeren Gouverneurs mag werden bevoolen tot maintien van het Respect den Raad uit Art. XX. van gemelde Octroy vergund, en zo als hun Hoog Mogende Resolutie van den 11den October 1684. wel expresselyk is behelzende, dat Zy Heeren Gouverneurs afzonderlyk en eigener Authoriteit geen Placaaten, Ordonnantien, Statuten, of dergelyks zullen mogen maaken, en publiceeren; maar dat alle dezelve, zonder eenige uitzonderinge, door Gouverneur en Raaden samen zullen werden gemaakt en gepubliceerd.

Uits. *In dit Verzoek kan mede niet worden getreeden maar werd aan den Gouverneur de Magt gelaaten, om afzonderlyk Placaaten te publiceeren Conform de Resolutien van hun Hoog Mogende, van den 8sten Juny 1740 en den 17den July 1747.*

Art. III. Dat mede aan gemelde Heeren Gouverneurs altyd op 't serieuste mag werden gerecommandeerd (op pœne van indignatie van hun Hoog Mogende en van zyne Doorluchtige Hoogheid te incurreeren) den Octroye in alle zyne leden en deelen punctueelyk te observeeren, en zich te onthouden, om toeleg te maken, van op eene dispotique wyze, het zy

*) Hartsinck zegt deswege dat hetzelve een rigtsnoer in velen opzigte is, zoo van politie als justitie.

over de Raaden van beide de Hoven hier te Lande, of wel over de verdere Planters en Ingezetenen te willen heerschen.

Uits. *Conform aan dit verzoek werd aan de Gouverneurs gerecommandeerd den Octroye stiptelyk te observeeren en zich van alle dispotique behandelingen, het zy over de Raaden van beide de Hoven of over de verdere Planters en Ingezetenen, te onthouden.*

Art. IV. Sedert een geruimen tyd en wel na het afsterven van den Commandeur *Verboom* (die na voorgaande Nominatie van de Gemeente alhier tot Raad van Politie werde geëligeerd) hebben de Heeren Directeuren van de Edele Societeit altoos op het afsterven of weder aanstellen van een Commandeur, zich bij Requeste aan hun Hoog Mogende geadresseerd, ten einde de Commandeur mede Zitting in den Politiquen Raad zoude obtineeren, en dan nog de eerste Raad te zyn, strydende dit tegens den Octroye, volgens het welke geen Commandeur tot Raad door de Edele Societeit aangesteld moet worden, maar alhier tien Persoonen, die altoos door de Gemeente moeten genomineerd, en door den Gouverneur geëligeerd worden; en 't spreekt van zelfs, dat de afhangkelykheid van een Commandeur aan de orders van de Edele Societeit en van den Gouverneur, die de Eer heeft dezelve te representeeren, een obstacul moet zyn in een Raad, die zonder Vrees of dergelijke afhangkelijkheid, maar alleen met Vrye Sentimenten bezield moet zyn. Ook is men onderricht, dat den tegenwoordigen Commandeur speciaalyk belast is, in den Raad altoos des Gouverneurs Stem of advys aan te kleven; waar door zodaanig Lid niet meer als Raad ten genoegen der Ingezetenenkan Vaceeren, en de Supplianten, derhalve, met alle Eerbied verzoeken, dat 'er nadrukkelyke orders werden gegeven dat voor 't toekomende geen Commandeurs meer in den Raad door de Edele Societeit geintroduceerd werden als Raad, maar alle Raaden volgens Octroy, door de Gemeente alhier genomineerd, en by den Gouverneur geëligeerd zullen worden.

Niets kunnende integendeel doen, dat sedert het geval van den Heer *Verboom* de Edele Societeit in de possessie zou zijn geweest om haare Commandeurs tot Raden te nomineeren en eligeeren, alzo geen possessie kan geëtablisseerd worden tegens den klaaren letter van het Octroy, en een misbruik of usurpatie, hoe oud die ook mogte zyn, geen kracht van wet kan geeven of toevoegen.

By dit verzoek voegen de supplianten nog een dergelyk, dat geordonneerd mag werden, by Publicatie, aan alle de Ingezetenen, dat voor het toekomende nooit of ooit eenige Bediende van de Edele Societeit, actueel in dienst zijnde, op de Nominatie van Raaden moge werden gebragt, en aan de Heeren Gouverneurs belast, geene van die Bedienden te eligeeren, zo zy mogten werden genomineerd, maar in dergelijke gevallen de Nominatie van geene waarde zal zyn, en terstond eene andere zal werden gemaakt. Dit om dat dezelve afhangkelykheid, die in den Persoon van den Commandeur gevonden word, mede in alle die Bedienden resideert, gelyk men onlangs daar van een groote blyk gehad heeft in den Persoon van M. Freher, die Ontvanger van de Edele Societeit, en teffens Raad van Politie is: hebbende gemelde Heer Freher

moeten royeeren een Geschrift (dat zyn Edele in den Hove, als Raad, ingelevert had) om 't effect van de Dreigementen van den Heer Gouverneur Mauricius niet te beproeven, alzo gemelde Gouverneur aan zyn Edele had aangeschreeven of doen zeggen, dat zo zyn Edele dit niet royeerde hy Gouverneur eenen anderen Ontvanger by provisie zoude aanstellen, en hem suspendeeren; van alle 't welk U Edele Mogende geinformeerd zyn.

Uits. *Het eerste verzoek by dit Art. voorgesteld, raakende het Zitten van den Commandeur in den Raad, werd afgewezen: het tweede, als strydende tegens den Octroye, en daarenboven specteerende tot het particulier Huishouden van de Societeit, werd aan dezelve gerenvoyeerd omme ten opzichte van de Electie van een haarer Bedienden tot Raad van Politie, haaren Gouverneur zoodanige orders te geeven, als dezelve ten welweezen der Colonie en haare Interessen zal oordeelen te behooren.*

Art. V. Dat alle Memorien, Requesten en verdere Verzoekschriften, zo Politicq, Crimineel als Civiel mogen ingeleverd worden in de Respective Hoven en niet afzonderlijk aan den Heere Gouverneur, op dat de Raad van alles mede kennisse moge hebben en ter voorkominge van de nadeelige consequentien die daar uit zouden kunnen vloeijen.

Uits. *Dit werd afgewezen.*

Art. VI. Dat byzonderlyk aan de Gouverneurs in der tyd mag worden geordonneerd, punktueelyk ter executie te leggen, 't geen by den Raad, door de meerderheid van Stemmen zal zyn geresolveerd (volgens het XX. Articul van den Octroye) zonder daar inne direct eenige Veranderinge te maaken, of die executie uit te stellen.

Uits. *Conform dit verzoek werden de Gouverneurs geordonneerd volgens Art. XX. van het Octroy, punctueelyk te exeuteeren de Resolutien van den Raad zonder daar inne veranderinge te maaken, of die executie uit te stellen.*

Art. 7. Dat voortaan, gelyk voor deezen, alle de Raaden van beide de Hoven, de Fiscaalen en de Secretarissen van gemelde Hoven, mitsgaders hunne Bedienden, den Eed by den aanvang hunner Bedieninge in den vollen Raad van Policie in handen van den Heer Gouverneur zullen aflеggen, of ten minsten ten overstaan van twee Raaden van voorsz. Hove van Policie.

Uits. *Word vastgesteld, dat voortaan door de Raaden van beide de Hoven, de Fiscaalen en de Secretarissen van gemelde Hoven mitsgaders Bedienden den Eed by den aanvang hunner Bedieninge in handen van den Gouverneur zal moeten werden afgelegd, ten overstaan van twee Raaden van den Hove van Policie.*

Art. VIII. Dat geordonneerd mag worden, dat alle de Crimineele Procedures door den Raad-Fiscaal altoos moeten werden ingericht volgens de Wetten, Instructien, en manier van procedeeren voor den Hove van Holland in gebruik, en dat aan hem Raad-Fiscaal (en aan alle Fiscaalen in der tyd) geen Autorisatie moge verleend, noch op order van de Edele Societeit (die zelfs verstaan heeft alhier geen Judicatuure noch in het Civiel noch in het Crimineel te hebben) noch door den Gouverneur en Raaden

samen, en dat wel maar in Zaaken daar Zy 't in gemoede noodig zullen oordeelen, in conformité van het recht en practycq.

Item, dat in Actien van Geldboeten, Contraventien, Handvechteryën of andere Calanges van die natuur, daar de Fiscaal voordeel van trekt, zyn Edele zonder Authorisatie, op zyn eigen risico en uit zyn eige privé beurse (gelyk zulks altyd voor deezen door de Fiscaals is geobserveerd) zal moeten procedeeren, vermids de Ingezetenen met smerte nog dagelyks zien en ondervinden, dat door die ligt verkreegen Authorisatien zeer ligtvaardige ja eerroovende Procedures worden aangelegt, waar van de onkosten aan de Cassa der Modique Lasten zeer ondraagelyk vallen, en 't Geld der Ingezetenen op zoo een wys ter verdediginge van hunne Eer en goede Naam word verspild.

Uits. *De manier van procedeeren voor den Hove van Holland gebruikelyk in het Crimineele zal mede in Suriname in trein gebragt worden.*

Art. IX. Alzo 't Fiscalaat niet opgerecht en geëtablisseerd is, om eenige Leden ten kosten van 't Gemeen te verryken, maar op dat de Colonie door de Administratie van een goede Justitie mogte groeijen en bloeijen; ten anderen dat aan den Fiscaal tot maintien en Luister van dat Ampt, zes duizend Guldens jaarlyks zyn toegelegd uit 's Lands Cassa, en dat de Fiscaals, wel vigileerende, veele voordeelen wegens de Contraventien, Boetens als anderzins kunnen genieten: Zo smeeken de Supplianten, dat UEdele Mogende de goedheid gelieven te hebben van te beveelen, dat de Fiscaals, en de Secretarissen van beide de Hoven, niet anders in Reekening mogen brengen, dan het geen hun door Gouverneur en Raaden ingevolge Resolutie A°. 1704 en 1714. toegelegd is, zonder verder iets te genieten, *het zy voor 't neemen van Informatien, het staan over de Executien, of andere Zaaken die haar Edele Amptshalven, gehouden zyn te doen.* Alzo aan UEdele Mogende uit de Reekeningen van de Weduwe van den Fiscaal Köhl kan blyken, welke importante sommen van den Lande geëischt worden, uit hoofde van informatien enz: ten tyde der Ingezetenen wegens de bewuste Vertoog en Procuratie werden onderdrukt: De Supplianten smeeken dat UEdele Mogende die Reekeningen gelieven te eischen, zo als die ten Hove ingeleverd zyn, op dat UEdele Mogende kunnen zien hoe 's Lands Penningen geëmployeerd worden.

By deeze geleegenheid neemen de Supplianten mede de vryheid te verzoeken, dat aan de Fiscaals voort 't toekomende zeer serieuselyk mag werden gerecommandeerd, omme volgens hun Instructie en 't Recht, geene zaaken te composeeren of onder de hand af te maaken, dan met kennis en goedvinding van den Hove, op pœne van gestraft te worden naar Rechten en Merites.

Uits. *Den Raad-Fiscaal werd geordonneerd zich stiptelyk naar zyne Instructie te gedraagen.*

Art. X. Dat het Ampt van Raad-Fiscaal komende te vaceeren, *ad Interim* zal werden waargenoomen (gelyk in vroeger tyd altoos is geschied) door den Oudsten of volgenden Raad van Policie in Rang, except den Heer Commandant (om reden op Art: IV.) en niet meer na de

willekeurige verkiezinge van den Gouverneur of door hem zelfs gelyk de Heer Gouverneur Mauricius heeft gesustineerd, en ook eenige daagen 't Fiscalaat zelfs heeft geexcerceerd. Zaaken van zeer bedroefde gevolgen in gevalle in practyk bleeven.

Uits. *Dit Verzoek werd gedeclineerd als strydende tegen het Octrooy, volgens welke de Gouverneur de dispositie heeft van alle Vaceerende Ampten op Approbatie der Edele Societeit; doch werd teffens vastgesteld, dat het Ampt van Raad-Fiscaal* ad Interim *door den Gouverneur zelfs niet zal mogen werden waargenoomen of geexcerceerd.*

Art. XI. Dat aan de Edele Societeit mogt werden gerecommandeerd altoos habiele Advocaaten, ten minsten bekwaame Persoonen, te benoemen tot het Ampt van Fiscaal en tot Secretarissen van de Hoven, alzo de Justitie anders niet in de orde kan werden geadministreerd, en de Secretarissen mede alle Notariaale Actes moeten passeeren, en de Besoignes en de Resolutien van beide de Hoven moeten bywoonen.

Uits. *De Recommandatie zal, ingevolge dit verzoek, werden gedaan.*

Art. XII. Dat de Jooden hier te Lande mogen werden verstaan geen betrekking te hebben in 't formeeren van Nominatie der Raaden van Policie; steunende deeze zeer eerbiedige beede op de volgende Redenen.

Ten 1sten. Om dat onder geen Christen Mogendheden toegelaaten of geduld word, dat Jooden in Regeerings-zaaken zich mogen inlaaten, laat staan tot een Nominatie van Raaden en Rechters; noch minder van onder haar Rechtbanken te mogen oprechten een Acte van Judicatuure; 't geen hier (tot groote verwarringe en disputen onder die Natie) geschied, en dat de prætense Privilegiën, die nooit door den Souverain (aan wien, onder correctie, alleen competeerd dergelyke te verleenen) maar alleen door de Societeit zyn geapprobeerd: schoon evenwel uit de gantsche Collectie van hunne prætense Privilegiën dergelyke niet gevonden word.

Ten 2den. Zy bieden hunne stemmen aan den Gouverneur, of de zelve worden hun door beloften of dreigementen afgeperst, 't geen verscheide maalen opentlyk en vooral onder dit Gouvernement gebleeken is, en is ook een der voornaamste oorzaaken van den Tweespalt en Haat onder die Natie.

En ten 3den. wanneer 'er een Nominatie van Raaden moet geschieden, werd hunne Gemeente door haare prætense Regenten als gedwongen, om af te komen aan Paramaribo, zynde de Hoofdplaats, onder dewelke Gemeente zich bevinden veele schaamele, fugitive en Banqueroutiers, die drie dagen voor en drie dagen na de Nominatie, haar Siberiën mogen verlaaten en komen jouisseeren van zeker prætens Recht, onder welke tyd zy van alle vervolging, dagvaarding, Exploicten, Executien, apprehensien, gyzeling enz: bevryd zyn. Welke vrydom om geene andere reden word vergund, dan om meester van de stemmen te weezen.

Uits. *In dit verzoek kan niet worden getreeden; doch dat de Privilegien der Joodsche Natie zullen werden nagezien en geexamineerd.*

Art. XIII. Dat heide de Hoven mag werden geinjungeerd:

Ten 1. Alle Zaaken difinitivelyk af te maaken, en niet te laaten liggen

om alvoorens advysen uit den Vaderlande te verzoeken, ten zy in gewigtige zaaken, en met instantien om de advysen, ten spoedigsten te bekomen en vooral de Zittingen niet af te breeken, voor en aleer alle Arresten en Interdictien gedecideerd zullen zyn.

Ten 2. In irreparable zaaken ten definitive, daar van gerevideerd word, de Gecondemneerdens niet te dwingen daar aan te voldoen.

Art. XIV. Dat inzonderheid de Raaden van Civiele Justitie, die als Commissarissen ter Rollen zullen fungeeren, zo lang zij in de Commissie zullen zyn, op eerste verzoek zullen gelieven te assisteeren, by het dirigeeren van de Executien zonder aanzien van Persoonen; alzo door weigering van zulks te doen, op voorwendsel dat de Gecondemneerden goede of bloedvrienden zyn, somtijds door dergelyke uitstellen merkelyke schade aan de Impetranten van Executie werden toegebragt en door de Gecondemneerden frauduleuse loopjes geoefend kunnen worden.

Uits. *Deze twee Articulen werden gerenvoyeerd aan de Justitie in Suriname.*

Art. XV. Dat vastgesteld mag worden, dat niemand tot Raaden, tot Commissarissen van Kleine Zaaken, tot Burger-Officieren, Weesmeesteren enz: zullen mogen werden voorgeslagen noch geadmitteerd, ten zy bereikt hebben den Ouderdom van vijf en twintig Jaaren en ook ten minsten twee Jaaren in de Colonie zyn geweest, en van aanzien, goed gedrag en bekwaamheid zyn, en voorts bevoorens hunne Ampten te aanvaarden, onder Solemneele Eede te verklaaren, in den Raad, dat zy geen Geld of Geldswaarde gegeeven of beloofd hebben, namaals te geeven of andere Vergelding hoe genaamd, direct of indirect, op wat manier het ook zy voor het verkrygen hunner Ampten.

Uits. *Werd vastgesteld, dat den Eed van Zuivering voortaan zal moeten werden gedaan en dit Articul voor 't overige gerenvoyeerd aan Gouverneur en Raaden.*

Art. XVI. Dat de Secretarissen van de Hoven den Eed doende als op Art. VII. mogen werden ontheft van den privaten Eed aan den Gouverneur gedaan; gelyk mede van de orders haar door den Gouverneur Anno 1746 geinjungeerd, dat zy op de orders van de Raaden geen Notulen zullen hebben te houden of te boek te stellen wanneer de Gouverneur daar niet present zoude zyn, in tegendeel, dat haar mag worden geordonneerd by absentie van den Heer Gouverneur in den Raad te assisteeren en te notuleeren, alle het geene de presente Leeden in zaaken van acceleratie door 't oudste Lid geconvoceerd zal weezen geresolveerd, op dat de Justitie en welzyn der Ingezetenen niet alleen aan de presentie van den Gouverneur mogte weezen geaccrocheerd, nochte ook komen te lyden: zynde dit nedrig verzoek conform de oude usantien, maar dat noodzaakelyk gebruik mede onder het Gouvernement van den Heer Mauricius, nevens alle goede orde en harmonie gerenverseerd.

Dat vervolgens in voorsz. gebruik voortaan geen provisien van Justitie verleend mogen werden, door den Heer Gouverneur afzonderlyk, dan na voorgaande advys van de presente Heeren Raaden, en na ingekomen bericht van de daar in belang hebbende Party of Partyen, zo in het Crimineel en Politicq als Civiel, en dat in zaaken daar *periculum in*

mora is, de provisien van Justitie in absentie van den Heer Gouverneur, door den oudsten presenten genomineerden Raad, na ingenoomen advys van de presente Leden van dien Raad, daar de zaake competent is, verleend zullen worden.

Uits. *In dit verzoek kan niet werden getreeden, moetende daaromtrent in acht genoomen werden de præscriptien van het Octroy.*

Art. XVII. Dat het aan een Raad vry mag staan 't een of 't ander waardig in deliberatie te werden gebragt, den Hove te communiceeren en in de Notulen te doen insereeren, gelyk dat altoos gebruikelyk is geweest, en dat den Heer Gouverneur gehouden mag weezen, deeze zaak als dan, zo ras doenelyk op 't tapyt, of in overweeging te brengen.

Uits. *Dit verzoek werd gedeclineerd, doch vastgesteld, dat de Gouverneur verzocht zynde iets te proponeeren, en zulks niet doende het recht van klagte aan de Edele Societeit en vervolgens recours aan hun Hoog Mogenden, conform de Resolutie van* 23 *Augustus* 1738, *zal vrystaan.*

Art. XVIII. Dat beide de Hoven, als mede de Commissarissen van Kleine Zaaken, hunne Zittingen beginnen en houden in de tyden en maanden vastgesteld en bepaald by Reglementen van den gecombineerden Raad, en niet na het welgevallen van den Heer Gouverneur verschooven worden, waar door de Ingezetenen, verre boven aan de Rivieren woonende, aan Paramaribo zich begeevende tot voortzettingen hunner Processen of eenige verzoeken aan de Hoven te doen, verpligt zyn te rug te keeren of hier by hun verblyf zwaare onkosten te ondergaan, en hunne Plantagiën à l'abandon te laaten.

Uits. *Dit word gerenvoyeerd aan Gouverneur en Raaden.*

Art. XIX. Dat de Raaden in de Zitting van hun Hof, zich van Paramaribo niet zullen begeeven op pretext van Commissien waar te gaan neemen, maar zulks uitgesteld zal worden tot na de Zitting ten waare in zaaken daar haast by is, dat in den Hove moet werden onderzocht.

Uits. *Werd vastgesteld, dat geen Raad, geduurende de Zitting van het Hof, van het Fort zal mogen gaan, dan na bekomen permissie van den President.*

Art. XX. Dat Secretarissen van alle de hier zynde Rechtbanken geordonneerd mogen worden, Copyën Authenticq te leveren van alle Sententien en Uitspraaken, drie dagen na het teekenen derzelver, op zekere Boete, in geval van nalaatigheid, van dag tot dag te verbeuren, ten behoeven der armen van Paramaribo.

Uits. *Dit word gerenvoyeerd aan Gouverneur en Raaden.*

Art. XXI. De Supplianten bidden ook met de vereischte onderdaanigheid, dat de Secretaryën van de twee Hoven ieder apart mag werden gehouden; dat ieder van dien zyne byzondere Klerken, Copiïsten enz. hebben, ter voorkominge van alle verwarringe, en dat de Secretaryengasten wanneer men Stukken in 't Civiel eischt, niet telkens ten antwoord geeven, *het is myn werk niet, ik ben voor de Hove van Politie.* Waar door de Ingezetenen continueel van Herodes na Pilatus gezonden worden, en somtyds Maanden lang na hunne Stukken moeten loopen vragen, dikwyls nog vergeefsch.

Art. XXII. Dat aan Secretarissen en hunne Klerken op groote pœne verboden mag werden eenige origineele of authentique Stukken ten haaren huizen te transporteeren, om alle onheilen te voorkomen, die daar uit kunnen proflueeren, zo door achteloosheid als anderszins, gelyk als brand en iets dergelyks, waar door gewigtige Stukken komen weg te raaken, die somtyds de Ruine van gansche Familiën met zich zoude sleepen.

Art. XXIII. Dat niemand ter Secretarye, tot Klerken mogen werden aangenoomen onder de vyfentwintig Jaaren, en tot Copiïsten niet onder de twintig Jaaren; alzo de Jongens die thans geemployeerd worden, meer om het Speelen denken, dan om hun pligt.

Item, dat geen Jooden geemployeerd mogen worden ter Secretarye, het zy om te copieeren, het zy om boodschappen te doen.

Uits. *Deeze Articulen werden gelaaten aan de directie van de Societeit, om daar inne met overleg van Gouverneur en Raaden te voorzien.*

Art. XXIV. Aangezien Secretarissen, het zy door hunne slechte directie, het zy om dat zy geen Klerken of Copiïsten genoeg houden, de Menschen altoos honderdmaalen laaten loopen eer zy Copyën of andere Stukken van de Secretary kunnen krygen: dat het gepermiteerd mag zyn, dat hier te Lande Notarissen mogen zyn, ten gemakke en gerief der Ingezetenen, gelyk het voor deezen mede zo geweest is.

Uits. *In dit verzoek werd gedificulteerd; doch werd teffens aan Gouverneur en Raaden gerecommandeerd zodaanige orders te stellen dat de Ingezetenen niet werden opgehouden.*

Art. XXV. Het behaagd UEd. Mogende beide Hoven te gelasten, dat zy samen of ieder afzonderlyk een Reglement Formeeren wegens de Leges en Emolumenten van de Secretary: want daar niet meer volgens oude Reglementen of Resolutien, maar na het welgevallen der Secretarissen of hunne Suppoosten gerekent word.

Uits. *Aan beide de Hoven word gerecommandeerd, een Reglement wegens de Leges en Emolumenten van de Secretary te formeeren.*

Art. XXVI. Item het Salaris der Practizyns op den ouden of ten minsten op een redelyken Voet te willen doen brengen om de Ingezetenen niet te onderdrukken, en de Practizyns Ryk te maken.

Uits. *Dit word gerenvoyeerd aan de Hoven in Suriname, met recommandatie van daar op alle mogelyke attentie te hebben.*

Art. XXVII. U Ed. Mogende gelieven mede den Exploicteur te gelasten, zonder aanzien van Persoonen, de Exploicten en Executien ten zynen behoorlyken tyden te volbrengen, en niet naar zyn welgevallen te dirigeeren, en voorts punctueel op te volgen het Reglement by den gecombineerden Raad gemaakt.

Art. XXVIII. Item den Exploicteur te willen verbieden geen Wissels of Penningen in zyne Casse berustende te employeeren tot zyn eigen baat, maar dat dezelve in natura mogen blyven, zo en in dier voegen als dezelven zyn gefurneerd geworden.

Art. XXIX. Den Exploicteur werd mede op ordre van U Edele Mogende verboden, by de Verkoopingen by Executie geene Condition

van dien eigener authoriteit te fabriceeren, en op te stellen, maar die voor te dragen aan den Raad of Raaden, die by dezelve zullen assisteeren, en alles met Concurrentie van de Impetranten van Executie, en vooral niet conditioneeren *in Contanten te moeten betaalen* dan precieselyk *zo veel Contanten als wezenlyk noodig zullen zyn ter voldoeninge der Exploicten en Vacatien enz:;* dewyl dergelyke Voorwaardens den Verkooper en den Kooper merkelyk bezwaaren, aangezien de groote schaarsheid van Contanten of Geld-Specien hier te Lande.

Uits. *Deeze verzoeken werden geaccordeerd.*

Art. XXX. De Supplianten laaten wyders aan 't hoogwys oordeel en capaciteit van U Edele Mogende of den tegenwoordige Exploicteur *Aubin Nepveu* in zyn Relaasen eenig geloof in Rechten kan meriteeren zo lang hy zich niet expurgeere en zuivere van de horrible *Crimina*, daar mede hy openlyk voor de gansche Waereld beschuldigd geweest is, en of 't den *ad Interim* Raad-Fiscaal gepermiteerd mag zyn, zodanigen Persoon te employeeren, om zyne Schrifturen op te stellen, en in de geheimen van dat zeer delicaat Ampt te doen treeden, in plaats van zyn werk te maaken, omme te indageeren en onderzoeken wat van die Crimina zy.

Uits. *Dit Articul is vervallen, dewijl de Exploicteur Nepveu, op zyn verzoek, is gedemitteerd.*

Art. XXXI. Dat aan den Kerkenraad mag werden gerecommandeerd te zorgen, dat de Predikanten zich Godvruchtig gedragen en byzonderlyk zich wachten van op den Predikstoel of daar buiten zich in te laaten in Dispuuten, die tot ongeluk van de Colonie sedert lange hebben gedraafd.

Geen Proponenten den Stoel te doen beklimmen, voor dat men uit hunne Attestatien zal onderricht zyn van hun goed gedrag, wandel en handel, en voorts omtrent de Electie der Leden zich te gedraagen aan de Kerke Ordeninge.

Uits. *Dit werd gerenvoyeerd aan de directie der Edele Societeit.*

Art. XXXII. Dat by de Hove van Policie niemand zal werden aangesteld tot Weesmeester, als die hier bekend zal zyn als bekwaam, om zyn eige Goederen te administreeren, en geen Weesmeester blyve, diegeene wiens Goederen by Executie verkocht, en daar door Insolvent werde. Vide hier by Art. XV.

Art. XXXIII. Dat niemand als Procureur of Solliciteur mag werden geadmitteerd, dan de zulke, die bekend zyn voor Menschen van goed gedrag, en die van de Practycq weeten, maar niet de zulke die geen woord daar van verstaan, en door hunne onkunde de zaaken kunnen verwarren en doen verliesen, mede Art. XV. hier te pas.

Uits. *Aan de Hoven werd gerecommandeerd daar op reflectie te maaken.*

Art. XXXIV. De Supplianten smeeken met alle nadruk en submissie, dat alle de Publicque Ampten in de Colonie tot de Policie en Justitie behoorende en waar van de Emolumenten genoten worden van de Planters en Ingezetenen (het Fiscalaat en het Secretariaat van beide Hoven alleen uitgezonderd) op Reglementen van Gouverneur en Raaden mogen werden vervuld door verkiezing van Gouverneur en Raaden van Policie of van

Gouverneur en Raaden van Civiele Justitie, voor zoo verre hun Rechtbank mogte concerneeren.

Uits. *Omtrent de begeeving der Ampten in dit Articul vermeld, zal men zich reguleeren na het Art. XXI. van het Octroy en Art. VII. en XVIII. van de Instructie door Hun Hoog Mogenden aan den Gouverneur gegeeven.*

Art. XXXV. Dat voor 't toekomende den Vendumeester by Gouverneur en Raaden mag werden aangesteld, op een vast Tractement en alle de Emolumenten van de Venduen mogen gebragt werden in 's Lands Cassa tot soulaas van de zwaare onkosten, die 't Land moet doen; en op dat U Ed. Mogende mogen begrypen hoe important dit point zy, bidden de Supplianten dat den Vendumeester mag werden gelast aan U Ed. Mogende te suppediteeren en over te leggen de Reekeningen van dat Comptoir sedert drie of vier Jaaren.

Uits. *Dit word gerejicieerd.*

Art. XXXVI. Alzo de Vendumeester het Recht van parata Executie heeft, dat hem mag werden gelast alle Kooppenningen precies zes Weeken na den Verkoopdag, aan de Verkoopers te doen erlangen, op pœne dat de Verkoopers hem paratelijk executeeren en hy gehouden zy, te vergoeden alle de schade, die door zyn nalaatigheid veroorzaakt mogte werden. Hier op werd geinsteerd alzo de Negotie der Slaaven van dag tot dag bezwaard word met de continueele uitstellingen van den Vendumeester, en dat de Daggelden, Victualiën enz. ten laste der Rheeders vallen.

Uits. *Aan Gouverneur en Raaden word geordonneerd, op approbatie van de Societeit een nader Reglement, wegens de Betaalingen der Kooppenningen door den Vendumeester, te maaken.*

Art. XXXVII. Alzo de Keurmeesters der Suikeren, die in den beginne en by den aanleg der Colonie aangesteld zyn geworden, omme de Suikeren te keuren, daar mede men den een en den andere betaalde in plaatze van Geld, en nu alle Betaalingen geschieden in Wissels of Contanten en de Ingezetenen van dag tot dag door de Keurmeesters geplaagd worden, en die Menschen alleen tot overlast en onnoodige onkosten der Planters zyn, ja ter groote belemmering der Navigatie, terwyl men geen ongekeurde Suikeren mag Scheepen, en de Keurmeesters verzuimende op zyn tyd te keuren, de Suikeren moeten blyven staan en de Schippers opgehouden werden: Zo bidden de Supplianten dat voortaan geen Keurmeesters meer mogen weezen, maar dat een ieder Planter vry zal staan, zyne Suikeren, ongekeurd af te Scheepen (mids aan de Schippers blyken geevende dat de Edele Societeit voldaan is) konnende gemelde Edele Societeit zo veele Keurmeesters aanstellen, als dienstig zullen oordeelen, om de Suikeren Jaarlyks aan haar Edele voor de Hoofdgelden in betaaling gegeeven wordende, te keuren, op dat haar Edele daar omtrent niet te kort gedaan mag werden.

Uits. *Dit word gerejicieerd.*

Art. XXXVIII. Dat de Brieven van deeze Colonie na den Vaderlande in geen beslooten Zak mogen gaan, maar dat voortaan ieder Schipper, vry en onbelemmerd, de Brieven der Ingezetenen mede mag neemen, en in een Haven, door Storm of Vreeze voor den Vyand, inloopende, hy, des

raadzaam en pligtelyk oordeelende, dezelven over Land na de addressen kunnen expedieeren daar zy weezen moeten; hebbende de Ingezetenen, in den laatsten Oorlog met Vrankryk, onnoemelyke schade geleeden, ter zaake de Schippers in Engeland ingeloopen, de Brieven aldaar opgehouden hebben, en de Correspondenten toen geen advys van de Ingezetenen konnende krygen, dan wanneer 't te laat was.

Uits. *Omtrent het behandelen der Brieven, zal by provisie het tegenwoordige gebruik stand grypen.*

Art. XXXIX. Dat de Burgery hier te Lande op den Voet van die van Amsterdam mag gesteld en niet meer gebruikt, als Dievenlyders, of onder de Militaire discipline gebragt worden: noch ook een gezeeten Burger op enkele aanklagten, zonder bewys, wegens geringe dispuuten, Injurien, of andere zaaken daar Geldboetens op staan *de facto*, zonder form van proces, met geweld, uit de Straaten en Huizen met Schouten en Soldaaten te ligten en op 't Fortres te plakken: alle welke ongehoorde en wreede behandelingen met geen ander inzigt in 't werk kunnen werden gesteld, dan om de Burgers Vrees aan te jaagen, Geld uit de Beurs te kloppen, en langzamerhand onder 't Juk van de dispotique macht te gewennen en eindelyk te doen bukken.

Uits. *Dit werd gelaaten en gerenvoyeerd aan de Justitie te Suriname.*

Art. XL. De Supplianten bidden en smeeken, dat het UEdele Mogende behaage te verklaaren, dat de *Politique Uitzetting* of *Ostracismus* hier geen plaats heeft, alzo zodaanige politique Correctien voor de Colonie gantsch ruineus zyn, en de Gouverneurs altoos dit middel zouden employeeren, tegens alle die geene, die niet blindelings zouden willen opvolgen, en met lacheteit streelen. De Supplianten neemen de vryheid omtrent deeze zeer importante stoffe te refereeren aan 't gunt aan hun Hoog Mogende en nu laatst aan UEdele Mogende uit naam en van wegens Mevrouw Visser voor gedraagen is; zynde haar Man de Slagtoffer geweest van den Haat en Wraakzucht van den Gouverneur Mauricius en een bedroefd Exempel hoe hard en gevaarlyk het is iemand uit de Colonie te verzenden.

Uits. *Wegens de Politique Uitzettinge door haar Hoog Mogende gerequireerd zynde, het Advys van 's Lands Advocaaten en naderhand dat van den Hoogen Raad, zal haar Hoog Mogende Resolutie daar op moeten werden afgewacht.*

Art. XLI. Dat de Placaat van Gouverneur en Raaden vae Policie, in dato 26 February 1750, omtrent het houden van zeker getal Blanken op de Plantagiën, mag werden gealtereerd en gemitigeerd, dat men maar een Blanken zal houden voor ieder vyftig Slaaven, dus twee voor die honderd, en drie voor die twee honderd heeft, zonder meer; den Eigenaar en zyn Zoons boven de zestien Jaaren daar onder begreepen.

Uits. *Dit Articul is vervallen door de Mesures tot Augmentatie der Troepen in de Colonie geconcerneerd.*

Art. XLII. Dat men aan niemand tegen zyn Zin meer dan een lastig Ampt te gelyk zal opdraagen, vervolgens dat de Boetes, by Placaaten onlangs daar omtrent vast gesteld, mogen werden geaboleerd, vermids

door politique inzigten men zich tegens iemand willende wreeken, en tegens hem niets kunnende uitvinden, hem zouden trachten te chagrineren, met opstapelingen van Eer-, doch teffens zeer lastige en fatigante ampten, by het waarneemen van dewelke men zyn eige zaaken moet verzuimen en verwaarloozen, dus zyn eige Ruine bevorderen; hebbende met leedweezen tot onze schade geleerd, dat de heersehzucht en de Staatkundige wraak veele onderaardsehe wegen hebben, om zich te oefenen, en om haar verdervelyk oogmerk te bereiken, en dus een ieder met de Vos mag zeggen, *Vestigia me terrent enz.*

Uits. *Dit werd aan de Justitie in Suriname gelaaten, staande de weg van klagten aan de Societeit open.*

Art. XLIII. Dat altoos alle lucrative Ampten en Offieiën door de Persoonen zelve moeten waargenoomen en bediend worden, maar niet gelyk nu het Secretariaat van de Weeskamer, dat thans door een Jood word bediend, en het keuren van het Beestiaal, door een anderen meede waargenoomen werd, zynde Hinekeldy, en Philip Eekhard, Direeteuren by den Heer Gouverneur, en dus zelfs niet kunnen vaceeren tot de Ampten daar mede zy gebenefieeerd zyn. De Supplianten laaten over ter consideratie van U Edele Mogende of het niet goed zoude zyn, dat de Keurmeester van 't Beestiaal en den Offieier van 's Lands Grond, onder de Subordinatie, van de Gemeene Weide werden gesteld.

Uits. *De waarneeminge der Ampten in Persoon werd hier mede vastgesteld.*

Art. XLIV. Dat aan den Ontvanger van de Cassa tegen de Wegloopers een vast Tractement mag werden gegeeven, ten minsten zyne Provisie voor 't toekomende op geringer Percento's mag werden gereguleerd.

Art. XLV. Dat aan Paramaribo geen meer Dramstylderyën mogen opgerecht worden, alzo de Suiker-planters (die eonsiderable Lasten moeten draagen) daar door zeer benadeeld worden.

Uits. *Beide deeze Articulen werden gerenvoyeerd aan de Hoven in Suriname.*

Art. XLVI. En alzo de ondervinding geleerd heeft, dat in deeze Colonie by oogluiking of anderszins een groot getal Blanken zich geneeren met Smokkelaryen, *quasi* onder de naam van Vette Waariers; doch onder die naam de Slaaven aanlokken, aan dezelven Dram verkoopen en by haar permitteeren te Speelen, en wat dies meer is; werd onderdaniglyk gebeeden, dat dezelve mogen werden afgesehaft voor altoos, en de Vette Waairiers Winkels, alleen ten getale van zes, en niet meer aan goede bekende Ingezetenen gepermitteerd, onder prestatie van Eede, dat zy geen Dram, Genever, Wyn, Bier of andere Liqueuren hoe genaamd, geen uitgezonderd, aan Blanken of Slaaven zullen verkoopen, of schenken, veel minder te Tappen, of permitteeren ten haaren huize te speelen, op pœne van aan den Lyve gestraft en voor altoos uit de Colonie gebannen te worden.

Uits. *Dit werd gerenvoyeerd aan het Hof van Policie, met recommandatie van daar op reflectie te neemen.*

Art. XLVII. Dat met de vereisehte attentie en aceeleratie onderzoek mag werden gedaan omtrent de vier of vyf laatste Togten tegen de

Wegloopers, vermids door het mislukken derzelven veele schade en verlies aan den Lande is toegebragt, zo door zwaare onkosten, die gedaan zyn, als door de wreede mishandelingen, als mede door 't achteruitblyven van een groot getal Slaaven; waar van de gantsche Colonie weergalmd en sehreeuwd: doch inzonderheid omtrent de Togten van den Burger-Capitein Maure, en de Militaire Officiers Creutz en Calvi; deeze zaaken blyven traineeren, de Getuigens sterven, of repatrieeren, gelyk men onderricht is, dat 'er veele Militairen die op de Togt van Calvi mede geweest zyn, hun Pasporten geobtineerd hebben, en reeds na den Vaderlande vertrokken zyn.

Art. XLVIII. Alzo het Erf by de Kerk aan Paramaribo toebehoorende de Ingezetenen, gedestineerd, om met 'er tyd de Lyken te begraaven of omme ten nutte van den Lande daar op Gebouwen te timmeren, door den Gouverneur Mauricius voor zyn Edele Beminde aan den Raad verzocht, en door de Raaden door een overmaatige Complaisance aan zyn Edele toegestaan is, ten merkelyke prejuditie van het Gemeen: bidden de Supplianten dat voorsz. Erf, dat ruim tien duizend Guldens waardig is, aan den Lande mag werden gerestitueerd, of dat de waarde daar van door den gemelden Heer Gouverneur mag werden betaald in 's Lands Casse.

Uits. *Deeze Articulen werden aan een zyde gesteld.*

Art. XLIX. Dat de geprojecteerde Vrede met onze weggeloopene Slaaven, zich ophoudende aan de Rivier Sarameca, als zeer pernicieus en ruineus voor de Colonie, mag verklaard worden nul en van geen waarde, neen maar, dat alle mogelyke middelen mogen werden aangewend om dat Gespuis, zo veel doenlyk, te vervolgen, vernielen of verjaagen, zodanig dat men daar voor niet meer te vreezen kan hebben, en voorts dat de Edele Societeit geconstringeerd mag werden, alle ten minsten drie vierde van de onkosten daar toe te fourneeren, en te draagen, zynde deeze haare verpligtinge quadreerende met het XXVII Articul van den Octroye, volgens 't welke de gantsche defensie van de Colonie aan gemelde Societeit is aanbevoolen.

Art. L. Dat gemerkt de Tweespalt in den Hove van Policie, U Edele Mogende de goedheid gelieven te hebben zodaanige Leden van dien Raad af te danken die U Edele Mogende zullen bevinden aldaar van ondienst of tot nadeel van 't gemeene welzyn te weezen, welk verzoek door eenige van die Raaden zelfs by U Edele Mogende geappuyeerd is.

Uits. *Beide deeze Articulen zyn door de geprojecteerde schikkingen vervallen.*

Art. LI. Dat na U Edele Mogende het Hof van Policie gereformeerd zullen hebben, het U Edele Mogende behaagen mag den Raad als dan te beveelen voor de Coloniers by den Souverain te verzoeken relief tegens de Conventie van 6 Maart 1748, aangegaan tusschen de Edele Societeit en de Raaden van Policie, waarop sub- en obreptivelyk by hun Hoog Mogende approbatie is verkreegen: alzo de Colonie daar door over de helfte beleedigd en bezwaard is: en verders de Heeren Raaden te willen gelasten daar omtrent, volgens eed en pligt, het Interest

der Colonie te behartigen, en, des noods, omtrent deeze en dergelyke zaaken in te neemen het advys van de voornaamste Ingezetenen, onder dewelke verscheidene zyn die meriteeren geconsuleerd te werden, al zynze geen Raaden of Officianten: alles in conformité van de oude gebruiken, en volgens de begeerte van den Souverain en van de Edele Societeit zelve.

Uits. *De Conventie van* 6. *Maart* 1748. *door haar Hoog Mogende geapprobeerd zal aanstonds stand grypen.*

Art. LII. Laatstelyk, dat terwyl de Regeering van den Heer Gouverneur Mr. Jan Jacob Mauricius, sedert den beginne af, zeer ongelukkig en voor de Colonie zeer nadeelig is geweest, en dat 'er sedert lange, zo veel klagten tegens zyn Edele zyn ingebragt, en dagelyks nog accumuleeren, de Supplianten voor 't besluit de vryheid neemen te verzoeken, ja met de allernadrukkelykste instantie te smeeken, dat U Edele Mogende gelieven den gemelden Heer Gouverneur Mauricius af te danken, na den Vaderland ten allerspoedigsten te verzenden, en dat een ander Persoon in zyn Edele plaats mag werden aangesteld; waar door de rust, vreede en harmonie herleeven zullen, en alle dispuuten aan een zyde gesteld zynde, een ieder zich een glorie zal maaken van deeze importante Colonie uit te werken.

Imploreerende op alle voorenstaande Pointen een favorabel redres en de attentie en intercessie van U Edele Mogenden.

Uits. *Dit is vervallen.*

Suriname den 23 Maart 1753.

III.

REGLEMENT *op het beleid van de Regering, het Justitie-wezen, den Landbouw en de Scheepvaart in Suriname, geapprobeerd bij 's Konings Besluit van* 14 *September* 1815, N°. 58.

Art. 1. Het hoogst uitvoerend gezag over alle 's Lands Bezittingen, Forten, Etablissementen en Ambtenaren in de Kolonie van *Suriname* zal gevestigd zijn in den persoon van den Gouverneur-Generaal, die tevens zal zijn Opperbevelhebber over de Land- en Zeemagt aldaar; des zal een iegelijk, zich in die gewesten bevindende, van wat rang of staat hij zij, denzelven als zoodanig moeten erkennen, respecteren en gehoorzamen, gehouw en getrouw zijn, en deszelfs bevelen opvolgen en gehoorzamen.

Art. 2. De Gouverneur-Generaal moet in de *Nederlanden* of in eene van 's Lands Volkplantingen of Bezittingen geboren, of, geen inboorling zijnde, genaturaliseerd zijn.

Art. 3. Hij moet den vollen ouderdom van dertig jaren vervuld hebben.

Art. 4. Gedurende de zes eerste jaren na de aanvaarding van zijn ambt, vermag de Gouverneur-Generaal hetzelve niet te resigneren, noch zijn ontslag te nemen, zonder des Konings uitdrukkelijke toestemming.

Art. 5. De Gouverneur-Generaal houdt zijne residentie te *Paramaribo;* het staat denzelven echter vrij, zoodanige reizen en touren in de Kolonie te maken, als hij tot nut der Kolonie noodig zal oordeelen.

Art. 6. Hij presideert in den Hove van Policie, en heeft de bevoegdheid om in alle Kollegiën te presideren, uitgezonderd in den Hove van Civile Justitie, en in het Kollegie van Commissarissen van Kleine Zaken.

Art. 7. De Gouverneur-Generaal oefent alleen het opperbevel uit over de Land- en Zeemagt in *Suriname;* alle Zee- en Land-Officieren, zich aldaar bevindende, ontvangen van niemand anders eenige bevelen, dan van, of van wege den Gouverneur-Generaal; zij zijn gehouden, zonder eenige tegenspraak, deszelfs orders te respecteren en te gehoorzamen, en door hunne onderhoorigen te doen eerbiedigen en te gehoorzamen, en geene derzelve in het allerminst te contrariëren, of dulden, dat deszelfs orders door iemand der onderhoorigen gecontrarieerd worden; zullende hij zich in die relatie moeten gedragen naar het Militair-Reglement, door Zijne Majesteit gearresteerd, of nog te arresteren.

Aan denzelven zal mitsdien worden afgegeven eene Akte als Generaal en Admiraal en Chef over de Land- en Zeemagt in *Suriname;* hij is bevoegd, om in cas van oorlog tusschen de *Nederlanden* en eenige andere Mogendheid, in naam van Zijne Majesteit, Commissiën of Lettres de Marque te verleenen aan schepen, door particulieren uitgerust.

Het bestuur over alles, wat tot verdediging van 's Lands Bezittingen in die Volkplanting, of afbreuk van den vijand dienen kan, is aan hem overgelaten met advijs van zoodanigen Krijgsraad, of afzonderlijke Zee- of Land-Officieren, als hij zal goedvinden deswege te raadplegen, onder zijne persoonlijke verantwoording.

Alvorens tot eene kapitulatie over te gaan, zal hij met den Hove van Policie de punten van dezelve, voor zooverre dezelve betrekking hebben tot de personele veiligheid en het behoud der publieke en particuliere eigendommen en bezittingen der Planters, Ingezetenen, Eigenaren en Hypotheekhouders, beramen, waarbij derzelver belangen en regten, zooveel de omstandigheden zulks zullen toelaten, in het oog zullen gehouden worden.

Art. 8. Alle vacerende ambten, waaromtrent geene uitdrukkelijke bepalingen bij dit Reglement zijn gemaakt, worden ad interim door den Gouverneur-Generaal, op de daartoe staande traktementen en emolumenten, vervuld. Hij zal daarvan, met de eerste gelegenheid, kennis geven aan het Departement van Koophandel en Koloniën, ten einde daarop door Zijne Majesteit zoude kunnen worden gedisponeerd, of de *ad interim* benoemde persoon in zijne bediening of ambt bevestigd.

Art. 9. De Gouverneur-Generaal heeft de magt, om, in enkele gevallen, om goede redenen, en wanneer hij zal oordeelen zulks te kunnen geschieden zonder nadeel van 's Lands dienst, voor eenen

bepaalden tijd verlof te geven aan Civile of Militaire Ambtenaren, om zich naar *Europa* of elders te begeven, en om de noodige schikkingen te maken tot de waarneming van derzelver bedieningen, gedurende hunne afwezigheid.

Art. 10. Ten einde hij zich geheel en alleen aan zijnen post attachere, zal hij geene Administratiën of eenige andere Commissiën waarnemen, of aandeelen in Reederijen van schepen, op *Suriname* varende, bij zijn ambt mogen hebben, of eenigen handel hoegenaamd mogen drijven.

Art. 11. Wanneer de bediening van Gouverneur-Generaal, door sterfgeval, of resignatie, of ander toeval, mogte komen te vaceren, zal de Secrete Missive of Lastbrief des Konings, indien die mogt aanwezig zijn, waarbij een opvolger wordt benoemd, in eene gecombineerde Vergadering van den Hove van Policie en van het Hof van Civile Justitie, geopend, en de daarbij benoemde persoon tot Gouverneur-Generaal der Kolonie *Suriname*, dadelijk, na het afleggen van den Eed in handen van het oudste Lid, in functie treden. Bij ontstentenis van den Brief, of uitlandigheid van dezen Ambtenaar, zal de eerste in rang aanwezig zijnde Ambtenaar, de bediening van Gouverneur-Generaal *ad interim* aanvaarden, en het traktement daartoe staande genieten, totdat Zijne Majesteit daarin zal hebben voorzien, en de nieuw aangestelde Gouverneur-Generaal zijne functiën zal hebben aanvaard.

Art. 12. Alle Civile Ambtenaren zullen, bij hunne aanstelling, alvorens in functie te treden, gehouden zijn, in handen van den Gouverneur-Generaal, behalve den Eed van trouw, en dien tot derzelver respective bedieningen staande, afleggen den eed van purge, voor zooverre zij dien hier te Lande niet hebben afgelegd; en zullen al degenen, die bevonden zullen worden daartegen, of ook tegen het bepaalde bij het 108ste Artikel gehandeld te hebben, onder wat titel of pretext het zoude mogen wezen, niet alleen *de facto* van hun voorschreven ambt vervallen zijn, maar bovendien verklaard worden infaam en inhabiel, om ooit in 's Lands dienst te worden geëmploijeerd; welke straffen mede zullen incurreren degenen, welke zoodanig geld of geldswaarde genoten hebben, en bovendien gemulcteerd worden voor de driedubbele waarde van het genotene.

Art. 13. Ingevalle de Gouverneur-Generaal mogt oordeelen, dat het algemeen belang kwam te vorderen, dat eenig Ambtenaar, in eed en dienst van het Rijk staande, onverwijld in zijne bediening zoude behooren te worden gesuspendeerd, zal hij dien persoon, een Ambtenaar zijnde, sulks op eigen gezag en op zijne verantwoordelijkheid mogen doen, doch een Lid van het Hof van Policie zijnde, eene voordragt aan den Hove van Policie, of een Lid van het Hof van Civile Justitie zijnde, aan dat Hof moeten doen, onder opgave der redenen, welke hem daartoe moveren; de respective Hoven de zaak daartoe gedisponeerd vindende, zal, bij een Besluit van dezelve, de suspensie plaats hebben, van welk Besluit en de redenen van bezwaar, die aanleiding tot gedachte suspensie gegeven hebben, onverwijld aan het Departement van Koophandel en Koloniën, bij duplicaat, kennis zal

worden gegeven, om daarop het welmeenen van Zijne Majesteit te verstaan.

De Gouverneur-Generaal zal, in zoodanig geval, zorgen, dat de werkzaamheid van den gesuspendeerden *ad interim* behoorlijk worde waargenomen.

Art. 14. Hij zal niemand, die in eed of dienst van het Rijk is, en zich ontrouw komt te gedragen, herwaarts mogen overzenden, om hier te Lande te worden teregtgesteld, maar zorgen dat zulks aldaar voor den gewonen Regter geschiede.

Art. 15. Ingeval de Gouverneur-Generaal mogt oordeelen, dat het algemeen belang kwam te vorderen, dat eenig persoon of personen, verdacht van eenige handelingen, strekkende tot ondermijning van het Publiek Gezag, of storing van de publieke rust en veiligheid, onverwijld uit de Kolonie zoude behooren te worden verwijderd, zal hij vermogen, dezelve te doen vertrekken, of des noods herwaarts op te zenden, alsmede, tot derzelver vertrek, te stellen onder zoodanige surveillance, als hij noodig zal oordeelen, latende echter eenen tijd aan dezelve over, om order op hunne zaken te stellen, blijvende zij inmiddels onder surveillanoe.

En zal hij daarvan, en van de redenen, daartoe gemoveerd hebbende, met de eerste scheepsgelegenheid, moeten kennis geven aan het Departement van Koophandel en Koloniën, om de zaak te brengen tot finale dispositie van den Koning, als zijnde de Gouverneur-Generaal deswege verantwoordelijk, doch zonder ooit in Regten te kunnen worden aangesproken, dan wanneer blijken mogt, dat daarin gehandeld was uit volstrekte willekeur, bijzondere vijandschap of opzettelijke onregtvaardigheid.

Art. 16. Alvorens echter daartoe te procederen, zal hij verpligt zijn, in eene confidentiële Conferentie, in te nemen het advijs van de Ambtenaren, in Art. 23 genoemd, zonder evenwel verpligt te zijn, derzelver advijzen te volgen, als blijvende hij in het bijzonder voor deze mesure verantwoordelijk.

Art. 17. De bevoegdheid, in Art. 15 hem toegekend, strekt zich niet uit tot de Leden van den Raad van Policie, Raad-Fiskaal, President en Leden van het Hof van Civile Justitie en den Raad-Contrarolleur-Generaal der Financiën.

Art. 18. De Gouverneur-Generaal zal geene nieuwe gronden ter culture, of dubbele diepten, vermogen uit te geven, maar zal de verzoeken, die daartoe aan hem zullen moeten worden gedaan, met zijne consideratiën, overzenden aan het Departement van Koophandel en Koloniën, naauwkeurig opgevende, of zoodanige concessiën, aan den Lande of defensie der Kolonie, of naastbijgelegene Landen, ouder en beter regt hebbende, nadeelig kunnen zijn, en zal hij intusschen niet gedoogen, dat iemand, onder pretext van verkregen gunstig berigt van den Gouverneur-Generaal, den verzochten grond aanvaarde, zoo lang daarop door Zijne Majesteit niet zal zijn gedisponeerd.

Art. 19. Geene Consuls of Agenten van vreemde Mogendheden zullen door den Gouverneur-Generaal in de Kolonie van *Suriname*,

onder welk pretext ook, worden toegelaten, zonder uitdrukkelijke toestemming van den Koning.

Art. 20. De Gouverneur-Generaal zal niemand, uit de *Nederlanden* komende, in de Kolonie van *Suriname* als vast Ingezeten admitteren, ten ware met eene behoorlijke Pas van het Departement van Koophandel en Koloniën voorzien; en zal denzelven anderzins bij de eerste gelegenheid terugzenden, en van den schipper, die zoodanige personen heeft aangevoerd, de boete, daartegen gestatueerd of nog te statueren, requireren.

Art. 21. Hij zal vreemdelingen van elders, dan uit het Moederland komende, niet in de Kolonie *Suriname* admitteren als vaste Ingezetenen, zonder zich vooraf op de best mogelijke wijze te hebben verzekerd, dat derzelver verblijf in de Kolonie niet nadeelig kan zijn, en de bevoegdheid hebben, om, wanneer hij derzelver verblijf schadelijk mogt oordeelen, zoodanige personen *de facto* uit de Kolonie te doen vertrekken.

Art. 22. Aan alle Godsdienstige gezindheden, thans in de Kolonie gevestigd, wordt de vrije uitoefening van hare respective Godsdiensten, en het genot van hare voorregten verzekerd, mits zich onderwerpende aan de plaatselijke Wetten, daaromtrent reeds gemaakt en nog te maken.

Art. 23. De Gouverneur-Generaal zal de bevoegdheid hebben, om, in voorkomende gevallen van aangelegenheid, bij zich te roepen den Raad-Fiskaal, den President van het Hof van Justitie en den Raad-Contrarolleur-Generaal van Financiën, om in confidentiële Conferentiën met dezelve over zoodanige zaken te raadplegen; welke gehouden zullen zijn, daarin van hunne consideratiën te dienen, zonder dat echter de Gouverneur-Generaal verpligt zal zijn, derzelver gedachten, of die van de meerderheid te volgen, en zonder dat zulks eenigzins zijne verantwoordelijkheid zal kunnen verminderen.

Art. 24. Op den Gouverneur-Generaal, in de Kolonie, zal in rang volgen de Raad-Fiskaal, die zal moeten zijn Meester in de Regten, in de *Nederlanden* of de Koloniën van het Rijk geboren, of genaturaliseerd, den ouderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebbende; deze zal in den Hove van Policie eene adviserende stem, en rang van zitting hebben naast den Gouverneur-Generaal; als Publicke aanklager het regt van de Hooge overheid waarnemen tegen alle misdaden en contraventiën; den Gouverneur-Generaal adviseren over alle zaken, die dezelve mogt goedvinden in zijne handen te stellen, en waken voor de regten van 's Konings Souvereiniteit in de Kolonie, en in de confidentiële Conferentiën dienen van consideratiën en advijs, volgens Art. 23 van dit Reglement, alles volgens eene bepaalde Instructie, hem door Zijne Majesteit den Koning te geven; op dezen, de President van het Hof van Civile Justitie, en op dezen zal volgen de Raad-Contrarolleur van Financiën, die mede door den Koning zal worden benoemd; deze zal sessie in den Hove van Policie, en in denzelven eene adviserende stem hebben, belast zijn met het algemeen toevoorzigt over de Financiën, en alles, wat daartoe betrekking heeft, inzonderheid met dat over alle comptabele Ambtenaren en Kantoren, alles

volgens zoodanige Orders en Instructiën, als daartoe zullen worden beraamd en vastgesteld.

Art. 25. Het Hof van Policie zal bestaan uit den Gouverneur-Generaal, als President, en negen Raden, mitsgaders den Raad-Fiskaal en Raad-Contrarolleur van Financiën, als adviserende Raden, en geadsisteerd worden door eenen Secretaris.

Art. 26. De Leden van dit Hof genieten geene traktementen noch emolumenten, maar zullen het sessie hebben in het Hof als eenen eerpost aanmerken; zij worden gekozen uit de aanzienlijkste, kundigste, gegoedste en te goeder naam en faam staande Kolonisten, zijnde Eigenaren van Plantaadjen, en mitsdien bij de welvaart der Volkplanting het meest geïnteresseerd, zonder onderscheid van Godsdienstige Christelijke gezindheid, en den ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld hebbende.

Art. 27. Wanneer zij noch in de *Nederlanden*, noch in de Koloniën geboren zijn, zullen zij bovendien, gedurende twee jaren ten minste, in de Kolonie hebben moeten resideren.

Art. 28. Zij zullen gedurende negen jaren fungeren; jaarlijks zal er één aftreden; voor de eerste reize benoemt de Gouverneur-Generaal de Leden, en wordt door het lot de jaarlijksche aftreding bepaald; zij zullen naar die bepaling sessie en rang hebben, zoodat het eerst aftredend ook als het oudste Lid wordt geconsidereerd.

Art. 29. De tijd der sessiën van dit Hof wordt bepaald in de maanden *Februarij*, *Mei*, *Augustus* en *December* van elk jaar, en de Vergaderingen duren zoo lang, als de omstandigheden en de aard der af te doene zaken zulks zullen vereischen.

Art. 30. De Gouverneur-Generaal is bevoegd, om, wanneer hij zulks noodig oordeelt, het Hof buitengewoon bijeen te roepen.

Art. 31. Bij het jaarlijksche aftreden van een der Leden, zal door het Hof eene nominatie van drie personen, de hierboven gemelde vereischten bezittende, worden geformeerd, waaruit de Gouverneur-Generaal een zal kiezen tot vervulling van de vacature.

Art. 32. Indien er tusschentijds eene vacature mogt ontstaan, zal die op dezelfde wijze worden vervuld, en een zoodanig Lid den tijd van dengenen, in wiens plaats hij komt, moeten vervullen.

Art. 33. Niemand zal mogen weigeren den voorschreven' post op zich te nemen, ten ware hij reeds eenmaal de volle negen jaren mogt gediend, of den ouderdom van zestig jaren mogt vervuld hebben, of hij door ziekten of soortgelijke omstandigheden, waarvan ten genoegen van den Gouverneur-Generaal zal moeten blijken, verhinderd wordt dien aan te nemen.

Art. 34. Ingevalle van eigendunkelijke weigering, zal de Gouverneur-Generaal daarvan aan het Departement van Koophandel en Koloniën kennis geven, met bijvoeging van zijne consideratiën; — en zal hiervan aan Zijne Majesteit moeten, van wege hetzelve, worden rapport gedaan, om tegen een zoodanig weigerachtig Lid, zelfs tot ontzegging der Kolonie (des noods), door den Koning te kunnen worden gedisponeerd, zoo als Zijne Majesteit zal bevinden te behooren.

Art. 35. Leden, gedurende den tijd van hunne sessie-neming, zestig jaren bereikende, zijn echter verpligt hunnen overigen tijd te blijven fungeren, ten ware van den Gouverneur-Generaal ontslag bekomende.

Art. 36. Het Besluit op de voorkomende zaken wordt volgens het gevoelen van de meerderheid opgemaakt; bij het blijven steken der stemmen heeft de Gouverneur-Generaal eene concluderende stem.

De Leden van het Hof van Policie zullen verpligt zijn, om, door den Gouverneur-Generaal, des gerequireerd, de redenen van hunne advijzen *in scriptis* over te geven, om bij de Notulen te worden gevoegd.

Art. 37. In de Vergaderingen worden geene zaken in deliberatie gebragt, dan die door den Gouverneur-Generaal worden voorgedragen, met uitzondering echter van de gevallen, in Art. 39 en 40 bepaald; zijnde de Gouverneur-Generaal verpligt, ter kennis van het Hof eerst te brengen de Depêches, welke hij uit het Moederland ontvangt, voor zooverre dezelve tot de cognitie van den Hove behooren.

Art. 38. Het Hof van Policie is belast met het bestuur over de huishoudelijke en plaatselijke belangen der Kolonie; zorgt mitsdien voor zoodanige plaatselijke inrigtingen, als ter bevordering van den Landbouw en de Veeteelt zouden kunnen strekken; voor het rigtig bestuur en de verantwoording van Armengelden, bevordering van orde en goede zeden in de Kolonie en voor de Opvoeding der Jeugd; voor de Inrigtingen tot bevordering der gezondheid in de Kolonie, en aan *Paramaribo*, voor het onderhoud van bruggen, wegen, waterleidingen, Heemraadschappen, in één woord voor alles, wat tot de plaatselijke Policie der Kolonie behoort.

Art. 39. Het maakt, op voordragt van den Raad-Fiskaal, daaromtrent Keuren en plaatselijke Wetten, met bepaling van de straffen en geldboeten op de contraventiën daartegen, en moeten die Keuren, met de voordragt van den Raad-Fiskaal, bij de eerste scheepsgelegenheid, aan het Departement van Koophandel en Koloniën worden overgezonden, om daaromtrent door den Koning te worden gestatuëerd, zoo als Hoogstdezelve zal oordeelen te behooren.

Art. 40. Indien, tot bevordering van voorschrevene zaken, of in extraordinaire gevallen, nieuwe Belastingen zullen moeten worden gelegd, of oude verhoogd, zal zulks niet mogen geschieden, dan op schriftelijke voordragt van den Raad-Contrarolleur-Generaal van Financiën; het Besluit van den Hove te dezen zal moeten zijn gemotiveerd, en met de speciale sanctie van den Gouverneur-Generaal moeten worden bekrachtigd, en met de eerste scheepsgelegenheid aan het Departement van Koophandel en Koloniën worden overgezonden, ten einde 's Konings goedkeuring daarop te vernemen; doch nimmer zal men vermogen tot het creëren van papieren of kaartengeld te besluiten.

Art. 41. Het Hof regelt de uitschrijvingen der Kommando-Negers, en observeert daarin, in afwachting van de nadere orders deswege te stellen, de meest mogelijke gelijkheid tusschen de Planters.

Art. 42. De Criminele Justitie, tot dusverre behoord hebbende tot

het Hof van Policie, zal van hetzelve afgescheiden, en overgebragt worden bij het Hof van Justitie.

Art. 43. Hoezeer het Hof van Policie, volgens het voorgaande Artikel, met de administratie der Criminele Justitie niet kan zijn belast, zal echter dat Hof provisioneel de Criminele Justitie nog moeten blijven administreren, tot zoo lang hetzelve, achtervolgens het gestelde bij het 84ste Artikel, Zijner Majesteits nadere en stellige bevelen daaromtrent zal ontvangen hebben.

Art. 44. De zorg over alle civile gebouwen in de Kolonie wordt door den Hove van Policie aan eenen Opzigter, onder deszelfs toezigt, provisioneel aanbetrouwd.

Art. 45. Het Hof van Policie zal in het bijzonder zorg dragen voor de nakoming van de Reglementen op de Kostgronden voor de Slaven; hetzelve zal hoe eer zoo beter dienen van deszelfs consideratiën en advijs omtrent de verbeteringen, waarvoor dit belangrijk gedeelte van de Policie der Kolonie vatbaar zoude zijn.

Art. 46. Hetzelve zal, aan den eenen kant, alles doen, wat tot handhaving van de goede orde en tucht, onder alle klassen van Ingezetenen, zoo Vrijen als Slaven, noodig mogt worden geoordeeld, en zorgen, dat aan den anderen kant deze laatste goed worden behandeld, en tegen alle onbehoorlijkheden in dat stuk waken, en voorts dienen van consideratiën en advijs, of er, en zoo ja, welke nieuwe Inrigtingen, naar de tegenwoordige behoeften en gesteldheid van zaken, in dat opzigt noodig mogten zijn.

Art. 47. Het Hof van Policie zal bijzonder zijne aandacht vestigen op het Onderwijs der Jeugd en de Scholen, en toezien, dat in dezelve niets geleerd of verrigt worde, hetwelk tegen de goede zeden of politieke orde strijdig is, en de Openbare Onderwijzers, zoowel in hun onderwijs, als leven en gedrag, naauwkeurig gadeslaan.

Geene Schoolonderwijzers, die niet directelijk van hier worden uitgezonden, zullen in de Kolonie worden geadmitteerd, ter beoefening van hun beroep, dan op speciale Admissie van den Gouverneur-Generaal; die naauwkeurig zal hebben te onderzoeken naar derzelver gedrag, goede zeden, beginselen en bekwaamheden.

Art. 48. In de Kolonie zal alleen worden Regt gesproken uit naam en van wege den Koning.

Art. 49. De administratie der Civile Justitie zal zijn gedemandeerd aan een expresselijk daartoe door Zijne Majesteit te benoemen Hof, hetwelk zal bestaan uit eenen President en zes Leden, en geadsisteerd worden door eenen Secretaris.

Art. 50. De President en Leden zullen moeten zijn Meesters in de Regten, geboren in de *Nederlanden* of in de Koloniën van het Rijk, of genaturaliseerd, en den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld hebben; de President zal ten minste dertig jaren moeten oud zijn.

Art. 51. Zij zullen noch elkander, noch den Gouverneur-Generaal, noch den Raad Fiskaal in den derden graad van bloedverwantschap, of tweeden van zwagerschap bestaan, des echter, dat zwagerschap, gedurende den tijd der bediening opkomende, niet zal hinderen.

Art. 52. De President en Leden worden door Zijne Majesteit aangesteld; zij zullen, vóór de expiratie van zes volle jaren dienst, hun ambt niet mogen resigneren, op verbeurte van alle aanspraak op pensioen. Zij zullen in geen geval hunne posten mogen nederleggen, zonder 's Konings toestemming daartoe te hebben gevraagd en bekomen.

Art. 53. De President en Leden mogen, althans buiten 's Konings uitdrukkelijke toestemming, geene andere ambten of bedieningen bekleeden, noch eenigen handel, direct of indirect, drijven, noch zijn Pachters van eenig middel, noch zijn medestanders, noch borgen, noch contra-borgen in eenige manieren; zij mogen ook geene Zaakgelastigden zijn van iemand in of buiten de Kolonie, noch ook de Notariële, veelmin de Judiciële Praktijk oefenen, of advijzen geven, al ware het in zaken, die zij niet kunnen voorzien, dat ter judicature van den Hove komen zullen, opdat zij zich geheel aan hunne belangrijke en aanzienlijke posten zouden kunnen overgeven, en in de waarneming van dezelve onafhankelijk zijn.

Art. 54. Ook zullen zij geene voogdijen mogen aannemen, dan over hunne nabestaanden in een' derden graad van bloedverwantschap, of in den tweeden van zwagerschap.

Art. 55. Ook zullen zij niet mogen zijn Executeuren of Bereddëraars van eenige boedels, met uitzondering van die hunner nabestaanden in den derden graad van bloedverwantschap, of tweeden van zwagerschap.

Art. 56. Bij vacature van eene der voorschrevene bedieningen, zal dezelve *ad interim* worden waargenomen door dengenen, die daartoe door den Gouverneur-Generaal zal worden gequalificeerd, uit eene nominatie van drie personen, door het Hof van Justitie te formeren, welke zoo na mogelijk de requisiten, in Art. 50 vermeld, zal moeten bezitten, totdat door den Koning deswege finaal zal zijn gedisponeerd.

Art. 57. De Secretaris moet den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld hebben; moet mede in de *Nederlanden* of in de Koloniën van het Rijk geboren zijn, en zal de Notariële of Judiciële Praktijk niet mogen uitoefenen; hij zal, behalve zijn traktement, de leges of jura, op zijnen post vallende, provisioneel op den voet, zoo als die vóór het jaar 1795 zijn geweest, genieten, totdat een nader Tarief zal zijn bepaald, hetwelk de Gouverneur-Generaal, na ingenomene consideratie van den Hove, zal overzenden, om door den Koning te worden gearresteerd.

Art. 58. De administratie der Civile Justitie zal, zoo in petitoire als possessoire zaken, van wat aard ook, mitsgaders in die, waarin tot prestatie van eenig feit wordt geconcludeerd, aan het Hof zijn gedemandeerd, met uitzondering echter van zaken, bedragende twee honderd en vijftig Gulden en daaronder, welke voor Commissarissen van Kleine Zaken in de eerste instantie zullen worden gebragt, van welker uitspraak men zich op het Hof zal kunnen beroepen.

Art. 59. Wanneer de President, een der Raden of de Secretaris, zich in zoo verre mogt te buiten gaan, dat de Raad-Fiscaal mogt oordeelen, dat er termen waren, om tegen hen eene Criminele aktie

te instituëren, zal dezelve zulks niet mogen doen, dan na vooraf authorisatie van den Gouverneur-Generaal te hebben gevraagd en bekomen.

Wanneer hij mogt veroordeeld worden tot de straf van eene gevangenis, hoe kort die ook zoude mogen zijn, zal hij van zelven van zijn ambt zijn vervallen.

Art. 60. Ook zal hetzelve Hof Regt spreken in zaken van Strandvonderijen, ook over prijzen en buiten, in welke het Gouvernement of de Kolonie aanlegger of verweerder mogten zijn.

Art. 61. Terstond na de installatie van het Hof, zullen alle oude zaken, bij het gesupprimeerd wordend Hof van Civile Justitie hangende, voor aan hetzelve overgebragt moeten worden gehouden, en zal in dezelve volgens de laatste retro-akten worden voortgeprocedeerd.

Art. 62. Geen Politiek Gezag zal zich met de administratie der Justitie eenigzins mogen bemoeijen, veelmin derzelver loop stremmen; maar zal het Hof, van allen invloed vrij en onafhankelijk, Regt spreken uit naam en van wege den Koning, zoo als het in goede Justitie zal oordeelen te behooren.

Art. 63. Totdat door Zijne Majesteit nader zal worden gedisponeerd, zal het Hof Regt spreken volgens de in de Kolonie thans bestaande Wetten.

Art. 64. Ook zal het in de manier van procederen, in de Kolonie gebruikelijk, geene andere veranderingen maken, die niet in dit Reglement zijn bepaald, maar zoo spoedig mogelijk, immers uiterlijk binnen den tijd van twee jaren, eene verbeterde manier van procederen ontwerpen, en aan den Gouverneur-Generaal ter hand stellen, ten einde door denzelven, met zijne consideratiën, aan het Departement van Koophandel en Koloniën te worden overgezonden, om daaromtrent door Zijne Majesteit te worden gestatueerd, zoo als zal worden bevonden te behooren.

Art. 65. Het Hof zal, in alle staten van het proces, partijen voor zich of voor Commissarissen mogen doen compareren, om dezelve, zoo mogelijk, tot het aangaan van minnelijke schikkingen te disponeren, en zal altijd, alvorens de zaak ter rolle dient, eene zoodanige comparitie ten fine van akkoord moeten ordonneren.

Alle sententiën provisioneel of interlocutoir van den Hove zullen hare executie hebben, zonder dat daarvan eenige provocatie of hooger beroep zal worden toegelaten, ten zij dezelve waren van dien aard, dat dezelve ten definitive waren irreparabel, hetwelk ter beslissing van den Hove, daartoe geadiëerd, zal staan.

Art. 66. Ook valt geen hooger beroep van zaken, in welke het Hof reeds als Regter in appèl uitspraak heeft gedaan, hetzij van vonnissen van Commissarissen van Kleine Zaken, hetzij van dispositiën van Commissarissen ter rolle, van welke men aan den Hove zal kunnen komen in reauditie.

Art. 67. Van alle definitive sententiën, door den Hove in de eerste instantie gewezen, kunnen partijen zich, binnen den behoorlijken tijd, beroepen op het Kollegie van den Hoogen Raad alhier.

Art. 68. Geen der leden zal mogen zitten over zaken, in welke hij of zijne nabestaanden, hem in den derden graad van bloedverwantschap, of tweeden graad van zwagerschap bestaande, betrokken zijn, hetzij in hunnen persoon, hetzij in hunne qualiteit.

Art. 69. Wanneer er zaken mogten voorkomen, welke niet direct vallen in de bepaling van het voorgaand Artikel, maar het een of ander Lid mogt meenen niet volkomen in zijn geheel te zijn, zal hij de redenen, waarom hij mogt meenen zich van de beslissing der zaak te moeten onthouden, ter kennisse en ter beslissing van den Hove brengen, en zich naar deszelfs decisie gedragen.

Art. 70. Het Hof vergadert regulier viermaal elke week, het gansche jaar, en zoo dikwijls buitengewoon, als de President zal noodig oordeelen, met uitzondering van twee maanden vacantie, ter keuze van het Hof, en met goedvinden van den Gouverneur-Generaal; gedurende welken tijd het echter zorgt, dat de loop der Justitie, in alle zaken, die geen uitstel kunnen lijden, onverhinderd kan voortgaan.

Art. 71. Geene sententiën zullen kunnen worden geslagen met minder dan vijf Leden; wekelijks vaceren twee Commissarissen ter rolle, die van de waarneming der Vergaderingen, en het beslissen van nieuwe zaken, gedurende die week inkomende, worden geëxcuseerd; zij zijn echter, in cas van ziekte, absentie of excusatie van een der Leden, verpligt, op requisitie van den President te compareren, en zoodanig Lid te vervangen.

Art. 72. De conclusie wordt door den President, die het beleid der zaken in de Vergadering heeft, opgemaakt, volgens het gevoelen van de volstrekte meerderheid van het Hof, uitgesproken.

Ingeval van verdeeldheid der Leden in meer dan twee gevoelens, moet de volstrekte minderheid zich voegen naar eene der andere opiniën, ten einde alzoo de meerderheid te bekomen.

Art. 73. Aan den President en al de Leden, en Secretaris, wordt de striktste geheimhouding, zoo omtrent hunne eigene stemmen, als die van hunne mede-Raden, aanbevolen.

Art. 74. Alle sententiën en Regterlijke bevelen van den Hove worden in 's Konings naam door den President en Raden van het Hof van Justitie in *Suriname* uitgevaardigd, en geparapheerd door den President en door den Secretaris, en met het zegel van den Hove bekrachtigd.

Art. 75. Geene Praktizijns mogen voor het Hof postuleren, dan die voor hetzelve behoorlijk, na het afleggen van den Eed, zullen zijn geadmitteerd. Het Hof zal de admissie mogen weigeren, om redenen tot deszelfs decisie staande; ook zal het de eens gegevene admissie mogen intrekken, of de geadmitteerden voor korteren of langeren tijd suspenderen of corrigeren, wanneer dezelve of in het respect aan den Hove mogten mankeren, of de zaken, hun toevertrouwd, niet getrouw behandelen, en in het algemeen, wanneer het mogte gebeuren, dat het belang van de Justitie eene zoodanige voorziening vorderde, in afwachting van de nadere bepalingen omtrent dit stuk, bij de manier van procederen te maken.

Art. 76. Het Hof zal ook moeten waken tegen alle ongeoorloofde

delayen, chicanes, langwijligheid in schrifturen en pleidooijen, en zorgen voor eene rigtige en zooveel mogelijke spoedige expeditie van zaken, en daarop een provisioneel Reglement mogen maken, onder approbatie van den Gouverneur-Generaal, in afwachting van de manier van procederen.

Art. 77. Het Hof beoordeelt en taxeert, ingevalle van klagten, de declaratiën van de Praktizijns, en houdt hierbij, in afwachting van nadere bepalingen bij de manier van procederen, waarbij een tarief, naar hetwelk zal moeten worden gedeclareerd, zal moeten worden overgelegd, in het oog de gebruiken der Kolonie, doch waakt tegen misbruiken in dezen.

Art. 78. De President en Leden van het Hof, hoezeer in hunnen post van allen Politieken invloed onafhankelijk, zijn verpligt, aan den Gouverneur-Generaal alle respect en eere te bewijzen, zijne bevelen, in de hoedanigheid als Ingezetenen der Kolonie, te respecteren, en de overige Ingezetenen met een goed voorbeeld in dezen voor te gaan.

Art. 79. De Gouverneur-Generaal daarentegen zal, van zijne zijde, de eer en digniteit van het Hof op alle wijzen ophouden, en hetzelve in de Kolonie doen respecteren naar behooren, en in het bijzonder aan deszelfs Rgterlijke bevelen en sententiën de sterke hand moeten leenen, zoo dikwijls die zal worden gerequireerd.

Art. 80. De President zal verpligt zijn, maandelijks aan den Gouverneur-Generaal te overhandigen eene lijst der in die maand afgedane en nog hangende zaken, tot deszelfs informatie, en voorts de Notulen alle drie maanden aan den Gouverneur-Generaal ter hand stellen, om te worden overgezonden aan het Departement van Koophandel en Koloniën.

Art. 81. Het Hof zal verpligt zijn den Gouverneur-Generaal te dienen van consideratiën en advijs over alle zaken, waarin dezelve die zoude mogen noodig hebben, in het bijzonder over verzoeken om Surcheance van Betaling, Brieven van Cessie en soortgelijke, nadat de belanghebbenden op zoodanige verzoeken zullen zijn gehoord.

Art. 82. De President van den Hove zal verpligt zijn te adsisteren bij zoodanige confidentiële Conferentiën, als waartoe de Gouverneur-Generaal hem, ingevolge Art. 23 van dit Reglement, zal roepen, en daarin te dienen van zijne consideratiën.

Art. 83. Het verbod tegen het geven of nemen van verbodene giften, gaven of geschenken, in Art. 108 bepaald, is, in den volsten nadruk, op den President, Leden en Secretaris van het Hof toepasselijk.

De President, Leden en Secretaris zullen gehouden zijn, elke eerste sessie in het jaar, uitdrukkelijk in den Raad te verklaren, dat zij, zooveel zij weten, zich naar die Wet hebben gedragen; en indien hun eenig twijfelachtig geval mogt zijn voorgekomen, zullen zij verpligt zijn, daarvan kennis te geven aan het Hof, om deszelfs goedvinden te verstaan; en zullen zij allen plegtig beloven, zich naar die Wet te zullen gedragen.

Voor zooveel zij mogten vermeenen, dat bij hunne huisvrouw of kinderen eenige giften of gaven genoten waren, of indien zij zelve,

onwetend of onbedacht, eenige geschenken van Kollegiën of personen mogten hebben ontvangen, of dezelve hun waren toegezonden, zullen zij daarvan aan den Hove, dadelijk kennis geven, en de waarde daarvan moeten uitkeeren, zoo als het Hof zal goedvinden te bepalen.

Art. 84. De administratie der Criminele Justitie, provisioneel gedemandeerd blijvende aan het Hof van Policie, in voege, als bij Art. 43 is bepaald, zoowel als de boete, in cas van contraventie aan Wetten van Policie, zullen de Gouverneur-Generaal en Raden van Policie, en de President en Leden van Civile Justitie verpligt zijn, afzonderlijk derzelver consideratiën over de hieromtrent te maken veranderingen, en dus over het doen ophouden van dezen provisionelen staat van zaken, aan het Departement van Koophandel en Koloniën in te zenden, uiterlijk binnen zes maanden na de aankomst van den Gouverneur-Generaal en van den President van het Hof van Civile Justitie respectivelijk.

Art. 85. De Gouverneur-Generaal zal, op eigen gezag, geene gratie of pardon mogen verleenen. Indien hij echter in gemoede mogt oordeelen, dat in eenige bijzondere en zeldzame gevallen van de uiterste aangelegenheid redenen waren, waarom geheel of gedeeltelijk gratie zoude kunnen worden toegestaan, zal hij evenwel die niet verleenen, voor en aleer hij daarop hebbe ingenomen het advijs van het Hof van Civile Justitie.

Ingeval de meerderheid voor de gratie mogt opineren, zal de Gouverneur-Generaal dezelve mogen verleenen; in een tegenovergesteld geval zal hij, zulks geraden oordeelende, voor den tijd van een jaar, of half jaar, de executie van de sententie kunnen surcheren, en de stukken van het proces, met de consideratien van hem Gouverneur-Generaal en den Hove van Justitie, overzenden, om daarop door Zijne Majesteit te worden gedisponeerd, zoo als Hoogstdezelve zal oordeelen te behooren.

Art. 86. Er zal almede zijn een Kollegie van Commissarissen voor Kleine Zaken, bestaande uit eenen President en zes Leden, en geadsisteerd door eenen Secretaris.

Art. 87. De President zal den ouderdom van vijf en twintig, en de Leden en de Secretaris dien van twee en twintig jaren moeten vervuld hebben.

Art 88. De President en Leden worden niet bezoldigd.

Art. 89. Dit Kollegie zal kennis nemen van alle Civile Zaken, niet te bovengaande eene somma van *f* 250 : — en daarin Regt spreken.

Art. 90. Hetzelve zal geene vonnissen mogen slaan, dan ten minste met vijf Leden, zullende van alle vonnissen mogen worden geappelleerd aan het Hof van Civile Justitie, om aldaar definitivelijk te worden getermineerd.

Art. 91. De sessiën van dit Kollegie zijn bepaald in de maanden *Februarij*, *Mei*, *Augustus* en *December*.

Art. 92. De manier van procederen zal, zoo als die tegenwoordig in gebruik is, provisioneel bij hetzelve worden in acht genomen.

Art. 93. De President en Leden worden door den Gouverneur-Generaal uit eene nominatie van een dubbel getal Leden, door het

Hof van Criminele Justitie te formeren, benoemd; de Secretaris wordt door den Gouverneur-Generaal aangesteld, op een vast traktement.

Art. 94. De Wees-, Kuratele en Onbeheerde Boedelkamer zal, conform de Instructie voor dezelve in den jare 1788 gearresteerd, provisioneel in stand blijven; de Kurators zullen geene hoogere traktementen genieten dan hun vóór den jare 1795 zijn toegekend geweest.

De Gouverneur-Generaal zal, met overleg van den Hove van Policie, bij het Departement van Koophandel en Koloniën dienen van zijne consideratiën en advijs nopens zoodanige nuttige veranderingen, welke in die administratie zouden behooren te worden gemaakt.

Art. 95. Er zal in de Kolonie eene Reserve-Kas worden opgerigt, onder de benaming van Generale Geldkamer, welke zal worden zamengesteld:

A. Uit de subsidiën, welke eventuëel uit het Moederland, ter gedeeltelijke bestrijding der uitgaven van Militaire traktementen en soldijen, zouden mogen worden verleend.

B. Uit de saldo's der respective Ontvangers, voor zooverre die saldo's het bedrag van derzelver respective borgtogten excederen.

Deze Generale Geldkamer zal moeten zijn in het Gouvernements-Huis, en de gelden zullen moeten geborgen worden in eene ijzeren kist, van drie verschillende sloten voorzien, waarvan een sleutel onder bewaring van den Gouverneur-Generaal, een onder den Raad-Fiskaal, en een onder den Contrarolleur-Generaal der Financiën zal berusten; en wanneer een dezer drie Hooge Ambtenaren zich uit de residentie absenteert, zal de sleutel van den afwezig gaande, in tegenwoordigheid van de twee overige, aan den in rang volgenden Ambtenaar moeten worden ter hand gesteld, ten einde in geen geval het noodzakelijk mouvement dier gelden te verhinderen.

Van deze Kas zal een afzonderlijk Boek moeten aangelegd worden, hetwelk mede in de geldkist zal moeten worden bewaard, en waarbij de rekening van de Generale Geldkamer zal moeten worden gedebiteerd voor de gelden, in dezelve gestort wordende, en daartegen gecrediteerd, ingeval van subsidie uit het Moederland, eene rekening van subsidie uit het Moederland, en ingeval van overstorting van eenig saldo der Ontvangers, de rekening van den Ontvanger, wiens saldo in dezelve wordt overgebragt.

Aan die Ontvangers, welker perceptie eeniglijk bestaat in gelden, door de Koloniale Ingezetenen, tot een bepaald doeleinde, opgebragt wordende, zullen dan, wanneer zij eenige gelden mogten benoodigd zijn, geene grootere sommen uit de Reserve-Kas mogen worden afgegeven, dan waarvoor zij bij dezelve crédit staan; wijl, ingeval derzelver Kassen meerder, ter bestrijding hunner uitgaven, mogten behoeven, dat meerdere uit extraordinaire bijdragen der Belastingschuldigen in zoodanig middel zal moeten gevonden worden.

Hetzelfde zal ook moeten worden in het oog gehouden met de gelden, welke uit de Wees-Kuratele en Onbeheerde Boedelskamer in deze Reserve-Kas worden gedeponeerd.

En daar de eigenlijke aard dezer Kas alverder is, *niet*, om uit dezelve eenige betaling in détail te doen, maar slechts, om de saldo's der respective Ontvangers, zoo als boven is gezegd, voor zooverre dezelve het bedrag van derzelver borgtogten exederen, tot securiteit der administratiën, te bewaren, alsmede, om de voorbedoelde subsidiën uit het Moederland in ontvang te nemen, zoo zullen, in de eerste plaats, alle betalingen van Ordonnantiën of eenig ander dergelijk document door de respective Ontvangers moeten geschieden, en bij hunne Boeken in uitgaaf moeten gebragt worden; en, in de tweede plaats, zal door den Gouverneur-Generaal op schriftelijke voordragt van den Raad-Contrarolleur-Generaal der Financiën, uit deze Reserve-Kas, de Kas van dien Ontvanger worden gesubsidiëerd, welke hij Gouverneur-Generaal zal oordeelen, tot het doen van deze of gene betaling, gelden noodig te hebben, zoo nogtans, dat hiertoe, *in geen geval*, de gelden der Wees-Kuratele en Onbeheerde Boedelskamer zullen worden geëmploijeerd.

Art. 96. Het Collegium Medicum zal op den tegenwoordigen voet, en ingevolge de voor hetzelve reeds gearresteerde of nog te arresteren Instructiën, provisioneel blijven bestaan.

Art. 97. De handel en vaart op en van de Kolonie *Suriname* zal alleen mogen geschieden *uit* en *naar* dit Rijk.

Alle vruchten, waren en gewassen zullen nergens dan directelijk naar de *Nederlanden* mogen worden gezonden, en alle behoeften en waren, voor de voorschrevene Kolonie benoodigd, *alleen* uit dit Rijk derwaarts mogen worden aangebragt, met uitzondering echter van de vaart der Noord-Amerikanen, zoo als bij het volgend Artikel is bepaald.

Art. 98. De vaart der Noord-Amerikanen op *Suriname* zal provisioneel, onder dezelfde bepalingen, als vóór het jaar 1795 heeft plaats gehad, zijn geoorloofd.

Art. 99. Alle goederen, welke met Nederlandsche Schepen, uit de Nederlandsche havens, naar *Suriname* worden vervoerd, zullen, gelijk van ouds, immers provisioneel, van de betaling van Uitgaande Regten alhier vrij zijn, en in de Kolonie onderworpen zijn aan dezelfde Regten en Lasten, welke vóór het jaar 1795 hebben plaats gehad; ook zullen de Lastgelden van de schepen provisioneel worden betaald op denzelfden voet, als vóór het jaar 1795 heeft plaats gehad.

Art. 100. Alle schepen, uit de Nederlandsche havens naar *Suriname* vertrekkende, of van daar repatriërende, zullen verpligt zijn, op aanzoek van het Gouvernement, een aantal beambten of manschappen voor de Land- en Zeemagt mede te nemen, en eene zekere scheepsruimte af te staan; alles naar gelang van derzelver grootte, en onder genot van een, in redelijkheid te bepalen, kostgeld en vracht.

Art. 101. Alle Regten of Belastingen, welke ten Kantore van In- en Uitgaande Regten, tot den jare 1795, plagten geheven en betaald te worden, zullen, onder de nader te arresteren Bepalingen provisioneel blijven bestaan, totdat door Zijne Majesteit nader daarover zal worden gedisponeerd.

Art. 102. Om weg te nemen de onevenredigheid, welke in de Belasting van de Hoofdgelden aan het Kantoor van dezelve voor de

Suiker-Plantaadjen gelegen is, wordt bepaald, dat aan het Kantoor der Hoofdgelden zal moeten worden betaald voor alle Blanken, Vrijlieden en Slaven, zonder onderscheid of deze laatste Plantaadje-, Huis of andere slaven zijn, boven de 12 jaren, een hoofdgeld van *f* 2 : 10— en beneden de 12 jaren, en boven de 3 jaren oud, almede een Hoofdgeld van *f* 1 : 5 : — en wordt door deze bepaling bij deze ingetrokken en buiten effect gesteld de voldoening van de Hoofdgelden in Suiker, door de Eigenaren der Suiker-Plantaadjen tot hier toe betaald.

Art. 103. Het Kantoor der Vendu-Geregtigden zal provisioneel blijven bestaan, zullende de perceptiën der Lasten bij dit Kantoor geschieden op denzelfden voet en wijze, als vóór den jare 1795 heeft plaats gehad.

Art. 104. Insgelijks wordt provisioneel in stand gehouden het Kantoor der Kasse tegen de Wegloopers, of Bevredigde Boschnegers, onder deze bepalingen nogtans, dat het Extra-Hoofdgeld van *f* 6 : - : -, hetwelk thans wordt geheven, zal blijven continuëren, waartegen de betaling van het Regt van 6 percent op den uitvoer van produkten met neutrale schepen niet zal worden ingevorderd, totdat in dezen de noodige voorzieningen door Zijne Majesteit zullen worden daargesteld; terwijl de heffing, op dit Kantoor vóór den jare 1795 plaats gehad hebbende, ten aanzien der vreemde vaartuigen, zal blijven stand houden.

Art. 105. Blijven voorts nog op den tegenwoordigen voet provisioneel gecontinueerd de drie navolgende in *Suriname* bestaande Kantoren, als: het Kantoor der Modieke Lasten, dat van de Gemeente Weide- en het Kantoor der Kerk-Geregtigheden en 's Lands Gasthuis.

Art. 106. Voor zooverre er nog eenige ondergeschikte Kantoren mogten bestaan, zullen dezelve provisioneel blijven, totdat daaromtrent door den Gouverneur-Generaal de noodige voorzieningen zullen worden daargesteld, mits opgave van deszelfs verrigtingen, ter approbatie van den Koning, aan het Departement van Koophandel en Koloniën inzendende.

Art. 107. Geen Ambtenaar kan zijn ambt of bediening anders bezitten, dan tot kennelijk wederopzeggens toe.

Art. 108. Niemand, hoe ook genaamd, die eenig meerder of minder gezag in de Volkplanting van *Suriname* bekleedt, vermag van een' ander' onder deszelfs gebied, gehoorzaamheid of directie, of aan welken hij gehoorzaamheid verschuldigd is, eenige giften, gaven of geschenken, geringe eet- en drinkwaren echter uitgezonderd, te ontvangen, of aan denzelven te geven, directelijk of indirectelijk, of dulden, dat dit door zijne huisvrouw, kinderen, huisbedienden, of iemand van zijnentwege geschiede, op pœne, dat de gevers of aannemers van zoodanige giften, gaven of geschenken zullen gehouden worden, zich aan onbehoorlijke concussie te hebben schuldig gemaakt, en als zoodanig, naar de gestrengheid der Wetten, te zullen worden gestraft.

Art. 109. Niettegenstaande alles, wat bij dit Reglement is omschreven, stiptelijk moet worden achtervolgd, zal echter, in zeer buitengewone gevallen, wanneer er geen tijd zoude zijn, op een voorstel tot buitengewone maatregelen de goedkeuring des Konings af te wachten, de

Gouverneur-Generaal, met concurrentie van den Hove, en op zijne verantwoordelijkheid, zoodanige buitengewone provisionele maatregelen kunnen nemen, als hij, naar omstandigheden, ten nutte der Kolonie, zal oordeelen te behooren, mits hij de allereerste gelegenheid daarvan aan het Departement van Koophandel en Koloniën een gemotiveerd verslag doende, ten einde 's Konings approbatie te erlangen.

Art. 110. Voor den Gouverneur-Generaal en verdere Ambtenaren van de Kolonie *Suriname* worden respectivelijk gearresteerd de navolgende Eeden:

Voor den Gouverneur-Generaal:

«Dat zweer ik, te zullen zijn, en mij te zullen gedragen als Gou«verneur-Generaal van de Kolonie *Suriname*, mitsgaders Opperbevel«hebber over de Land- en Zeemagt van Zijne Majesteit, den Koning «der *Nederlanden*, aldaar.

«Dat ik in de uitoefening van de voorzegde qualiteit de Hooge en «Souvereine Regten van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden* «zal bewaren en bevestigen; dat ik tevens, zonder aanzien van personen, «het welzijn van het Rijk en de Volkplanting *Suriname* met al mijn «vermogen zal voorstaan en behartigen.

«Dat ik aan geene beloften of toezeggingen, zoomin als aan eenige «bedreigingen, door wien die ook zouden mogen gedaan worden, «gehoor zal geven.

«Dat ik het Reglement op het beleid van de Regering, het Justitie«wezen, den Landbouw en de Scheepvaart in *Suriname*, door den «Koning gearresteerd, zal opvolgen en doen opvolgen naar behooren; «mijne Instructie, en de algemeene en bijzondere Bevelen, door Zijne «Majesteit den Koning der *Nederlanden*, of in Hoogstdeszelfs naam «gegeven, met alle getrouwheid zal nakomen, en voorts alles doen, «wat een goed en getrouw Gouverneur-Generaal en Opperbevelhebber «schuldig is en behoort te doen.»

Voor den Raad-Fiskaal, President van het Hof van Justitie, Raad-Contrarolleur-Generaal van Financiën, de Leden van den Hove van Policie en Criminele Justitie en de Leden van het Hof van Civile Justitie:

«Dat zweer ik, dat ik aan Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden* «gehouw en getrouw zal zijn in al mijne betrekkingen.

«Dat ik mij, in den mij opgedragen' post van
«met alle getrouwheid, naar het Reglement op het beleid van de «Regering, het Justitie-wezen, den Landbouw en de Scheepvaart in «*Suriname*, mitsgaders naar mijne Instructie zal gedragen; — den «Gouverneur-Generaal in al deszelfs bevelen, die hij mij zal geven, stip«telijk zal gehoorzamen; het welzijn der Kolonie, zooveel in mij is, «zal behartigen, en voorts alles doen, wat een goed en getrouw
«   schuldig is en behoort te doen.

«Dat ik mij in het bijzonder zal gedragen naar Art. 108 van het

«Reglement, omtrent het geven of nemen van verbodene giften, gaven «of geschenken.»

Geapprobeerd bij 's Konings Besluit van 14 September, 1815, N°. 58.

Mij bekend,

(*Geteekend*) A. R. Falck.

NOTA BENE.

Bij Missive van den Staatsraad, Directeur-Generaal van het Departement van Koophandel en Koloniën, in dato 4 September 1816, is aan den Gouverneur-Generaal dezer Kolonie kennis gegeven:

1°. «Dat eenige, zoo te *Amsterdam* als te *Suriname* wonende «Eigenaren van Plantaadjen, in die Kolonie gelegen, den Israëlitischen «Godsdienst belijdende, zich bij Request aan Zijne Majesteit hebben «geadresseerd, en daarbij te kennen gegeven, dat zij zich bezwaard ge«voelden over de bewoordingen van het 26ste Artikel van het Reglement «voor de Kolonie *Suriname*, gearresteerd bij Besluit Zijner Majesteit, «van den 14den September, 1815, N°. 58; daar het gestelde: *zonder* «*onderscheid van Godsdienstige Christelijke Gezindheid*, scheen «aan te duiden, dat die van den Israëlitischen Godsdienst niet tot «Leden van den Raad van Policie kunnen worden toegelaten.

«En dat, op het door Hem Directeur-Generaal dienaangaande uitge«bragte Rapport, het Zijner Majesteit heeft behaagd, bij Besluit van den «25sten Augustus, j. l., N°. 53, ter geruststelling van de Requiranten, «te bepalen, dat die woorden moeten verstaan worden, alsof er geschre«ven stonde: *zonder onderscheid van Godsdienstige gezindheid.*

2°. Bij gelijke aanschrijving van den Staatsraad, Directeur-Generaal «voormeld, in dato 25 November, 1815, is aan den Gouverneur-Gene«raal dezer Kolonie te kennen gegeven:

«Dat de bij het 104de Artikel van het Reglement op het beleid van «de Regering, het Justitie-wezen, den Landbouw en de Scheepvaart «in *Suriname* eene drukfout is ingeslopen, als zijnde in dat Artikel «abusivelijk gesteld de woorden *neutrale schepen*, daar zulks zijn «moet *nationale schepen.*»

Aldus op last van den Gouverneur-Generaal ad interim geëxtraheerd uit de aangehaalde en aan mij vertoonde originele Missives van den Staatsraad, Directeur-Generaal, op de Gouvernements-Secretarij berustende.

P. J. Changuion,

Secretaris van den Raad van Policie, gecharcheerd met het toevoorzigt over de uitgave van het Gouvernements-Blad.

IV.

PUBLICATIE *van* 26 *Mei* 1819, ***houdende bekendmaking van 's Konings besluit dd.*** 17 ***Februarij*** 1819 Lª. B 14, *omtrent den tijd der meerderjarigheid in Z. M. Koloniën.*

Wij Mr. Cornelis Rijnhard Vaillant, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Gouverneur-Generaal ad interim der Kolonie *Suriname*, enz., enz., enz.

Al dengenen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten: dat Wij, bij Missive van Zijne Excellentie den Heer Minister voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën, van den 28sten Februarij, l. l. No. 6/25, ontvangen hebben een Besluit van Zijne Majesteit, gegeven te *Brussel*, den 17den Februarij, 1819, Lett. B/4, waarbij bepaald wordt, «dat in al Zijner Majesteits «Koloniën, Bezittingen en Etablissementen buiten *Europa* voor meer«derjarig zal gehouden worden degene, die den ouderdom zal hebben «bereikt, op welken in de *Nederlanden*, volgens de vigerende «Wetten, de Meerderjarigheid verkregen wordt.»

En opdat elk en een iegelijk in deze Kolonie daarvan zoude kunnen kennis dragen, lasten en bevelen Wij, dat deze alom zal worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse, waar men alhier gewoon is publicatie en affictie te doen, en op de Plantaadjen bekend gemaakt; voorts op het affictiebord worden aangeplakt, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Gegeven aan *Paramaribo*, in de Kolonie *Suriname*, den 26sten Mei, 1819.

C. R. Vaillant.

Ter Ordonnantie van den Heer Gouverneur-Generaal ad interim,

J. Pringle,

Gouvernements-Secretaris.

V.

PUBLICATIE *van* 7 *November* 1821, *houdende het bij Koninklijk Besluit van* 15 *April* 1821, n°. 56, *goedgekeurd en bekrachtigd Reglement nopens het ter executie leggen van civiele vonnissen op den persoon des gecondemneerden.*

Zie Gouvernements-bladen van 1818—1835 (gedrukt bij C. A. Spin te Amsterdam 1837), bl. 154—161.

VI.

PUBLICATIE *van* 21 *Mei* 1822, *houdende afkondiging van het Koninklijk Besluit van* 8 *Maart* 1822, *n°.* 99, *wegens de betaling der Uitgaande Regten en Wisselbrieven op Nederland.*

Wij Abraham de Veer, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-Majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden*, Gouverneur der Kolonie *Suriname*, mitsgaders Opperbevelhebber over de Land- en Zeemagt in dezelve, enz., enz., enz.

Al dengenen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Dat Wij, bij Missive van Zijne Excellentie den Heere Minister voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën, de dato 15 Maart, l. l., N°. 18/10, ontvangen hebben een Besluit van Zijne Majesteit den Koning dierzelfde maand, N°. 99, van den navolgenden inhoud:

Wij WILLEM, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën, van den 18den Februarij, l. l., n°. 151;

Gehoord het Rapport van onzen Minister van Financiën van heden, N°. 362;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Te beginnen met den eersten dag der maand, volgende op die, in welke dit Besluit ter kennisse van het Gouvernement der Kolonie *Suriname* zal gekomen zijn, zullen de Uitgaande Regten der

goederen, van daar herwaarts gezonden wordende, moeten worden betaald in Wisselbrieven op bekende Handelhuizen in de steden *Amsterdam*, *Antwerpen*, *Rotterdam* of *Middelburg*.

Art. 2. De voormelde Wisselbrieven zullen moeten getrokken worden in Nederlandsch Courant, op twee maanden zigt, door hen, welke anderzins verpligt waren de Uitgaande Regten der afgescheept wordende goederen in *Surinaamsch Courantgeld te betalen*, en wel aan de order van dien Ambtenaar in de Kolonie, welke door het Gouvernement aldaar zal worden aangewezen.

Art. 3. De prijzen der goederen, waarnaar de Uitgaande Regten berekend worden, zullen van drie tot drie maanden door Gouverneur en Raden in Surinaamsch Courant, zoo als tot dusverre heeft plaats gehad, worden bepaald, en bij publieke annonce, zoo als in de Kolonie *Suriname* gebruikelijk is, aan de Ingezetenen dier Kolonie worden bekend gemaakt.

Art. 4. Nadat het bedrag der verschuldigde Uitgaande Regten in Surinaamsch Courant door den Ambtenaar, met dat werk belast, zal zijn opgemaakt, zal hetzelve door hem in Nederlandsch Courant, volgens den alsdan bestaanden Wisselkoers, worden herleid.

Art. 5. Ingeval van verschil over den koers van den Wissel tusschen den Ambtenaar, met het opmaken van de verschuldigde Uitgaande Regten, in voege voormeld, belast, en den belanghebbende, zal de Gouverneur, zoodra hem zulks ter kennis zal gebragt zijn, en dat door denzelven de Raad-Contrarolleur van Financiën zal zijn gehoord, dien koers bepalen.

Art. 6. Van alle goederen, uit de Kolonie *Suriname* naar het Moederland wordende gezonden, welke tot dusverre aan eene Belasting van twee en een half percent Uitgaande Regten, met eene tiende verhooging en het Zegelregt voor de quitantie onderhevig waren, zal, met den dag van het in werking brengen van dit Besluit, moeten worden betaald drie percent Uitgaande Regten, zonder meer.

Art. 7. Aan den Gouverneur der Kolonie *Suriname* wordt vrijgelaten, om de Wisselbrieven, welke in voege voormeld zullen getrokken worden, te verkoopen, of wel dezelve herwaarts aan het Departement voor het Publick Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën te remitteren, naar gelang hem zulks voor het belang der Kolonie meest geraden zal voorkomen; en in het laatste geval zal het hem vrijstaan, om voor het montant van het geremitteerde Wisselbrieven op drie maanden zigt op hetzelve Departement af te geven.

Art. 8. De Wisselbrieven, welke door den Gouverneur van *Suriname* zullen worden geremitteerd, zullen door onzen Minister voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën aan de Nederlandsche Bank te *Amsterdam* worden overgemaakt, en daarvoor bij die Bank worden geopend eene rekening van Uitgaande Regten in de Kolonie *Suriname*, bij welke Bank de Wisselbrieven, door den Gouverneur getrokken wordende, ter betaling uit die rekening, door onzen voormelden Minister zullen worden gedomiciliëerd.

Art. 9. Deze voormelde bepalingen zullen provisioneel in stand blijven

gedurende den tijd van twee jaren, gerekend van den dag, dat dezelve in de Kolonie *Suriname* in werking zullen worden gebragt, of zoo veel korter als Wij voor het algemeen belang zulks raadzaam zullen oordeelen.

Onze Minister voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën is belast met de executie dezes, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Financiën.

Gegeven te *'s Hage*, den 8sten Maart, 1822, en van Onze Regering het negende.

(*Geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*Geteekend*) J. G. de Mey van Streefkerk.

Voor kopij-conform:

De Commissaris bij het Ministerie voor het Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën,

(*Geteekend*) J. Schreuder.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude pretenderen, zoo gelasten en bevelen Wij, dat deze alom zal worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse, daar men gewoon is publicatie en affictie te doen, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd, ten einde elk en een iegelijk zich daarnaar gedrage.

Gegeven aan *Paramaribo*, in de Kolonie *Suriname*, den 21sten Mei, 1822.

A. de Veer.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

J. C. Guicherit,

Gouvernements-Secretaris.

VII.

RESOLUTIE *van den* 28 *October* 1824, *houdende in werking stelling van het Koninklijk Besluit van den* 11 *Julij* 1824, *N°.* 90, *waarbij bepaald wordt, dat de betaling in Wisselbrieven van de uitgaande Regten, insgelijks wordt uitgestrekt tot het Hoofdgeld der plantagie-slaven en het lastgeld der schepen in het Rijk te huis behoorende.*

Wij Abraham de Veer, Ridder der Orde van den Nederlandsehen Leeuw, Generaal-Majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden*, Gouverneur der Kolonie *Suriname*, mitsgaders Opperbevelhebber over de Land- en Zeemagt in dezelve, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo Wij van Zijne Exellentie den Heere Minister voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën, tot onze informatie en narigt, hebben ontvangen een afschrift van een Besluit van Zijne Majesteit, in dato 20 Julij dezes jaars, N°. 94, waarbij wordt goedgekeurd de door het Hof van Policie en Criminele Justitie dezer Kolonie, bij Resolutie van den 18den Augustus, 1823, en Publieatie van den 4den September daaraanvolgende, Gouvernements-Blad N°. 5, met den eersten Januarij dezes jaars daargestelde veranderde heffing van het Hoofdgeld in deze Kolonie, en zulks ten einde die Belasting meer gelijkmatig te doen dragen, en de invordering daarvan beter te verzekeren, zijnde daarbij het Hoofdgeld bepaald op zeven Gulden en tien Stuivers op alle Blanken, Vrijlieden en Slaven, zonder onderscheid van jaren.

En alzoo Wij tevens van Zijne Excellentie den Heere Minister voornoemd hebben ontvangen, met last, om aan het daarbij bepaalde de noodige exeeutie te geven, een afsehrift van een Besluit van Zijne Majesteit, in dato 11 Julij dezes jaars, N°. 90, waarbij bepaald wordt, dat de betaling in Wisselbrieven op bekende Handelhuizen te *Amsterdam*, *Antwerpen*, *Rotterdam* of *Middelburg* van de Uitgaande Regten in deze Kolonie, wegens de goederen, welke van hier naar het Moederland gezonden worden, insgelijks wordt uitgestrekt tot het *Hoofdgeld der Plantaadje-Slaven* en het *Lastgeld der schepen*, *in het Rijk te huis behoorende*, en zulks in dier voege, als die betaling bij Koninklijk Besluit van den 8sten Maart, 1822, N°. 99, is vastgesteld, en voorts, dat de evengemelde wijze van voldoening der drie bovengemelde objeeten zal voortduren tot tijd en wijle door Zijne Majesteit deswege nadere verordeningen mogten worden daargesteld,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Met betrekking tot het eerstgemelde Koninklijk Besluit, de bekendmaking daarvan bij deze te doen.

2°. Betrekkelijk het tweede gemelde Koninklijk Besluit, en ter volvoering van den last, Ons deswege door Zijne Excellentie den Heere Minister opgedragen, hetzelve Besluit alhier te insereren, zoo als Wij doen bij deze:

N°. 90.

WIJ WILLEM, bij de Gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

«Op de voordragt van onzen Minister voor de Nationale Nijverheid «en de Koloniën van den 6den dezer, N°. 62/155.

«Gezien ons Besluit van den 8sten Maart, 1822, N°. 99.

«Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. «De betaling in Wisselbrieven op bekende Handelhuizen te «*Amsterdam*, *Antwerpen*, *Rotterdam* of *Middelburg* van de Uit-«gaande Regten in de Kolonie *Suriname*, wegens de goederen, welke «van daar naar het Moederland gezonden worden, insgelijks uit te «strekken tot het Hoofdgeld der Plantaadje-Slaven, en het Lastgeld «van de schepen, in dit Rijk te huis behoorende, en zulks in dier «voege, als die betaling bij ons voorsschreven Besluit is vastgesteld.

2°. «Te bepalen, dat de evengemelde wijze van voldoening der drie «bovengezegde objecten zal voortduren tot tijd en wijle door Ons «deswege nadere verordeningen mogten worden daargesteld.

«En is onze Minister voornoemd belast met de uitvoering dezes, «waarvan aan onzen Minister van Financiën zal worden kennis «gegeven.»

Het Loo, den 11 Julij, 1824.

(*Geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*Geteekend*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Voor kopij-conform:

De Referendaris bij het Ministerie voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën.

(*Geteekend*) J. SCHREUDER.

3°. Te bepalen, zoo als Wij bepalen bij deze, dat de bij hetzelve Besluit daargestelde verordeningen, ten opzigte van het ***Hoofdgeld der Plantaadje-Slaven***, in werking zullen komen met den eersten Januarij des volgenden jaars een duizend acht honderd vijf en twintig, en ten opzigte van het Lastgeld van de schepen, in het Rijk te huis behoorende, met den eersten der aanstaande maand November, wordende hierdoor en in zooverre gealtereerd de bepalingen van Art. II der Resolutie van den 4den September, 1818, gepubliceerd den 12den daaraanvolgende, Gouvernements-Blad n°. 7.

4°. Te bepalen, zoo als Wij bepalen bij deze, dat de Wissels, welke tot voldoening van de evengemelde twee objecten zullen worden getrokken, naar dezelfde evenredigheid zullen worden gezegeld, als

voor die wegens Uitgaande Regten bij de Notificatie van den Hove van Policie en Criminele Justitie, van den 10^{den} Junij, 1822, Gouvernements-Blad N°. 10, is vastgesteld.

Lasten en bevelen, dat deze zal worden gepubliceerd, in het Gouvernements-Blad en in de Couranten dezer Kolonie geïnsereerd, en dat alle Authoriteiten, wie zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gedaan te *Paramaribo*, in de Kolonie *Suriname*, den 28sten October des jaars 1824, van Zijner Majesteits Regering het elfde.

A. de Veer.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Secretaris van het Gouvernement,
J. G. Ringeling.

Gepubliceerd te zelfden dage.
De Secretaris van het Gouvernement,
J. G. Ringeling.

VIII.

PUBLICATIE *van* 25 *October* 1826, *behelzende bepalingen omtrent de intrekking met* 1°. *Januarij* 1827 *van het Surinaamsch papieren- en kaartengeld*, *enz.*

Wij Abraham de Veer, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-Majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden*, Gouverneur der Kolonie *Suriname*, mitsgaders Opperbevelhebber over de Land- en Zeemagt in dezelve, enz., enz., enz.

Al dengenen, die dezen zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Bij Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning zijn in ernstige overweging genomen de klagten, van meer dan éénen kant voor Hoogstdenzelven gebragt, over de meer en meer toenemende daling van het Papieren- en Kaartengeld, in deze Kolonie in omloop.

Daarbij is overwogen, dat, terwijl, als een gevolg van die oorzaak, de Financiële staat van *Suriname* aan gedurige onzekerheden is blootgesteld geweest, tevens de belangen der Ingezetenen daardoor zoodanig zijn aangedaan geworden, dat het dringend noodzakelijk was een eindperk te stellen aan het verkeerde, uit zoodanigen stand van zaken voortspruitende.

Bij het besef der noodzakelijkheid van eene krachtige en spoedige voorziening, heeft zich gevoegd die van het nut, om, bij gelegenheid van de te nemen maatregelen, de Muntstelsels in deze Kolonie en in den Moederstaat in een naauw en eenvoudig verband te brengen, en alzoo, door het daarstellen van verordeningen, gegrond op het beginsel van volkomene overeenstemming, den gezonken staat van het crediet in de Kolonie weder op te beuren.

Op al deze gronden zijn, bij een Koninklijk Besluit van den 15den Augustus dezes jaars, bepalingen gemaakt wegens den geldelijken staat dezer Kolonie, welke bij deze, uit kracht en naar aanleiding van diezelfde beslissing, worden gebragt ter kennisse van de Ingezetenen.

Art. 1. Met den 1sten Januarij, 1827, zal het Nederlandsch Muntstelsel, zoodanig als hetzelve bij de Wet van den 28sten September, 1816, (Staats-Blad nº. 50), voor het Moederland is vastgesteld, te *Suriname* worden in werking gebragt.

Art. 2. Op hetzelfde tijdstip zullen diensvolgens de gouden, zilveren en koperen muntspeciën, in *Nederland* gangbaar, op denzelfden voet in de Kolonie gangbaar zijn.

Art. 3. Insgelijks zullen met hetzelfde tijdstip de biljetten, door de Nederlandsche Bank te *Amsterdam* uitgegeven wordende, zoo mede de biljetten der Algemeene Nederlandsche Maatschappij ter begunstiging der Volksvlijt te *Brussel*, welke in *Nederland* tegen gereed geld worden aangenomen, op denzelfden voet in de Kolonie gangbaar zijn, en in alle openbare Kassen in betaling worden aangenomen, ook ter bestrijding der uitgaven worden gebruikt.

Art. 4. In overeenstemming met het hierboven bepaalde zal, te rekenen van den 1sten Januarij 1827, geene andere wettige munt te *Suriname* bestaan, dan die bij de Wet van den 28sten September, 1816 (Staats-Blad Nº. 50), omschreven; zullende echter voorloopig, en tot aan deszelfs intrekking of inwisseling, het Surinaamsch Papieren- en Kaartengeld in omloop blijven, in de verhouding van drie honderd tien Surinaamsch tot honderd Gulden Nederlandsch Courantgeld.

Art. 5. Tot de in het vorige Artikel bepaalde waarde zal hetzelve ook na den 31sten December, 1826, bij het Gouvernement in alle Belastingen voorloopig worden aangenomen; doch met den 1sten Januarij, 1827, alle betalingen worden gedaan in Nederlandsch Courant of daaraan gelijkstaande biljetten.

Art. 6. Ter vervanging van het Surinaamsch Courant zal, te rekenen van den 1sten Januarij, 1827, de Nederlandsche Gulden de eenheid van berekening zijn in alle handelingen van of met den Lande, mitsgaders in alle geregtelijke transporten, akten en obligatiën.

Art. 7. Geene vreemde muntspeciën zullen bij het Bestuur dezer Kolonie worden aangenomen, dan volgens een te bepalen Tarief, hetwelk, wanneer dit noodig wordt bevonden, voorloopig en onder de nadere goedkeuring des Konings zal worden bekend gemaakt. Tot algemeenen regel zal daarbij dienen, dat de gangbare waarde van vreemde munten niet anders worde geregeld, dan in eene juiste verhouding

tot derzelver innerlijke waarde, en die van den Nederlandschen Standpenning.

Art. 8. Van en met primo Januarij, 1827, zullen de Gouvernements-Boeken en die van alle openbare Administratiën in Nederlandsche Guldens en Centen worden gehouden, en zullen de, op den laatsten December, 1826, bij dezelve openstaande saldo's op nieuwe rekening in Nederlandsche Guldens en Centen worden overgebragt, in verhouding van drie honderd tien Surinaamsch tot honderd Gulden Nederlandsch.

Art. 9. Met den 1sten Januarij, 1827, zal een Grootboek van Surinaamsche rentegevende Koloniale Schuld worden opgerigt, waarvan het in te schrijven bedrag dat van twee millioen vier honderd duizend Gulden Nederlandsch (*f* 2,400,000) voorloopig niet zal te boven gaan, en in geen geval meer kunnen bedragen dan noodig zijn zal, om te voorzien in de behoefte van den geldomloop en ter geheele intrekking en vernietiging van het Surinaamsch Papieren- en Kaartengeld; zullende echter geene meerdere sommen boven de eerste twee millioenen vier honderd duizend Gulden (*f* 2,400,000) kunnen worden ingeschreven, dan ten gevolge van des Konings bijzondere bevelen of authorisatie.

Art. 10. Er zullen Bewijzen van Inschrijving van vijf honderd Gulden Nederlandsch Courant, rentende vijf ten honderd, worden uitgegeven.

Art. 11. Alle zes maanden, te beginnen met den 1sten Julij, 1827, zullen de renten dier Inschrijvingen op den vervaltijd, ter keuze van de houders, in de Kolonie of in het Moederland kunnen worden ontvangen.

Art. 12. Er zal eene Amortisatie der schuld plaats hebben, door eene jaarlijksche Uitloting *a pari* drie maanden vóór den vervaltijd der rente.

Deze vervaltijd zal ook tevens die der aflossing zijn, en ter bestrijding van beide jaarlijks van de gewone inkomsten der Kolonie eene som worden afgezonderd, welke in geen geval minder dan twee honderd duizend Gulden zal kunnen bedragen.

Art. 13. Vóór het tijdstip der Uitloting zal in de Kolonie, op de aldaar gebruikelijke wijze, en in het Moederland, door de Nieuwspapieren, worden bekend gemaakt, over welk bedrag de Uitloting zal loopen; zullende de aflossing der uitgelotene Obligatiën, zoowel in de Kolonie als in het Moederland, ter keuze der houders na of op den vervaldag kunnen plaats hebben.

Art. 14. Onder 's Konings nadere goedkeuring zal, zoo spoedig mogelijk, het noodige worden gedaan tot het in werking brengen van het in Art. 9 vermelde Grootboek der Koloniale vijf percent rentende Schuld.

Art. 15. De invoering van een ander Muntstelsel invloed moetende hebben op de bestaande Landsbelastingen en betalingen in deze Kolonie, zal, met den 1sten Januarij, 1827, een nieuw Financiëel Stelsel voor de Kolonie worden in werking gebragt, waarvan de bijzonderheden, voor zooveel noodig, nader zullen worden gebragt ter kennisse van de Ingezetenen.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gewone wijze worden afgekondigd en aangeplakt, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Gedaan te *Paramaribo*, in de Kolonie *Suriname*, den 25sten October des jaars 1826, het dertiende van Zijner Majesteits Regering.

DE VEER.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Privé-Secretaris,
J. N. J. ELOUT.

IX.

PUBLICATIE *van den* 20 *December* 1826, *strekkende tot wijzigingen en regeling der belastingen binnen de Kolonie Suriname, in overeenstemming en in verband met het Besluit van Z. M. den Koning van* 15 *Augustus* 1826, *waarbij het Nederlandsche Muntstelsel in dezelve Kolonie is in- en daargesteld, aanvang te nemen met* 1o. *Januarij* 1827.

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 270—280.

X.

PUBLICATIE *van den* 28 *December* 1826, *houdende, naar aanleiding der Publicatie van den* 25 *October* 1826, *bepaling van een Tarief, naar hetwelk de leges en emolumenten op de publieke Kantoren zullen worden berekend.*

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 282—300.

XI.

PUBLICATIE *van den* 30 *December* 1826, *waarbij, ten gevolge van het Koninklijk Besluit van* 15 *Augustus* 1826, *wordt ingevoerd eene ordonnancie, volgens welke een Patentregt op den handel, de neringen, beroepen en bedrijven zal worden geheven.*

Zie Gouvernements bladen 1816—1835, bladz. 300—307.

XII.

PUBLICATIE *van* 30 *October* 1827, *waarbij, ingevolge Koninklijk Besluit van den* 5 *Augustus* 1827, *n*°. 167, *in werking wordt gebragt het Reglement, volgens hetwelk zal worden geprocedeerd tegen zoodanige gevangenen, die tot geene confessie der misdaad of misdaden, hun door den publieken aanklager, te laste gelegd, kunnen gebragt worden van den* 10 *October* 1798.

Zie Gouvernements-bladen van 1816—1835, bladz. 319—323.

XIII.

PUBLICATIE *van* 16 *Januarij* 1828, *houdende bepalingen omtrent het inwisselen en buiten effect stellen van het Surinaamsch kaarten- of papierengeld.*

Wij Abraham de Veer, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-Majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden*, Gouverneur der Kolonie *Suriname*, mitsgaders Opperbevelhebber over de Land- en Zeemagt in dezelve, enz., enz., enz.

en

De Raden van Policie en Criminele Justitie der voorschreven Kolonie, enz. enz.

Al dengenen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut!

Willende, ten einde volledige executie te geven aan de Resolutie

van Zijne Majesteit, de dato 15 Augustus, 1826, overgaan tot de finale intrekking van het *Surinaamsch Kaarten-* of *Papieren Geld.*

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Na den eersten Februarij dezes jaars, zal ten Kantore van den Kommies ter betaling, zoo mede ten Kantore van den Ontvanger van het Zegelregt en van de In- en Uitgaande Regten, alle Maandagen, Woensdagen en Vrijdagen, op de gewone Kantooruren, tot en met den laatsten Vrijdag in de maand Mei incluis, gevaceerd worden ter inwisseling van het *Surinaamsch Kaarten-* en *Papieren Geld* tegen *Nederlandsche muntspeciën*, of wel tegen *Biljetten der Algemeene Nederlandsche Maatschappij ter begunstiging van de Algemeene Volksvlijt*, te *Brussel*, en zulks, overeenkomstig de Publicatie van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur, de dato 25 October, 1826, in verhouding van drie honderd tien Gulden *Surinaamsch* tot honderd Gulden *Nederlandsch.*

Art. 2. Na den laatsten dag der maand Mei dezes jaars zal het *Surinaamsch Kaarten-* of *Papieren Geld* ophouden eenige geldswaarde te hebben, zoodanig, dat hetzelve na dien tijd aan de publieke Kantoren *niet* in betaling zal mogen worden aangenomen, en in particuliere transaktiën geenerlei effect ter voldoening van schuld kunnen opereren.

Art. 3. Heeren Heemraden der onderscheidene Divisiën binnen deze Kolonie worden geïnviteerd, om, door het intermediair der respective Burgerkapiteins in derzelver Divisiën, de Directeuren op de Plantaadjen en Houtgronden, door toezending van een exemplaar dezer Publicatie, van derzelver inhoud te doen kennis dragen, met admonitie aan dezelve Directeuren, om daarvan op de meest gepaste wijze de respective Slavenmagten te informeren, en zulks ten einde dezelve Slavenmagten, vóór de expiratie van den gestelden tijd, zich van het *Surinaamsch Kaarten* of *Papieren geld*, hetwelk onder haar berustende zoude mogen zijn, tegen inwisseling van *Nederlandsch geld* zullen kunnen ontdoen.

Art. 4. Heeren Gecommitteerde Raden tot de zaken der Bevredigde Boschnegers worden almede geïnviteerd, om, door het intermediair van de respective Posthouders en Bijleggers, van dit Besluit de onder hen ressorterende Opperhoofden en Kapiteins kennis te doen dragen.

Lastende en bevelende, dat deze alhier naar stijl worde afgekondigd en aangeplakt, en in het Gouvernements-Blad en de Couranten dezer Kolonie geïnsereerd, alsmede van Plantaadje tot Plantaadje in de onderscheidene Divisiën worden rondgezonden, ten einde een ieder zich daarna regele, met last aan de Kapiteins der Divisiën, om de door de Directeuren onderteekende lijst van rondzending dezer Publicatie aan Heeren Heemraden te doen toekomen.

Aldus gedaan en gearresteerd in onze Vergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 16den Januarij, 1828, en gepubliceerd den 24sten daaraanvolgende.

de Veer.

Ter Ordonnantie van Heeren Gouverneur en Raden,
De Secretaris van den Hove,
R. van Rees, Az.

XIV.

REGLEMENT *op het beleid der Regering van de Nederl. West-Indische bezittingen, onder nadere goedkeuring van Z. M. gearresteerd door Z. M. Commissaris-Generaal voor de West-Indische bezittingen, bij Besluit van den* 21 *Julij* 1828.

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 347—370.

XV.

REGLEMENT *op het beleid der Regering, het Justitie-wezen, den Handel en de Scheepvaart in de Kolonie Suriname, onder nadere goedkeuring van Z. M. gearresteerd, door Z. M. Commissaris-Generaal voor de West-Indische bezittingen, bij Besluit van* 21 *Julij* 1828.

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 391—396.

XVI.

INSTRUCTIE *voor het Gemeente-bestuur der Kolonie Suriname, onder nadere goedkeuring van Z. M. gearresteerd door Z. M. Commissaris-Generaal bij Besluit van den* 21 *Julij* 1828.

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 396—407.

XVII.

PUBLICATIE *van den* 18 *November* 1828, *houdende wijziging der bestaande wetten op de beschreven en onbeschreven middelen, vaststelling eener nieuwe ordonnantie op het Patentregt en invoering van Regt van Successie, overeenkomstig de Wet van* 27 *December* 1817.

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bladz. 444—447.

XVIII.

PUBLICATIE *van* 9 *Maart* 1829, *waarbij wordt bekend gemaakt het Besluit van Z. M. van* 30 *December* 1828, *betrekkelijk het oprigten te Suriname eener Particuliere Bank.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Al dengenen, die dezen zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo wij belast zijn met de uitvoering van het Besluit Zijner Majesteit van den 30sten December, 1828, La. O36, betrekkelijk het oprigten binnen deze Kolonie eener Particuliere Bank;

In aanmerking nemende, dat de Hoofd-Directie van gezegde Bank door Ons op den 3den dezer is geïnstalleerd, en mitsdien deze voor de Kolonie zoo heilzame Inrigting gezegd worden kan reeds aanvankelijk in werking gebragt te zijn;

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

1°. Bovenvermeld Besluit Zijner Majesteit te brengen ter kennisse van elk en een' iegelijk, die bij hetzelve belang hebben mogt, zijnde van den navolgenden inhoud:

30 December, 1828,
La. O36.

WIJ WILLEM, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gelet hebbende op het algemeen verlangen der Ingezetenen van *Suriname*, dat Wij onze toestemming en hulp zouden verleenen tot het daarstellen eener inrigting, de strekking hebbende, om den Geldsomloop aldaar behoorlijk te regelen, den Wissel zoo veel doenlijk voor

agio te bewaren, en de middelen te verschaffen, om de Volkplanting te doen toenemen in bloei en welvaart;

Gezien de Rapporten van Onzen Minister voor de Marine en Koloniën, laatstelijk van den 27sten dezer, Lr. J., No. 322k;

Hebben goedgevonden en verstaan Ons te laten gevallen, dat te *Suriname* worde opgerigt eene Partikuliere Bank, onder het oppertoezigt van het Plaatselijk Bestuur, en zulks op den voet en de wijze, hieronder aangeduid.

Over het Kapitaal der Bank.

Art. 1. Het Kapitaal der Bank zal bestaan uit eene som van drie millioen Guldens, welke in *Nederland* zal berusten, en als representatief waarvan in de *Westindiën* zal worden uitgegeven eene gelijke som in Bankbiljetten.

Art. 2. Alle uitgaven der Bank, het beleenen van Vaste Goederen en het escompteren van Wissels daaronder begrepen, zullen in Bankbiljetten geschieden.

Art. 3. De Bankbiljetten zullen, tegen hunne volle nominale waarde, bij alle publieke Administratiën in de *Westindiën* worden aangenomen, zoowel voor de verschuldigde Belastingen, als voor betalingen van allerlei aard.

Art. 4. De houders en vertooners der Bankbiljetten zullen bij de Bank als de wettige bezitters derzelve beschouwd worden; zullende het echter aan de Directie vrijstaan, wanneer er verdenking bestaat, of wanneer zij daartoe door de houders van vermiste of gestolene Bankbiljetten is aangezocht, van den bezitter, bij de verwisseling, het quiteren van het Bankbiljet te vorderen.

Art. 5. Tweemaal elke week zullen bij de Directie der Bank, zonder oponthoud of korting, tegen Bankbiljetten verkrijgbaar zijn Wissels op hare Agenten in *Nederland*; geene Wissels echter, die minder dan honderd Gulden bedragen, zullen worden uitgereikt.

Art. 6. De waarde der af te geven Wissels zal gelijkstaan aan de nominale waarde der daarvoor ingeruilde Bankbiljetten.

De Wissels zullen op drie maanden zigt getrokken, en zonder de minste korting, op den vervaltijd, door den betrokkene voldaan worden.

Art. 7. Allen, die zich zouden mogen verstouten, om, hetzij Bankbiljetten, hetzij de Akten van de Bank, als recepissen, renversalen, onderteekeningen, stempels, zegels, bijzonder papier of wat dies meer zij, na te maken, te vervalschen of te veranderen, daarvan iets uit te wisschen, af te doen, bij te voegen, of op eenigerlei wijze te altereren, of wel behulpzaam te zijn aan zoodanige contrefactiën, vervalschingen, bijvoegingen of alteratiën, gelijk mede allen, die zoodanige nagemaakte, vervalschte of gealtereerde Bankbiljetten, recepissen, renversalen, enz. opzettelijk mogten uitgeven, verspreiden of in omloop brengen, zullen, onverminderd hunne verpligting tot vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, de straf beloopen, welke bij de Wet is, of nader zal worden bepaald.

Art. 8. Behalve het crediet van drie millioen Guldens, bij Art. 1

aangewezen, zullen, tot meerderen waarborg van de houders der Bankbiljetten, bepaaldelijk worden verbonden:

a. Alle panden en voorwerpen, door de Bank beleend, en

b. Eene som van honderd vijftig duizend Gulden, welke jaarlijks uit de Koloniale Kas te *Suriname* in de Kas der Bank zal worden gestort.

Art. 9. Wanneer zulks tot verdere uitbreiding van den Handel en tot bevordering der welvaart van de Westindische Bezittingen raadzaam wordt geacht, zal het primitive Kapitaal der Bank, bij Art. 1 vermeld, vergroot kunnen worden; zullende alsdan weder eene gelijke waarde aan Bankbiljetten worden uitgegeven, om als representatief van de vermeerdering in de Westindische Koloniën in omloop te worden gebragt.

Operatiën der Bank.

Art. 10. De operatiën der Bank zullen aanvankelijk bepaald zijn:

a. Tot het bezorgen aan de Kolonie *Suriname* van een behoorlijk middel van circulatie, bestaande in de Biljetten der Bank.

b. Tot het afgeven van Wissels op hare Agenten in *Nederland*, voor alle zoodanige Bankbiljetten, als, door de Bank in circulatie gebragt zijnde, ter verruiling tegen Wissels zullen worden aangeboden, op den voet en de wijze, bij Art. 6 bepaald.

Alverder zullen de operatiën der Bank, indien de staat harer fondsen het raadzaam maakt, kunnen worden uitgestrekt:

c. Tot het escompteren van Wisselbrieven, afgegeven door geaccrediteerde Grondeigenaars of Administrateurs, of wel door Kooplieden of Handelhuizen, in de Nederlandsche Westindische Bezittingen gevestigd, met dien verstande evenwel, dat de Wisselbrieven van de laatste, behalve de handteekening van den trekker, voorzien zullen moeten zijn van ten minste twee behoorlijke endossementen van als solvabel bekend staande Kooplieden of Handelhuizen, voor welke escompte eene billijke provisie, maandelijks door het Hoofdbestuur te regelen, zal betaald worden, en

d. Tot het voorschieten van kapitalen op Suiker- of andere Plantaadjes in de Kolonie *Suriname*, welke zullen worden aangewend tot het plaatsen van stoomwerktuigen, ter bevordering van den landbouw, of tot het invoeren en uitbreiden van de indigo-teelt.

Tot geene andere einden, dan hierboven zijn bepaald, en verder bij Art. 24 en 25 worden aangewezen, mogen door de Bank eenige gelden in beleening worden gegeven, dan op onze nadere authorisatie.

Art. 11. De bij de Bank te beleenen Vaste Goederen, zullen niet mogen bezwaard zijn met huwelijksche voorwaarden, noch ook legaal, judiciëel of conventioneel zijn verbonden; voor zooverre reeds andere hypothekaire schulden daarop mogten gevestigd zijn, zal het voorschot alleen verleend worden, tegen overlegging eener Notariële Akte, waarbij de hypotheekhouder of houders het regt van preferentie aan de Bank afstaan, en dat wel tot het bedrag, bij de Akte uitgedrukt.

Art. 12. Ingevalle de hypotheekhouder of houders ongenegen mogten zijn, om dat regt van preferentie aan de Bank af te staan, zal het aan de Directie der Bank geoorloofd wezen, indien de waarde van

het effect, de voorraad van de voorhanden penningen en de aard van het verband zulks toelaten, de vereischte voorschotten te doen, ter aflossing van al de schulden, op eene Plantaadje gevestigd, en die Plantaadje als onderpand aan te nemen voor de, tot dat doel, benevens tot de verdere uitbreiding van cultuur, daarop voor te schieten gelden.

Art. 13. De beleeningen in het vorige Artikel bedoeld, zullen echter niet mogen plaats hebben, dan nadat de Plantaadjes, waarop die geschieden mogten, vooraf behoorlijk zullen zijn gewaardeerd. Bij deze waardering zal tot maatstaf worden aangenomen de waarde der op dezelve voorhanden zijnde Slavenmagt, berekend tegen *f* 1300 per hoofd voor iederen Slaaf op eene Suikerplantaadje, en voor *f* 900 per hoofd voor iederen Slaaf op eene andere soort van Plantaadje, onder welke waarde de gebouwen en gronden zullen geacht worden begrepen te zijn. Twee derde dier waarde, op deze wijze te berekenen, zal op zoodanig eene Plantaadje mogen worden voorgeschoten.

Art. 14. Eene Plantaadje, aangelegd wordende tot eene Suikerplantaadje, zal onder de volgende bepalingen deelen kunnen in de voordeelen eener hoogere beleening:

a. Wanneer die stoommachine geplaatst is, zal het voorschot met een zesde gedeelte kunnen worden verhoogd.

b. De eerste aanplanting van ten minste vijftig akkers Suikerriet hebbende plaats gehad, zal het voorschot met nog een twaalfde kunnen worden vermeerderd.

c. De aanplanting van het Suikerriet tot honderd akkers gebragt zijnde, zal de Plantaadje kunnen worden beleend, gelijk eene reeds bestaande Suikerplantaadje, dat is, tegen $^2/_3$ der waarde van de Slaven, berekend tegen *f* 1300 per hoofd.

Eene Plantaadje, onverschillig van welken aard, met uitzondering van Suikerplantaadjes, aangelegd wordende tot eene Indigoplantaadje, zal, nadat de stoommachine is opgerigt, beleend kunnen worden tegen $^2/_3$ van de waarde der Slaven; berekend ad *f* 1000 per hoofd.

Art. 15. Ingeval het blijken mogt, dat de Slavenmagt eener Plantaadje, hetzij door de kwaadwilligheid der Negers, of door het aanwezen van een groot aantal gebrekkigen, eene mindere waarde mogt bezitten, dan de waardering, op den voet en de wijze, bij Art. 13 vermeld, vooronderstelde, zal daarop geene beleening mogen geschieden.

Art. 16. Van het kapitaal, op deze wijze voorgeschoten, zal jaarlijks, gedurende den tijd van 26 jaren, aan de Bank betaald worden, voor rente en aflossing acht en een half ten honderd ($8^1/_2$ percent). Na afloop van dien termijn, zal de schuld als finaal afgelost worden aangemerkt, en het beleende onderpand van alle bezwaar ontheven zijn.

Art. 17. Ingeval de belanghebbenden verkiezen mogten de beleende som vroeger af te lossen, zal de hoofdsom met twee en een half ten honderd ($2^1/_2$ percent) verminderd worden, voor ieder jaar, dat reeds aan rente en aflossing is betaald.

Art. 18. Alle beleeningen zullen ten overstaan van eenen daartoe

bevoegden persoon bij Akte gesloten worden, waarbij het doel, waartoe die gelden zullen worden gebezigd, overeenkomstig § *d* van Art. 10 zal worden uitgedrukt. De geldopnemer zal, bij het verlijden dier Akte, waarvan hij de kosten moet dragen, zich speciaal aan al de bepalingen van dit Reglement, hem of zijne goederen betreffende, moeten onderwerpen.

Art. 19. Ingeval van nalatigheid aan de zijde der geldopnemers, om aan de voorwaarden te voldoen, waarop de beleening is toegestaan, of wel, zoo de Slavenmagt op eene beleende Plantaadje, hetzij door sterfte, desertie, of andere omstandigheden, zoodanig mogt verminderen, dat dezelve, berekend tegen den maatstaf, in Art. 13 vastgesteld, minder mogt opleveren, dan tien ten honderd (10 percent) boven het beleende kapitaal, zal de Eigenaar verpligt zijn het ontbrekende aan te vullen, of daarvoor ten genoegen der Directie van de Bank borg te stellen. Bij gebreke van dien, zal de beleening worden opgezegd, en wanneer het beleende kapitaal alsdan niet wordt teruggegeven, of aan de bij het contract bepaalde voorwaarden niet wordt voldaan, zal de Hoofd-Directie tot den verkoop van het beleende effect overgaan, op den voet en de wijze, als zulks volgens de dan bestaande inrigtingen in de Kolonie behoort te geschieden.

Art. 20. Wanneer de verkochte goederen de som niet hebben opgebragt, waarvoor zij bij de Bank zijn beleend, zal de Directie het te kort doen verhalen op de verdere bezittingen van den geldopnemer, voormaligen eigenaar der goederen. De Directie zal ook het regt hebben, om de verkooping uit te stellen tot eene gelegenheid, welke zij in het belang der Bank gunstiger zal achten.

Art. 21. De Akten van beleening zullen onderworpen zijn aan het regt van Zegel, hetwelk in *Suriname* bestaat, of in het vervolg mogt worden ingevoerd. Van alle andere thans in de Kolonie bestaande of nader in te voeren belastingen, geene uitgezonderd, worden dezelve vrijgesteld.

Art. 22. Alle Aktiën, tegen de Bank aan te vangen, zullen voorloopig, en totdat daaromtrent nadere bepalingen mogten worden gemaakt, geïnstitueerd en gebragt moeten worden voor de gewone Regtbanken in de Kolonie, overeenkomstig de bepalingen, op de wijze van Regtspleging vastgesteld.

Over het Bestuur der Bank.

Art. 23. Het Hoofd-Bestuur der Bank zal te *Suriname* zijn gevestigd, en worden uitgeoefend door den Gouverneur-Generaal als President, benevens den Procureur-Generaal en den Contrôleur-Generaal, die gezamenlijk de Hoofd-Directie zullen uitmaken. Aan dezelve zullen worden toegevoegd twee bezoldigde Commissarissen en een vaste Secretaris, benevens het noodige getal Ambtenaren en Klerken.

Art. 24. Bijaldien het Hoofd-Bestuur zulks raadzaam en nuttig mogt oordeelen, zal hetzelve aan het Departement voor de Marine en Koloniën kunnen voorstellen, om de Bank, te *Curaçao* gevestigd, aan te merken als een onderdeel, of bijbank der Bank te *Suriname*. In dat

geval zullen de Bankbiljetten, door de eerste uitgegeven, worden ingewisseld tegen Bankbiljetten van de laatste, en de Directie te *Curaçao* door de Hoofd-Directie worden gemagtigd, om ook tot een bepaald, en door dezelve op te geven bedrag, Wissels op de Agenten in *Nederland* te kunnen afgeven; blijvende voor het overige alle bepalingen, bij het Reglement door onzen Commissaris-Generaal, bij deszelfs Besluit van den 6den Februarij, 1828, voor de Bank te *Curaçao* vastgesteld, voorloopig in werking en van kracht.

Art. 25. Te *St. Eustatius* en te *St. Martin* zullen almede, ter bevordering van handel en landbouw, op voordragt der Hoofd-Directie te *Suriname*, door het Departement voor de Marine en Koloniën nader te bepalen sommen aan Bankbiljetten in circulatie kunnen worden gebragt, en de Besturen dier Eilanden, in dat geval, kunnen worden gemagtigd, om, voor de ter verwisseling aangebodene Bankbiljetten, een gelijk bedrag Wissels af te geven op de Agenten in *Nederland*, op den voet en de wijze, als bij § *b* van Art. 10 is bepaald.

Art. 26. De Hoofd-Directie der Bank is met het oppertoezigt en de administratie voor alle zaken der Bank belast, op den voet en de wijze, bij dit Reglement bepaald, met inachtneming der Koloniale Wetten. De verpligtingen, welke op de Hoofd-Directie rusten, de orde en wijze, waarop zij hare werkzaamheden zal verrigten, worden bij afzonderlijke reglementaire voorschriften geregeld.

Art. 27. De Leden der Hoofd-Directie van de Bank zijn niet aansprakelijk voor schaden, voortgesproten uit zoodanige daden, handelingen of bedrijven, door hen in hunne qualiteit verrigt of gedaan, welke niet strijdig bevonden worden met dit Reglement.

Zij zijn in persoon en goederen niet arrestabel voor civile Aktiën en vorderingen, ten laste der Bank.

Art. 28. De Commissarissen, de Secretaris en mindere Ambtenaren leggen, bij de aanvaarding hunner posten, den eed op dit Reglement, mitsgaders dien van zuivering en geheimhouding af.

Art. 29. Bij het einde van elk boekjaar worden de balancen aan het Departement voor de Marine en Koloniën ingezonden. Deze balancen accoord bevonden en goedgekeurd zijnde, wordt de Hoofd-Directie wegens hare gehoudene administratie gequiteerd en gedechargeerd, en tevens de som bepaald, die in het volgende jaar wederom op hypotheek zal worden uitgezet; terwijl van het bedrag der zuivere baten in de Koloniale Kas zal gestort worden eene som, niet te boven gaande het gefourneerde aan het reservefonds der Bank, en het overige in de reservekas der Kolonie.

Art. 30. De stiptste geheimhouding omtrent alle zaken, de Bank of particuliere Ingezetenen betreffende, en meer bijzonder omtrent de escomptes en beleeningen, wordt bij deze aan de Hoofd-Directie, den Secretaris, mitsgaders aan de verdere onderhoorigen der Bank, op hunnen eed, aan den Lande gedaan, of te doen, ten sterkste opgelegd en aanbevolen, ieder voor zooveel hem aangaat.

Art. 31. Aan alle geconstitueerde Authoriteiten in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen wordt de bescherming en de beveiliging der

Bank, gelijk mede hare handhaving bij de voorregten en voordeelen, bij dit Reglement bepaald, ten duurste aanbevolen.

Onze Minister voor de Marine en Koloniën zal voor de uitvoering dezes zorg dragen.

Gegeven te *Brussel*, den 30sten December des jaars 1828, van onze Regering het zestiende.

(*Geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*Geteekend*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK,

Accordeert met deszelfs origineel:

De Griffier der Staats-Secretarij,

(*Geteekend*) D'HAMECOURT, L. G.

Voor kopij-conform:

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Marine en Koloniën,

(*Geteekend*) ASMUS, L. S. G.

2°. Te bepalen, dat de bij het 3de Artikel hierboven vermelde vastgestelde aanneming der Bankbiljetten bij de publieke Administratiën voor verschuldigde Belastingen en voor betalingen van allerlei aard niet eerder eenen aanvang nemen zal, dan nadat vooraf de Bankbiljetten in omloop zullen zijn gebragt, en door Ons gangbaar verklaard zijn zullen.

3°. Te bepalen, dat eveneens de bij het 5de Artikel vermelde Wissels niet verkrijgbaar zullen zijn, dan nadat vooraf de Bankbiljetten in omloop gebragt en gangbaar verklaard zullen zijn, waarvan, zoo als ook van hetgene verder tot de geheele inwerkingbrenging dezer Inrigting noodig mogt bevonden worden, de bekendmaking door Ons nader geschieden zal.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze in het Gouvernements-Blad worden geïnsereerd en afgekondigd, waar zulks gebruikelijk is te doen.

Aldus gedaan en gearresteerd aan *Paramaribo*, den 9den Maart des jaars 1829, van Zijner Majesteits Regering het zeventiende.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 10den daaropvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

XIX.

PUBLICATIE *van den 5 Junij 1829, betrekkelijk het als Koloniale munt gangbaar verklaren van de Biljetten der alhier opgerigte Particuliere West-Indische Bank.*

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Herlezen het Besluit Zijner Majesteit, de dato 30 December, 1828, La. O, No. 36, waarbij de oprigting eener Particuliere Bank te *Suriname* is geauthoriseerd.

In aanmerking nemende, dat de voorloopige werkzaamheden tot vestiging dier Bank zoo verre gevorderd zijn, dat de door dezelve uit te gevene Biljetten in een genoegzaam aantal, ter voldoening der behoeften van den Geldsomloop binnen deze Kolonie, in gereedheid zijn.

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen en vast te stellen, zoo als Wij zijn doende bij deze:

Art. 1. Te beginnen met den eersten Julij aanstaande, zullen de Biljetten der te *Suriname*, overeenkomstig de voorschriften van het Besluit Zijner Majesteit, de dato 30 December, 1828, La. O, No. 36 (Gouvernements-Blad dezes jaars, No. 2), gevestigde Particuliere Bank gangbaar zijn, en door elk en een' iegelijk, zoowel door particulieren, als bij de verschillende Lands- of Gemeente-Kantoren *moeten* worden aangenomen, en als kontant geld ontvangen, zijnde de hier bedoelde Biljetten van de navolgende grootte, te weten:

		Guld. Cents.
Biljetten	van	een' halven Gulden.
»	»	1 - 00.
»	»	2 - 00.
»	»	3 - 00.
»	»	5 - 00.
»	»	10 - 00.
»	»	25 - 00.
»	»	50 - 00.
»	»	100 - 00.
»	»	250 - 00.
»	»	500 - 00.
»	»	1000 - 00.

Art. 2. En zal aan elk en een' iegelijk gelegenheid gegeven worden, om de tot dusverre als Lands-munt gangbare Biljetten van de Maatschappij: *ter begunstiging der Volksvlijt te Brussel*, in te wisselen voor Biljetten van de *Surinaamsche Bank* voornoemd.

De tot deze inwisseling vereischte maatregelen zullen door den Gouverneur-Generaal worden voorgeschreven, en bij Notificatie aan het publick bekend gemaakt.

Art. 3. Te gelijker tijd zal door den Gouverneur-Generaal worden bepaald en bekend gemaakt een tijdstip, na hetwelk de Biljetten der Brusselsche Maatschappij: *ter begunstiging der Volksvlijt*, aan de Lands- of Gemeente-Kantoren niet meer zullen *vermogen* te worden aangenomen, en als gangbare Koloniale munt niet langer in omloop zullen zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 5den Junij des Jaars 1829, het zeventiende van Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd den 17den daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

XX.

PUBLICATIE *van* 5 *Junij* 1829, *houdende bepaling van eenen termijn, binnen welken de thans circulerende Bankbiljetten der Nederl. Maatschappij:* ter begunstiging van de Volksvlijt *te* Brussel *alhier zullen moeten worden ingewisseld, en van hetgeen daarmede in verband staat.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal van de Nederlandsche Westindische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Herzien de Publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade van heden, betrekkelijk het als Koloniale munt gangbaar verklaren der Biljetten

van de Particuliere, te *Suriname* gevestigde Bank, en de inwisseling der tot dusverre in omloop zijnde Biljetten van de Brusselsche Maatschappij: *ter begunstiging der Volksvlijt.*

In aanmerking nemende, dat de werkzaamheden der Particuliere Bank voornoemd zich mede uitstrekken tot het escompteren van Wissels, en er alzoo geene redenen meer bestaan, om eenige der bestaande Belastingen in Wissels te doen betalen, of daarvoor Wissels aan te nemen.

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1. Te beginnen met den 1sten Julij aanstaande, en vervolgens, zullen op de Lands-Kantoren geene Wissels in betaling van eenige Landslasten, of Belastingen mogen worden aangenomen, neen maar alle Belastingen in de in de Kolonie gangbaar zijnde munt moeten worden voldaan.

Art. 2. De tot dusverre als Koloniale munt gangbaar zijnde Biljetten van de Brusselsche Maatschappij: *ter begunstiging der Volksvlijt* zullen, te beginnen na den laatsten Augustus aanstaande, en vervolgens, niet meer zijn, en niet meer beschouwd worden kunnen als gangbare Koloniale munt; wordende dezelve, te beginnen na den laatsten Augustus voornoemd, als Koloniale munt afgeschaft; zoodat na voorzegd tijdstip niemand meer in de verpligting zijn zal, dezelve in betaling aan te nemen.

Art. 3. Eveneens zullen, *na* den laatsten Augustus aanstaande, op geen der Lands-Kantoren eenige Biljetten der Brusselsche Maatschappij: *ter begunstiging der Volksvlijt* vermogen aangenomen te worden, neen maar zullen alsdan alle betalingen aan de Lands-Kantoren in de nieuwe gangbaar verklaarde Biljetten der Particuliere Bank alhier of in klinkende Nederlandsche munt moeten plaats hebben.

Art. 4. Te beginnen met den 1sten Julij aanstaande, en vervolgens, zullen op de Lands-Kantoren geene betalingen, hetzij aan Ambtenaren, hetzij aan leveranciers of andere particuliere personen, vermogen te geschieden, dan alleen in Biljetten der Particuliere Surinaamsche Bank, of, wanneer zulks mogt aanwezig zijn, in klinkende Nederlandsche munt.

Art. 5. Behalve de, door de in bovenstaand 3de Artikel voorkomende bepaling, aan het Publiek gegevene gelegenheid, om de Biljetten der Brusselsche Maatschappij, tot en met den laatsten Augustus aanstaande, aan de Lands-Kantoren in betaling te kunnen geven, zal, te beginnen met den 1sten Julij aanstaande, bij de Administratie der Particuliere Surinaamsche Bank gelegenheid gegeven worden aan het publiek, om de Biljetten der Brusselsche Maatschappij voornoemd te kunnen inwisselen voor Biljetten der Surinaamsche Particuliere Bank; zullende het Lokaal, alwaar, en de dagen en uren, gedurende welke deze inwisseling zal kunnen geschieden, van wege de Hoofd-Directie der Surinaamsche Bank in de Nieuwspapieren der Kolonie worden bekend gemaakt.

En wordt alzoo het publiek uitgenoodigd, om van deze gelegenheid ter inwisseling gebruik te maken, alzoo, na verloop van voorzegd tijd-

stip, de Biljetten der Brusselsche Maatschappij meergemeld niet anders dan te *Brussel* zelf zullen kunnen worden ontvangen.

Art. 6. De verschillende Authoriteiten, en speciaal de Contrôleur-Generaal der Financiën, worden met de uitvoering der in de vorenstaande Artikelen voorkomende verordeningen belast.

En opdat niemand hiervan onwetendheid zal kunnen voorwenden, gelasten en bevelen Wij, dat deze op de gebruikelijke wijze zal worden afgekondigd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd, met invitatie aan den Raad-Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, enz., om den inhoud dezer aan de zoogenoemde Boschnegers en Indianen bekend te maken, alsmede aan het Gemeente-Bestuur te *Suriname*, om de noodige maatregelen te nemen, ten einde aan bovenstaande verordeningen zoowel in de Rivieren als in de Districten *Opper-* en *Neder-Nickerie* de noodige publiciteit te geven.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 5den Junij, 1829, het zeventiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

De Gouverneur-Generaal voornoemd,
CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd den 17den daaraanvolgende.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

XXI.

PUBLICATIE *van den* 11 *September* 1829, *waarbij bepaald wordt de graad van praeferentie, welke de Particuliere West-Indische Bank hebben zal ten aanzien van de bij dezelve beleende effecten.*

De Gouverneur Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat de voor deze Kolonie zoo heilzame Inrigting der onlangs alhier gevestigde Particuliere Westindische Bank ter beleening van Plantaadjes zoodanig behoort te worden in werking gebragt, dat wel de landbouw dezer Kolonie daardoor zoo veel mogelijk

bevorderd worde, maar dat tegelijk de Bank voornoemd voldoende zekerheid verkrijge voor de door dezelve voor te schieten kapitalen.

In aanmerking nemende, dat, volgens de alhier bestaande Wettelijke bepalingen, er een groot aantal schuldvorderingen ten laste eener Plantaadje bestaan kunnen, welke zijn aangegaan buiten voorkennis en toestemming van een' Hypotheekhouder, en welke desniettemin boven het Hypotheek zijn preferent.

Hebben goedgevonden en verstaan, met alteratie *voor zooverre* der deswege bestaande Wettelijke verordeningen, te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1. Alle Hypotheken, te verlijden ten behoeve der te *Suriname* opgerigte en gevestigde Particuliere West-Indische Bank, zullen, zoo voor de jaarlijksche renten en aflossingen, als voor de opgeschotene kapitalen en interessen, zijn preferent boven alle schulden, vorderingen en Aktiën, van welken aard ook, welke eenigen oorsprong hebben van latere dagteekening dan het passeren van Hypotheek ten behoeve van de gemelde West-Indische Bank, behoudens echter de hiernavolgende uitzonderingen.

Art. 2. Ingeval dat eene Plantaadje, op welke, ten behoeve der Bank, voornoemd Hypotheek gevestigd is, bij Executie mogt worden verkocht, zullen geene andere, dan de hiernavolgende crediteuren preferent zijn boven het ten behoeve der Bank gepasseerde Hypotheek, te weten:

1°. De Executiekosten.

2°. De Landslasten voor den tijd van drie jaren en langer niet.

Art. 3. Bij het te houden Judicium van preferentie en concurrentie over eene bij Executie verkochte verbondene Plantaadje, zal de meergemelde Particuliere West-Indische Bank voor het verschuldigde kapitaal moeten opkomen, en als preferent Crediteur, overeenkomstig bovenstaande bepalingen, geadmitteerd worden, op den voet en de wijze, bepaald bij Art. 17 van het Besluit Zijner Majesteit, d. d. 30 December, 1828, L^{a}. O^{36}., met bijvoeging van interessen, te berekenen van den dag, waarop de laatste jaarlijksche termijn van aflossing voldaan is, tot aan den dag, waarop de uitbetaling geschiedt, tegen acht percent per jaar.

Art. 4. Bij alle decisiën of dispositiën, door het Hof van Civile en Criminele Justitie te nemen over zaken, waarin de meermalen vermelde Particuliere Westindische Bank betrokken zijn mogt, zal vooraf het Openbaar Ministerie moeten worden gehoord.

Art. 5. Door de bovenstaande bepalingen wordt niet gederogeerd aan de in kracht zijnde Wettelijke verordeningen over de preferentie der onderscheidene schuldvorderingen, dan alleen voor zooverre de Particuliere Westindische Bank betreft.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan

Paramaribo, den 11^{den} September, 1829, het zeventiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 16^{den} September, 1829.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

XXII.

PUBLICATIE *van den* 15 *September* 1829, *waarbij de rangorde wordt bepaald, welke bij het beleenen van plantaadjen, bij de Partic. W. I. Bank zal in het oog gehouden worden.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Alzoo aan Ons, bij Ministeriële Missive, d. d. 2 Julij, l. l., L^{a}. I, N°. 121^{k}, de wil Zijner Majesteit is kenbaar geworden betrekkelijk de toepassing van sommige Artikelen van het Besluit van Hoogstdenzelven, d. d. 30 December, 1828, L^{a}. O^{36}, ten aanzien van het oprigten te *Suriname* eener Particuliere Bank, alhier gepubliceerd bij Publicatie, d. d. 9/10 Maart dezes jaars, (Gouvernements-Blad van 1829, N°. 2).

Heeft goedgevonden en verstaan de navolgende bepalingen te brengen ter kennisse van de belanghebbenden, te weten:

Art. 1. Als opheldering (voor zooverre de op de Plantaadjes te vestigen beleeningen betreft) van Art. 10 en volgende van voormeld Koninklijk Besluit, wordt bij dezen aan de belanghebbenden kennelijk gemaakt, dat de beleeningen op de onderscheidene Plantaadjes, welker Eigenaren beleeningen mogten verlangen, geschieden zullen (de daartoe vereischte documenten in orde bevonden wordende) in de navolgende rangorde:

Eerstelijk: Suikerplantaadjes, waarop de Eigenaar een stoomwerktuig plaatsen wil.

In de *tweede plaats:* Indigoplantaadjes, waarop de Eigenaar een stoomwerktuig wil plaatsen.

In de *derde plaats:* Koffij- of Katoenplantaadjes, welke de Eigenaars tot Suiker of Indigo willen aanleggen, en daarop stoomwerktuigen plaatsen.

In de *vierde plaats:* Koffij of Katoenplantaadjes, welke tot Suiker of Indigo worden aangelegd, zonder stoomwerktuigen.

En eindelijk in de *vijfde plaats:* voor zooverre er namelijk meerdere fondsen ter uitzetting mogten voorhanden zijn, zoodanige overige, hierboven niet omschrevene, Plantaadjes, welke de meeste zekerheid voor het op te schieten kapitaal aanbieden.

Art. 2. Met wijziging, voor zooverre van Art. 30 van het Koninklijk Besluit van 30 December, 1828, L^a^. O^36^. voormeld, wordt bij deze bepaald, dat al de ten behoeve der Particuliere te *Suriname* gevestigde West-Indische Bank te verlijden Hypotheken vooraf in de Nieuwspapieren der Kolonie *Suriname* zullen moeten worden geadverteerd, en ten overstaan van den daartoe bevoegden Magistraat gepasseerd, op dezelfde wijze, als zulks tot dusverre in de Kolonie *Suriname* voor alle andere hypotheken gebruikelijk is.

En zulks, tot zoo lang deswege door Z. M. anders mogt worden beschikt.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan *Paramaribo*, den 15^den^ September, 1829, het zeventiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

De Gouverneur-Generaal voornoemd,
CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 16^den^ September, 1829.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

XXIII.

PUBLICATIE *van den* 4 *December* 1829, *houdende invoering met* 1°. *Januarij* 1830, *van eene nieuwe ordonnantie op het Patentregt.*

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bl. 643—662.

XXIV.

PUBLICATIE *van den* 1 *Junij* 1830, *houdende invoering van eene gewijzigde Wet op de heffing van het Regt van Successie.*

Zie Gouvernements-bladen 1816—1835, bl. 698—715.

XXV.

PUBLICATIE *van den* 31 *Augustus* 1830, *houdende eene Strafwet tegen het namaken en vervalschen van biljetten en verdere akten der Particuliere West-Indische Bank, te Suriname gevestigd, en medepligtigheid daaraan.*

De Gouverneur-Generaal in Rade.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Naardemaal het Ons van belang is voorgekomen eenige meer bepaalde straffen te statuëren tegen de misdaden, aangeduid in het zevende Artikel van het Koninklijk Besluit van den 30sten December, 1828, geïnsereerd in de Publicatie van den 9/10den Maart, 1829 (Gouvernements-Blad N°. 2), en tegen andere misdrijven, welke daarmede in verband staan.

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te statuëren, zoo als Wij zijn doende bij deze:

Art. 1. Allen, die zich zouden mogen verstouten, om eenig Biljet van de Particuliere Westindische Bank, om het even van welke waardij, na te maken en vervolgens uit te geven, te verspreiden en in omloop te brengen, zullen gestraft worden met geesseling, brandmerk en dwangarbeid voor niet minder dan tien, en niet meer dan twintig jaren.

Art. 2. Met gelijke straffen zullen gestraft worden al degenen, welke eenig bestaand Bankbiljet hebben vervalscht, door op hetzelve eenige getallen, nommers of namen te veranderen, daarvan iets uit te wisschen of af te doen, of wel, door daaraan iets bij te voegen, of op eenige andere wijze, hoe ook genaamd, eenige alteratie daaraan toe te brengen, en vervolgens zoodanig vervalscht Bankbiljet uit te geven, te verspreiden en in omloop te brengen.

Art. 3. Met gelijke straffen zullen gestraft worden degenen, die aan de namaking of de vervalsching der voornoemde Bank-Biljetten, door het verschaffen der daartoe benoodigde ingrediënten en werktuigen, of op eenige andere wijze, *willens en wetens*, zijn behulpzaam geweest.

Art. 4. Nog zullen met gelijke straffen gestraft worden, al degenen, welke eenige Bankbiljetten zullen hebben nagemaakt of vervalscht, of die daaraan medepligtig zijn geworden, hoezeer het ook niet moge blijken, dat dezelve zijn uitgegeven, verspreid en in omloop gebragt geworden.

Art. 5. Allen, die, hoezeer niet zelve aan het namaken of het vervalschen van eenig Bankbiljet zich schuldig gemaakt hebbende, noch daaraan medepligtig zijnde geworden, niettemin *willens en wetens* den omloop van hetzelve op eenigerlei wijze hebben bevorderd, zullen gestraft worden met de straf van dwangarbeid voor niet minder dan één, en niet meer dan tien jaren.

Art. 6. Elk en een iegelijk, die eenig vervalscht of nagemaakt Bankbiljet in handen krijgt, of zich daarvan in het bezit ziet gesteld, zal verpligt zijn, daarvan onverwijld, immers zoo spoedig hem van deze namaking of vervalsching zal zijn gebleken, den Baljuw en Commissaris van Politie, met overgifte van het Biljet, en vermelding zoo mogelijk van den persoon, van wien hij het ontvangen heeft, te onderrigten; zullende hij, die zal kunnen overtuigd worden, zulks *willens en wetens* te hebben nagelaten, geacht worden den omloop van hetzelve te hebben willen bevorderen, en alzoo de straf incurreren, bij het voorgaande Artikel gestatueerd.

Art. 7. Elk, die van het aanwezen van eenige nagemaakte of vervalschte Biljetten mogt kennis dragen, zal verpligt zijn daarvan met den meesten spoed aan den Baljuw en Commissaris van Politie kennis te geven, met vermelding van de gronden, waarop zijn vermoeden te dezen berust; zullende hij, die mogt kunnen worden overtuigd, zoodanige kennisgeving *willens en wetens* te hebben nagelaten, gestraft worden met eene gevangenis van niet minder dan één jaar, en niet meer dan vijf jaren.

Art. 8. Wanneer zoodanige kennisgeving *willens en wetens* mogt nagelaten zijn door eenigen Ingezetene der Kolonie, die tevens Ambtenaar is, zal steeds het maximum der bij het vorige Artikel vermelde straf op den zoodanigen toepasselijk zijn.

Art. 9. Wanneer het, ter ontdekking van de misdaden, in deze Wet opgenoemd, noodzakelijk zijn mogt, eenige visitatie te bewerkstelligen van huizen, gebouwen of andere plaatsen, zal zulks zoowel

bij nacht als dag door den Baljuw en Commissaris van Politie mogen worden verrigt; zullende deze daartoe echter niet mogen overgaan, dan na verkregene toestemming van den Raad-Commissaris voor de Inlandsche Bevolking.

Art. 10. Wanneer de misdaden, in Art. 1, 2 en 3 opgenoemd, mogten bedreven zijn door personen, tot den Slavenstand behoorende, zullen dezelve met den dood worden gestraft; terwijl de zoodanige, wanneer zij de overige strafbepalingen, in deze Wet voorkomende, zullen hebben overtreden, steeds tot het daarbij gestatueerde maximum zullen worden veroordeeld, en de straf van gevangenis te hunnen aanzien zal worden gecommuteerd in die van dwangarbeid.

Art. 11. Hetgene in de tegenwoordige Wet omtrent de namaking en vervalsching van Bankbiljetten is gezegd, is van volkomene toepassing op alle verdere Akten van de Bank, als recepissen, renversalen, onderteekeningen, stempels, zegels, bijzonder papier of wat dies meer zij; zoodanig, dat, wanneer de namaking of vervalsching omtrent eenige dezer voorwerpen mogt verkeerd hebben, de schuldigen en medepligtigen op gelijke wijze zullen worden gestraft, alsof de misdaad hadde verkeerd omtrent Bankbiljetten.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 31sten Augustus, 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 15den September daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

XXVI.

PUBLICATIE *van* 3 *Mei* 1831, *houdende bepalingen, met alteratie van art* 5, 6 *en* 10, *§ b, van het Koninklijk Besluit van* 30 *December* 1828, *ten aanzien van het afgeven van wissels door de Particuliere West-Indische Bank te Suriname.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche Westindische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In aanmerking genomen hebbende:

Dat de ongelukkige beroerten, welke ons dierbaar Vaderland in de laatste tijden hebben geschokt, wel is waar aan den Noord-Nederlander gelegenheid gegeven hebben, zijne hartelijke verkleefdheid aan Vorst en Vaderland door alle opofferingen en persoonlijke inspanningen te toonen, en blijken te geven van eenen bedaarden, maar onwrikbaren moed, welke in de Geschiedboeken van ons Vaderland eervol zullen prijken; maar dat desniettemin, en in weêrwil van alle opofferingen, door alle rangen der maatschappij blijmoedig aangebragt, de aard der plaats gehad hebbende gebeurtenissen in alle takken van bestuur groote belemmering heeft doen ontstaan, en, door vermindering van inkomsten en eene groote vermeerdering van onmisbare uitgaven, de geldelijke gesteldheid van 's Lands Schatkist in het Vaderland in onvoorziene ongelegenheden moet hebben gewikkeld.

Dat, hoezeer het te hopen, en met Gods hulp te voorzien is, dat de plaats gehad hebbende onlusten spoedig tot een gewenscht einde zullen worden gebragt, het evenwel de pligt is van het Koloniaal Gouvernement (hetgene trouwens de goede Ingezetenen dezer Kolonie, die zoo dikwerf bewijzen hunner Vaderlandsliefde gegeven hebben, met vreugde zullen erkennen), om, al is het, dat Wij met grond en spoedig eene gelukkiger toekomst mogen voorzien, desniettemin, bij wijze van voorzorg, zoodanige maatregelen te nemen, immers totdat de omstandigheden in het Vaderland den gewenschten uitslag zullen hebben verkregen, dat de tijdelijke belemmering in den financiëlen staat bij het Gouvernement in het Moederland niet verhoogd worde door Koloniale inrigtingen, welke, zonder aanmerkelijk bezwaar voor de goede Ingezetenen, en zonder eenige der welbegrepene en wezenlijke belangen dezer Volkplanting in de waagschaal te stellen, eene wijziging kunnen ondergaan.

In aanmerking wijders genomen hebbende, dat, vermits de operatiën der alhier gevestigde Particuliere Westindische Bank, krachtens het Koninklijk Besluit van 30 December, 1828, L^{a}. O^{36}, alhier gepubliceerd den 10^{den} Maart, 1829 (Gouvernements-Blad van dat jaar, N°. 2), zich onder andere en meerdere bepalen zoowel tot het afgeven

van Wisselbrieven voor alle zoodanige Bankbiljetten, als door de Bank in circulatie gebragt, ter verruiling tegen Wissels worden aangeboden, als tot het escompteren van Wisselbrieven, afgegeven overeenkomstig Art. 10 § *c* van het aangehaalde Besluit, hieruit, door het toevallig en tijdelijk aanvragen van Wisselbrieven voor een grooter bedrag dan de gezamenlijke som der ter escompto aangebodene, zoude kunnen ontstaan; dat, in zoodanig geval, volgens de letter van het aangehaalde Koninklijk Besluit, voor een meer aanzienlijk montant zoude moeten getrokken worden, dan welligt door te doene remises zoude kunnen worden gedekt.

Gelet op de Advertentie in de Surinaamsche Nieuwspapieren van wege de Hoofddirectie der Particuliere Westindische Bank, houdende, dat *provisioneel* geene Wisselbrieven op het Ministerie bij dezelve zullen worden afgegeven.

Willende daaraan zoodanige inlichting en extensie geven, als met onze bedoeling overeenkomt, en den goeden Ingezetenen toonen zullen, dat hunne belangen, zoowel door het Koloniaal Bestuur, als bij het Gouvernement in het Moederland ter harte genomen, en van hen, zelfs niet tijdelijk, eenige andere opofferingen verlangd worden, dan alleen zooverre de bestaande omstandigheden gebiedend mogten vorderen, en de goede Ingezetenen uit eigene beweging zouden bereid zijn op zich te nemen.

Gelet op de magt, door den Koning aan Ons verleend.

Zoo is het, dat Wij, met alteratie van Art. 5, Art. 6 en Art. 10 § *b* van het aangetogen Koninklijk Besluit van 30 December, 1828, L^a^. O^36^, als welke worden gealtereerd en gewijzigd bij deze.

Hebben goedgevonden en verstaan, als eenen provisionelen maatregel te bepalen en vast te stellen:

Art. 1. Het afgeven door de Particuliere West-Indische Bank, te *Suriname* gevestigd, van Wisselbrieven voor de door dezelve in circulatie gebragte Bankbiljetten zal bij voortduring plaats hebben; edoch niet verder of meerder dan naar evenredigheid van het bedrag der ter escompto aangeboden wordende Wisselbrieven, en mitsdien in dier voege, dat de Particuliere West-Indische Bank, al de door dezelve af te geven Wisselbrieven door eigene remisen ten volle zal dekken.

Art. 2. De Hoofd-Directie der Particuliere West-Indische Bank wordt bij deze geauthoriseerd en voor zooveel des noods gelast, om in den geest der bepalingen, in het voorgaande Artikel vervat, te handelen en werkzaam te zijn, de daartoe noodige maatregelen te nemen en aan het publiek bekend te maken; daarbij in het oog houdende, om de wijze van uitgifte van Wisselbrieven in het vervolg op de meest doelmatige wijze te regelen.

Art. 3. Door de bepalingen, in de beide voorgaande Artikelen voorkomende, wordt geenszins gederogeerd aan het aangenomen beginsel, dat de in circulatie zijnde Bankbiljetten in allen deele met het Nederlandsch Muntstelsel gelijke waarde hebben, neen, maar in tegendeel wordt bij deze wel expresselijk gehandhaafd en voor zooveel noodig herhaald de bepaling, voorkomende in het 3de Artikel van het meer-

maals genoemde Koninklijk Besluit, dat namelijk de Bankbiljetten tegen hunne *volle waarde* bij alle publieke Administratiën zullen worden aangenomen, zoowel voor de verschuldigde Belastingen, als voor betaling van allerlei aard; bevelende en gelastende aan alle publieke Administratiën, Authoriteiten en Ambtenaren, zich daarnaar te gedragen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 3den Mei, 1831, het achttiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

De Gouverneur-Generaal voornoemd,
CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
te zelfden dage.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

XXVII.

PUBLICATIE *van* 25 *Julij* 1831, *houdende invoering van het bij Koninklijk Besluit van* 3 *Maart* 1831, *goedgekeurd Reglement op het Burgerregt in de Nederlandsche West-Indische Koloniën.*

Zie Gouvernements-blad, bl. 825—833.

XXVIII.

PUBLICATIE *van den* 3 *December* 1832, *houdende invoering van een nieuw Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie Suriname, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van den* 9 *Augustus* 1832, *n*°. 89.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Alzoo, bij Besluit Zijner Majesteit van den 9den Augustus d. j., N°. 89, is goedgekeurd en vastgesteld geworden een nieuw *Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie* Suriname, met last om hetzelve Reglement te *Suriname*, in den gebruikelijken vorm te doen afkondigen, ter vervanging van alle vroegere Reglementen van gelijken aard.

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Hetzelve Reglement te brengen ter kennisse van elk en een' iegelijk, wien zulks mogt aangaan, zijnde van den navolgenden inhoud:

REGLEMENT

op het beleid der Regering in de Kolonie Suriname.

Eerste Titel.

OVER HET HOOGSTE GEZAG.

Art. 1. Het hoogste gezag in de Kolonie *Suriname* berust in den persoon van den *Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, die, uit hoofde van zijne waardigheid, tevens is *Bevelhebber over de Land- en Zeemagt en de Schutterij* aldaar, en die deze onderscheidene functiën uitoefent, ingevolge den inhoud der voor hem, door of namens den Koning, gearresteerde of nog te arresteren Instructie.

Een ieder, die zich in de Kolonie bevindt, van wat rang of staat het zij, moet den Gouverneur-Generaal erkennen als des Konings Vertegenwoordiger, en denzelven als zoodanig eerbiedigen en gehoorzamen.

Art. 2. Tot het beleid der Regering, voor zoo verre de Kolonie *Suriname* aangaat, wordt aan den Gouverneur-Generaal toegevoegd een Koloniale Raad, welke zal zamengesteld zijn:

1°. Uit den Procureur-Generaal.

2°. Uit den Administrateur van Financiën.

3°. Uit zes van de aanzienlijkste Ingezetenen, zijnde gedeeltelijk Grondbezitters, in de Kolonie woonachtig, en gedeeltelijk vertegenwoordigers van afwezige Grondbezitters.

Art. 3. De zes Ingezetenen, welke tot den Kolonialen Raad zullen behooren, zullen den ouderdom van vijf en twintig jaren moeten bereikt hebben, gedurende twee jaren ten minste in de Kolonie hebben gewoond, en den Gouverneur-Generaal tot in den derden graad van bloedverwantschap of zwagerschap niet mogen bestaan.

Art. 4. De zes Ingezetenen, welke tot den Kolonialen Raad zullen behooren, worden voor de eerste maal door den Koning benoemd; zullende onverwijld, nadat de Raad zal geïnstalleerd zijn, derzelver rang door het lot worden bepaald.

Jaarlijks, en wel op den eersten Januarij, zal het oudste Lid in rang aftreden, ten ware dit Lid nog niet mogte vervuld hebben den voor hem, hetzij door de primitive loting, hetzij door opgevolgde keuze, bestemden diensttijd.

Art. 5. Door den Kolonialen Raad zal eene nominatie van drie personen aan den Gouverneur-Generaal worden aangeboden, ten einde door denzelven een nieuw Lid, ter vervulling der plaatshebbende vacature, gekozen worde; zullende het den Raad vrijstaan, om het aftredend Lid wederom op nieuws in het drital te begrijpen.

De benoeming door den Gouverneur-Generaal geschiedt altoos *provisioneel*, en onder nadere goedkeuring des Konings; te welken einde dezelve zoo spoedig mogelijk zal worden gebragt ter kennisse van het Departement van Koloniën, om 's Konings welbehagen daaromtrent te vernemen.

Art. 6. De nieuwbenoemde, hetzij hij het afgetreden Lid zelf zij, hetzij een ander, zal steeds de jongste in rang zijn.

Art. 7. Indien er tusschentijds eene vacature onder de meergemelde zes Raadslieden mogt ontstaan, zal dezelve op gelijke wijze, als bij Art. 5 is bepaald, vervuld worden; doch zal het nieuwbenoemde Lid alsdan den rang moeten innemen van dengenen, wiens plaats hij vervangt, zoo als hij ook zal aftreden op zoodanig tijdstip, waarop deze zoude afgetreden zijn.

Art. 8. De Gouverneur-Generaal is verpligt het advijs van den Kolonialen Raad in te winnen, zoo dikwerf er nieuwe Wetten, Reglementen of Bepalingen voor de Kolonie *Suriname* door hem noodig worden geacht; zoo als hij insgelijks de bevoegdheid heeft, dit advijs te vragen, wanneer hij in gewigtige zaken, tot zijne uitvoerende hoedanigheid betrekking hebbende, de voorlichting en raadpleging van den Kolonialen Raad mogt begeeren, voor zooverre zulks namelijk de Kolonie *Suriname* aangaat.

Art. 9. De Gouverneur-Generaal zal den Kolonialen Raad zamen roepen, en zoo dikwerf denzelven onder zijn Voorzitterschap doen vergaderen, als hij zulks geraden zal oordeelen, zullende geene bijeenkomsten van den Raad voor wettig gehouden worden, welke niet door of van wege den Gouverneur-Generaal zijn geconvoceerd, en welke niet door of namens hem worden gepresideerd.

Art. 10. De Koloniale Raad met geen ander oogmerk ingesteld zijnde, dan om den Gouverneur-Generaal, waar hij zulks noodig mogt achten, te adviseren of voor te lichten, zoo zullen diensvolgens in de Vergaderingen van denzelven geene onderwerpen in deliberatie mogen gebragt worden, dan welke tot een der gemelde einden door den Gouverneur-Generaal zullen worden voorgedragen.

Art. 11. De Leden van den Kolonialen Raad zullen, door den Gouverneur-Generaal des gerequireerd, de beweegredenen van hun advijs in scriptis moeten opgeven.

Art. 12. De Gouvernements-Secretaris zal de Vergaderingen van den Kolonialen Raad adsisteren, en in dezelve de pen voeren, zoo als ook de verdere Ambtenaren en Bedienden ter Gouvernements-Secretarij ten dienste van den Kolonialen Raad zullen staan.

Art. 13. De Wetten, Reglementen en Bepalingen, welke door den Gouverneur-Generaal, na ingenomen advijs van den Kolonialen Raad, zullen worden gearresteerd, zullen, alvorens van kracht te kunnen zijn, door of van wege Zijne Majesteit moeten zijn goedgekeurd.

Art. 14. In dringende gevallen zal echter de Gouverneur-Generaal bevoegd zijn, om zoodanige Wetten, Reglementen en Bepalingen onverwijld, en onder inwachting van de nadere Koninklijke goedkeuring, uit te vaardigen en in werking te brengen.

Van zoodanige verordeningen en van de beweegredenen tot derzelver onverwijlde uitvaardiging en in werking brenging zal hij verpligt zijn, dadelijk aan het Departement der Koloniën kennis te geven.

Art. 15. Het Formulier van uitvaardiging zal, na het opschrift: *In naam des Konings*, slechts bestaan in deze woorden:

«De Gouverneur-Generaal van de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

«Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

«In overweging hebbende genomen, dat, enz.

«Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord.

«Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze.»

Art. 16. Alle door den Gouverneur-Generaal te arresteren Wetten, Reglementen en Bepalingen, zoowel als alle andere door hem te nemen Besluiten zullen door den Gouverneur-Generaal worden geteekend, en daarenboven door den Gouvernements-Secretaris ter Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal worden gecontrasigneerd.

Art. 17. Wanneer de waardigheid van Gouverneur-Generaal mogt vaceren, zal het bewind onverwijld worden opgenomen door het oudste in rang aanwezige Lid van den Kolonialen Raad, zoo als de opvolging bij Art. 2, 4 en 6 is aangewezen; welk Lid met den meesten spoed zal doen onderzoeken, of er eene Geheime Missive of Lastbrief des Konings voorhanden is, waarbij, in plaats van den gewezen' Gouverneur-Generaal, een opvolger is benoemd geworden.

Wanneer zoodanige Missive voorhanden is, zal dezelve in eene Vergadering van den Kolonialen Raad worden geopend, en zal de daarbij benoemde persoon, wanneer hij zich in de Kolonie mogt bevin-

den, zoo spoedig doenlijk de waardigheid van Gouverneur-Generaal aanvaarden, na den eed in handen van het vermelde oudste Lid van den Kolonialen Raad te hebben afgelegd.

Wanneer er geene Missive of Lastbrief des Konings mogt voorhanden zijn, of ook, wanneer de daarbij benoemde persoon zich niet in de Kolonie mogt bevinden, zal het vermelde oudste Lid, na den eed in handen van het op hem in rang volgende aanwezige Lid van den Kolonialen Raad te hebben afgelegd, de bediening van Gouverneur-Generaal *ad interim* aanvaarden, en het daartoe staande traktement genieten, totdat Zijne Majesteit over de vervulling van deze waardigheid nader zal hebben beslist.

Art. 18. De zes Leden, welke uit de Ingezetenen aan den Kolonialen Raad zijn toegevoegd, zullen deze betrekking als bloot *honorifiek* beschouwen, en genieten als zoodanig diensvolgens geene bezoldiging.

Tweede Titel.

OVER DE POLICIE EN JUSTITIE.

Art. 19. Aan het hoofd, zoo der Regterlijke, als der Administrative, Policie is geplaatst de Procureur-Generaal, welke gegraduëerd moet zijn, en aan den President en Leden van het hierna te vermelden Hof, noch ook aan den Gouverneur-Generaal niet zal mogen bestaan in den derden graad van bloedverwantschap of zwagerschap.

Art. 20. Gedurende den tijd van zijne ambtsbediening, zal de Procureur-Generaal zitting hebben in den Kolonialen Raad, en als oudste Lid van denzelven den rang hebben naast den Gouverneur-Generaal.

Art. 21. De Procureur-Generaal is belast met het waarnemen van het regt der Hooge Overheid, treedt diensvolgens als Openbare Aanklager op tegen alle overtredingen en misdrijven, welke in de Kolonie *Suriname* mogten worden begaan, en te zijner kennisse mogten komen, en is tevens de Zaakwaarnemer van het Koloniale Gouvernement, zoo dikwerf deszelfs belangen eenige Regterlijke beslissing mogten vorderen.

Art. 22. De Procureur-Generaal zal in de uitoefening van de aan hem toebetrouwde functiën te werk gaan, ingevolge de Instructie, voor hem te arresteren.

Art. 23. De Regtspleging wordt uitgeoefend door het Geregtshof der Kolonie *Suriname.*

Hetzelve zal zijn zamengesteld uit eenen President, die Meester in de Regten moet zijn, en den ouderdom van dertig jaren zal moeten bereikt hebben; uit drie gegraduëerde Leden, die den ouderdom van vijf en twintig jaren moeten bereikt hebben; en uit vier Leden, tot de Ingezetenen behoorende, welke niet gegraduëerd behoeven te zijn, doch die insgelijks den ouderdom van vijf en twintig jaren zullen moeten vervuld hebben; zullende geen der Leden noch aan elkander noch aan den Procureur-Generaal mogen bestaan in den derden graad van bloedverwantschap of zwagerschap.

Hetzelve zal voorts worden bijgestaan door eenen Griffier en eenen Adjunct-Griffier.

Art. 24. Voor dit Geregtshof zullen, met die onderscheiding, welke in de volgende Artikelen zal worden aangewezen, gebragt worden alle zaken, welke in de Kolonie *Suriname* een onderwerp van Regterlijke beslissing kunnen uitmaken, hetzij dezelve tot de Civile, hetzij tot de Criminele Regtsbedeeling behooren.

Hiervan worden uitgezonderd de Zaken, welke behooren tot de competentie der gedelegeerde Regtbanken van Heemraden, van welke nader in dit Reglement zal worden gesproken, en voorts alle misdaden, door Militairen gepleegd, welke zullen worden beoordeeld door *Militaire Regtbanken;* welker inrigting door den Koning, bij bijzondere Reglementen en verordeningen, wordt geregeld.

Art. 25. Alle Civile Zaken, welker onderwerp de geldswaarde van drie honderd Gulden te boven gaat, zoo ook alle strafzaken, welke ten onderwerpe hebben een misdrijf, hetwelk eene zwaardere straf zou kunnen ten gevolge hebben, dan eene beperking der persoonlijke vrijheid voor den tijd van één jaar en daarboven, worden door het volle Geregtshof beregt, met inachtneming van al die Regtsformen, welke volgens de bestaande manier van procederen behooren plaats te hebben.

Art. 26. Alle Civile Zaken daarentegen, welker onderwerp de geldswaarde van drie honderd Gulden niet te boven gaat; zoo ook alle strafzaken, welke ten onderwerpe hebben eenig misdrijf, hetwelk eene mindere straf behoort ten gevolge te hebben dan eene beperking der persoonlijke vrijheid voor den tijd van één jaar, zullen ter eerster instantie beregt worden door eene Commissie uit het Geregtshof, zamengesteld uit eenen der gegraduëerde Regters als President, en twee andere van deszelfs Leden, geadsisteerd door den Adjunct-Griffier; welke Commissie den naam zal dragen van *Commissie tot de Kleine Zaken*, en door den Gouverneur jaarlijks zal worden benoemd.

Art. 27. Deze Commissie zal *de plano* en zonder figuur van proces Regt spreken, met inachtneming echter van zoodanige Reglementaire bepalingen omtrent de wijze van behandeling als anderzins, welke van wege het Hooge Gezag zullen worden vastgesteld.

Art. 28. Van al de uitspraken dezer Commissie zonder onderscheid zal reauditie kunnen vallen aan het volle Geregtshof, hetwelk alsdan mede *de plano*, en buiten figuur van proces, met inachtneming derzelfde Reglementaire bepalingen, als voor de Commissie van Kleine Zaken verpligtend zullen zijn, over dezelve zal erkennen, zonder dat eenig Hooger Beroep zal worden toegelaten.

De Raden-Commissarissen, welke de uitspraak hebben geconcurreerd, zullen echter alsdan geene Zitting, noch stem in het Geregtshof mogen hebben.

Art. 29. Van alle bij het volle Geregtshof ter eerster instantie te vallen definitive vonnissen in Civiele Zaken, en alzoo niet van provisionele of interlocutoire sententiën, ten zij dezelve ten definitive mogten zijn irreparabel, hetwelk ter beslissing van het Geregtshof zelf zal staan, zal appèl vallen in het Moederland aan zoodanige

Regterlijke Authoriteit, als bij de Wet daartoe is, of zal worden aangewezen.

Hiervan zijn echter uitgezonderd de vonnissen, bij het Geregtshof gewezen in materie van 's Lands Belastingen, als in welke het steeds bij arrest zal uitspraak doen.

Art. 30. Het Geregtshof te *Suriname* zal als Hof van appèl kennis nemen van de vonnissen, bij de Regts-Kollegiën in de overige Nederlandsche Westindische Bezittingen ter eerster instantie gewezen, en daarin Regt spreken bij arrest.

Art. 31. Geenerlei straffen of correctiën zullen (behoudens de bij de Wet veroorloofde huisselijke jurisdictie over Slaven) mogen worden opgelegd, dan door tusschenkomst des Regters, ten zij de beschuldigde in het geval, dat op het door hem begane misdrijf eene geldboete bij de Wet mogt zijn vastgesteld, zich vrijwillig aan de toepassing dier Wet zou willen onderwerpen; wanneer echter al zoodanige voorzieningen zullen moeten worden in acht genomen, als te dezen reeds zijn of zullen wordend verordend.

Art. 32. Alle Civile vonnissen, hetzij door het Geregtshof, hetzij door de Commissie tot de Kleine Zaken gegeven, moeten de beweegredenen of motiven bevatten, waarop dezelve zijn gewezen.

Art. 33. In alle Criminele vonnissen zonder onderscheid, welke ten laste van eenen beschuldigde worden gewezen, moet de misdaad worden uitgedrukt en omschreven, met vermelding der Regtsgronden, waarop de uitspraak berust.

Art. 34. Alle vonnissen zullen *in naam des Konings* en met opene deuren worden uitgesproken.

Art. 35. De Executie van eenig vonnis, in strafzaken gewezen, hetwelk in kracht van gewijsde is gegaan, kan alleen worden opgeschort door een aanzoek van of namens den veroordeelde ter bekoming van gratie of verzachting van straf, ingediend aan den Gouverneur-Generaal; omtrent hoedanig aanzoek de Gouverneur-Generaal zal beslissen, zoodanig als hij zal vermeenen te behooren, na daarop alvorens de consideratiën en het advijs, zoowel van den Procureur-Generaal als van het Geregtshof, te hebben ingewonnen.

Art. 36. Voor het overige zal geen politiek gezag eenigen invloed op de raadplegingen en handelingen van het Geregtshof, of van deszelfs Commissarissen mogen uitoefenen; maar zal in de Kolonie *Suriname* vrij en onafhankelijk en onbelemmerd Regt worden gesproken en uitgeoefend, zoo als men in goede Justitie zal vermeenen te behooren.

Art. 37. Het Geregtshof zal beslissen over alle verzoeken, strekkende, om iemand wegens wangedrag of krankzinnigheid onder *kuratele* te plaatsen, of hem de administratie van zijne Goederen te ontzeggen, of wel voor eenen bepaalden tijd in Regterlijke custodie te stellen.

Art. 38. Het Geregtshof zal zijn belast met het verlijden van vaste Goederen en van hypotheken.

Art. 39. Het Geregtshof dient den Gouverneur-Generaal van consideratiën en advijs op alle verzoeken van surcheance van betaling; doch zal bevoegd zijn tot het verleenen van brieven van beneficie

van inventaris, van cessie, van atterminatie en mandementen van inductie.

Art. 40. Het Geregtshof zal voorts, in de uitoefening van de aan hetzelve opgedragene werkzaamheden, te werk gaan overeenkomstig de Instructie, welke voor hetzelve zal worden gearresteerd.

Art. 41. De Gouverneur-Generaal kan in geen geval te *Suriname* geregtelijk worden aangesproken, of eenige procedure aldaar tegen hem ondernomen worden, ter zake van misdaad, in of buiten deszelfs ambt gepleegd.

Daarentegen zullen de overtredingen, door andere ambtenaren begaan, bepaaldelijk in de Kolonie onderzocht, en naar eisch van zaken voor den Regter gebragt worden, met onthouding van alle overwijzingen tot de Authoriteiten in het Moederland.

Derde Titel.

OVER DE ADMINISTRATIVE AANGELEGENHEDEN.

Art. 42. Aan de onmiddellijke en bijzondere zorg van den Gouverneur-Generaal zijn opgedragen de huishoudelijke belangen der Kolonie, hetzij dezelve tot Openbare Inrigtingen en Etablissementen, hetzij tot het Openbaar Onderwijs, tot den Eerdienst, tot 's Lands Domeinen, tot den Slavenstand, tot de zoogenaamde Inlandsche Bevolking, tot den Burgerlijken Staat, tot de Scheepvaart, den Handel en de Nijverheid, tot de handhaving van orde en goede zeden, tot de gezondheid, het welzijn en de veiligheid der Ingezetenen, hetzij tot eenigen anderen tak van Administratie of beheer betrekking hebben.

Art. 43. Alle Beambten in de Kolonie, welke tot eenige dezer takken van administratief beheer in verband staan, oefenen hunne werkzaamheden uit ingevolge de Instructiën en bevelen, welke zij te dien aanzien regtstreeks van of namens den Gouverneur-Generaal ontvangen.

Art. 44. In de Districten buiten *Paramaribo* voert de Gouverneur-Generaal het beheer, door tusschenkomst en met de medewerking van Heemraden.

Art. 45. Het Heemraadschap zal in elk District worden waargenomen door een der zes Leden van den Kolonialen Raad, die uit de Ingezetenen aan denzelven wordt toegevoegd.

Art. 46. De Heemraadschappen worden door den Gouverneur-Generaal onder deze zes Raden verdeeld, op zoodanige wijze, als aan hem met den openbaren dienst het meest oorbaar zal voorkomen.

Art. 47. Voor zooverre twee of meer Heemraden daartoe in bijzondere gevallen door den Gouverneur-Generaal zullen worden gecommitteerd, zullen dezelve eene gedelegeerde Regtbank uitmaken, zoo dikwerf de verstoorde rust of oproerige bewegingen in de Buiten-Distrikten eenig Regterlijk onderzoek mogt noodzakelijk maken.

Deze Regtbank, bij welke de Procureur-Generaal het Regt der Hooge overheid zal waarnemen, zal *de plano* en buiten figuur van

proces dit onderzoek te werk stellen, en zoodanige straffen mogen opleggen, als waartoe Commissarissen tot de Kleine Zaken bevoegd zijn.

Art. 48. De Heemraden oefenen voorts hunne functiën uit, ingevolge zoodanige Instructiën of Wettelijke verordeningen, als te dezen aanzien zullen worden vastgesteld.

Vierde Titel.

OVER DE FINANCIËN.

Art 49. Het beheer der Financiën is, onder het oppertoezigt van den Gouverneur-Generaal, opgedragen aan eenen Ambtenaar, die den titel voert van *Administrateur van Financiën.*

Art. 50. De Administrateur van Financiën zal den Gouverneur-Generaal niet mogen bestaan in den derden graad van bloedverwantschap of zwagerschap.

Art. 51. De Administrateur van Financiën heeft, gedurende zijne ambtsbediening, zitting in den Kolonialen Raad, en heeft in denzelven den rang na den Procureur-Generaal.

Art. 52. De onderscheidene werkzaamheden en ambtspligten van den Administrateur van Financiën zullen nader worden aangewezen, en omschreven in de voor hem te arresteren Instructie.

Art. 53. Eene behoorlijk gedetailleerde begrooting der inkomsten en uitgaven zal den grondslag uitmaken van het financiëel beheer der Kolonie.

Art. 54, Deze begrooting zal door den Administrateur van Financiën worden ontworpen, en aan den Gouverneur-Generaal ten fine van onderzoek worden aangeboden.

De Gouverneur-Generaal zal dezelve met zijne aanmerkingen mededeelen aan den Kolonialen Raad, en, na de bedenkingen van denzelven te hebben gehoord, de ontworpen begrooting met de aanmerkingen zoo bij hem, als bij den Kolonialen Raad daarop gevallen, toezenden aan het Departement van Koloniën, ten einde 's Konings approbatie en executoir-verklaring daarop te erlangen.

Art. 55. Het tijdvak, waarover zoodanige begrooting zal loopen, wordt telkens door den Koning bepaald.

Art. 56. Van de ten gevolge dezer begrooting gepercipiëerde ontvangsten en gedane uitgaven zal jaarlijks door den Administrateur van Financiën verantwoording worden gedaan aan den Gouverneur-Generaal, die, nadat dezelve door hem aan den Kolonialen Raad zal zijn kennelijk gemaakt, aan het Departement van Koloniën zal worden toegezonden, vergezeld van die stukken, welke ter inlichting noodig zijn, en onder mededeeling der bedenkingen, welke zoo bij den Gouverneur-Generaal, als bij denzelven Raad deswege mogten bestaan.

Art. 57. Geenerlei Belastingen zullen in de Kolonie *Suriname* mogen worden geheven, dan ten gevolge van eene door de Koninklijke goedkeuring gesanctionneerde Wettelijke verordening.

Art. 58. De perceptie van alle Belastingen zonder onderscheid, als ook de uitbetaling van 's Lands penningen, is opgedragen aan eenen

Ambtenaar, die den naam zal dragen van *Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester.*

Art. 59. De bij dezen Ambtenaar ontvangen wordende penningen zullen uitmaken de Koloniale Kas.

Art. 60. Wanneer de onder denzelven Ambtenaar berustende penningen het bedrag van den door hem gestelden Borgtogt mogten te boven gaan, zal dit meerdere gestort worden in de Reserve-Kas, welke van drie verschillende sloten zal zijn voorzien, waarvan de sleutels berusten onder den Gouverneur-Generaal, den Procureur-Generaal, en den Administrateur van Financiën of zoodanige Ambtenaren, als hen tijdelijk vervangen.

Art. 61. In deze Kas zullen ook kunnen gedeponeerd worden de gelden van andere Openbare Administratiën, welke voor het oogenblik buiten emplooi zijn, zullende deze gelden, onder geen voorwendsel ook, daaruit mogen worden geligt, of over dezelve mogen worden beschikt anders, dan om die terug te geven aan degenen, welke dezelve gedeponeerd hebben.

Vijfde Titel.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 62. Elk, die tot eenig ambt of openbare betrekking in de Kolonie *Suriname* verkiesbaar is, zal in het Burger-Register dier Kolonie moeten zijn ingeschreven.

Art. 63. Geen Godsdienst of kleur zal voor het overige den vrijen burger van het bekleeden van eenig ambt of bediening kunnen uitsluiten.

Art. 64. Daarentegen zal ook niemand mogen weigeren eenige hem opgedragene bediening of betrekking, ten openbaren nutte ingesteld, op zich te nemen, ten ware hij, bij eenen diensttijd van twintig jaren, den ouderdom van zestig jaren mogt vervuld hebben, of wel door ziekte of andere beletselen, waarvan ten genoegen van den Gouverneur-Generaal zal moeten blijken, verhinderd mogt zijn, zoodanige bediening naar behooren te vervullen; zullende, ingeval van eigendunkelijke weigering, zulks door den Gouverneur-Generaal met zijne consideratiën worden gebragt ter kennisse van het Departement der Koloniën, opdat tegen den weigerachtigen persoon zoodanige maatregelen zouden kunnen worden genomen, als de Koning zal oordeelen te behooren.

Art. 65. Ambtenaren, hetzij van hoogeren of lageren rang, welke giften, gaven of geschenken mogten hebben aangenomen, aan hen aangeboden of toegeschikt, met het kennelijk oogmerk, om hen ter gunste van den gever werkzaam te doen zijn, of op eenige wijze, hoe ook genaamd, invloed te verkrijgen op de waarneming en uitoefening hunner ambtspligten, zoo ook alle Ambtenaren, die bevonden mogten worden gehandeld te hebben tegen den door hen afgelegden eed van zuivering, zullen uit dien hoofde niet alleen *de facto* van hunnen post vervallen zijn, maar bovendien door den Regter verklaard worden infaam en inhabiel, om immer weder den Lande te dienen, buiten

applicatie van zoodanige andere straffen, als bij de Wetten op het bedrijven dezer misdaden zijn gesteld.

Degenen, die in het laatstgemelde geval geld of geldswaarde hebben genoten, zullen de daarop bij de Wetten gestelde straffen incurreren, en daarenboven gemulcteerd worden voor de driedubbele waarde van het genotene.

Art. 66. De Gouverneur-Generaal is bevoegd, om zijne ondergeschikten in hunne bedieningen te schorsen, van welke echter zijn uitgezonderd de Leden van het Geregtshof.

Art. 67. De Gouverneur-Generaal kan personen, wier verblijf in de Kolonie hij schadelijk acht, onder toezigt stellen, of van daar doen vertrekken, hun in dat geval zooveel mogelijk eenen behoorlijken tijd latende tot het regelen hunner zaken.

Art. 68. De Gouverneur-Generaal verleent of weigert de verzoeken tot inwoning of tijdelijk verblijf in de Kolonie, naardat hij zulks in het algemeen belang meest oorbaar acht.

De voorregten, welke verbonden zijn zoowel aan de tijdelijke vergunningen tot inwoning, als aan het Burgerregt, zijn het voorwerp van bijzondere bepalingen.

Art. 69. De Ingezetenen zijn verpligt mede te werken tot de verdediging der Kolonie en tot het bewaren der openbare rust, op zoodanige wijze, als bij bijzondere Reglementen wordt bepaald.

Art. 70. De handel en vaart op en van *Suriname* mag in den regel alleen geschieden uit en naar het Moederland.

Art. 71. Alle in de Kolonie voortgebragte produkten zullen mitsdien regtstreeks naar *Nederland* moeten worden verzonden; terwijl de behoeften en noodwendigheden, binnen de Kolonie benoodigd, alleen regtstreeks uit *Nederland* zullen mogen worden aangevoerd, ten zij de Koning in bijzondere gevallen en in het belang der Nederlandsche scheepvaart dispensatiën mogte verleenen van de laatstgemelde bepaling.

De voet en de wijze, waarop, bij uitzondering op den algemeenen regel, de vaart der Noord-Amerikanen op en van de Kolonie zal mogen worden voortgezet, is het onderwerp van afzonderlijke Koninklijke verordeningen.

De Ingezetenen der Nederlandsche West-Indische Eilanden zullen op *Suriname* mogen blijven varen op den thans bestaanden voet.

Art. 72. De Slaven-Bevolking wordt aan de bijzondere bescherming van de Koloniale Regering aanbevolen.

Zij zal steeds de doelmatigste middelen aanwenden, om, voor zooverre zulks zonder inbreuk op de regten der Eigenaren, en zonder de rust en veiligheid der Koloniën in de waagschaal te stellen, geschieden kan, den toestand der Slaven te verbeteren en aan derzelver welzijn bevorderlijk te wezen.

Art. 73. De Slavenhandel blijft ten strengste verboden op de straffen, bij de Wetten bepaald; ingeval van overtreding, zal de Gouverneur-Generaal de meest gepaste maatregelen nemen, om de aangebragte menschen te doen verzorgen en in vrijheid stellen, met inachtneming der voorzorgen, welke het algemeene belang mogt vorderen.

Art. 74. Het staat aan de Ingezetenen vrij, zich, zonder speciale vergunning, zoodanige middelen van bestaan uit te kiezen, als zij goedvinden, voor zooverre er ten aanzien van eenige punten geene beperkingen in het algemeene belang worden noodig geacht.

Art. 75. De Regering zorgt voor de beheering der *insolvente* Boedels, en voor die der nalatenschappen, welke aan Weezen vervallen, en *onbeheerd* zijn.

Bijzondere Reglementen bepalen den aard der bemoeijingen van de Ambtenaren, te voormelden einde aangesteld.

Art. 76. Alle vorderingen, welke op het tijdstip van de invoering dezes Reglements kracht van Wet zullen hebben, en door de bepalingen en voorschriften, in hetzelve voorkomende, niet zullen zijn vervallen, zullen in stand blijven, totdat daarover nader zal zijn beschikt.

Art. 77. Wanneer de onteigening van eenig Onroerend Goed in het belang van den openbaren dienst mogt worden gevorderd, zal de Gouverneur-Generaal, na ingenomen advijs van den Kolonialen Raad, daartoe mogen overgaan, mits tegen onmiddellijke schadeloosstelling uit de Koloniale Kas, te bepalen door eene waardering van deskundigen.

Art. 78. Niettegenstaande alles, wat bij dit Reglement is geboden, stiptelijk moet worden achtervolgd, zal echter in zeer buitengewone gevallen, wanneer er geen tijd zou zijn op een voorstel tot buitengewone maatregelen de goedkeuring des Konings af te wachten, de Gouverneur-Generaal, na ingenomen advijs van den Kolonialen Raad, en op zijne verantwoordelijkheid, zoodanige buitengewone provisionele maatregelen kunnen nemen, als hij naar omstandigheden ten nutte der Kolonie zal oordeelen te behooren, mits bij de eerste gelegenheid een gemotiveerd verslag aan het Departement der Koloniën inzendende, ten einde daarop 's Konings goedkeuring te erlangen.

Vastgesteld bij 's Konings Besluit van den 9den Augustus 1832, N°. 89.

Mij bekend,

De Secretaris van Staat,

(*Geteekend*) J. G. de Mey van Streefkerk.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats-Secretarij,

(*Geteekend*) L. H. Elias Schovel.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Departement voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën,

A. Brocx.

Art. 2. Te bepalen, dat bovenstaand Reglement in werking komen zal van en op den 1sten Januarij 1833.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal

deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 3den December, 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. van Heeckeren.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

G. A. van der Mee.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 4den December daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. van der Mee.

XXIX.

PUBLICATIE *van den* 21 *Mei* 1833, *houdende promulgatie van sommige artikelen, uit de, bij Koninklijk Besluit van* 26 *Februarij* 1833, *n°.* 104, *gearresteerde Instructiën voor het Geregtshof en voor den Procureur-Generaal der Kolonie Suriname.*

Zie Gouvernements-bladen van 1816—1835, blz. 940—945.

XXX.

PROCLAMATIE *van den* 28 *Mei* 1834, *houdende betuiging aan de Ingezetenen van Suriname, van 's Konings tevredenheid over hun in het gepasseerde jaar gehouden gedrag.*

In Naam des Konings.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen, die dezen zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten: Alzoo door Zijne Majesteit aan Ons de vereerende last is opgedragen

geworden, om aan alle Ingezetenen, Authoriteiten, Ambtenaren, zoo Civile als Militaire, en alle anderen, die daaraan deel gehad hebben, Zijner Majesteits tevredenheid te betuigen wegens het door hen gehouden gedrag bij den zorgelijken toestand, waarin de Kolonie *Suriname* zich in den jare 1833 bevonden heeft,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben en verstaan, van deze goedgunstige gezindheid onzes geliefden en geëerbiedigden Konings door deze onze afkondiging openlijk te doen blijken, niet twijfelende, of derzelver inhoud zal voor allen, aan wie deze gerigt is, eene ruime en blijde belooning zijn voor de moeijelijkheden en opofferingen, welke zij zich in het evengemelde tijdperk wel hebben willen getroosten, en voor hen allen tevens ten spoorslage verstrekken, om de zaak van Koning en Vaderland steeds manmoedig voor te staan, en aan het welzijn dezer Volkplanting, elk in zijnen kring, met verdubbelden ijver werkzaam te zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 28sten Mei 1834, het een en twintigste jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. van Heeckeren.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements-Secretaris,
G. A. van der Mee.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
ten zelfden dage.

De Gouvernements-Secretaris,
G. A. van der Mee.

XXXI.

PUBLICATIE *van den* 8 *Februarij* 1836, *waarbij wordt ingevoerd een nieuw Reglement voor het Departement der onbeheerde boedels en weezen, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van* 8 *Oct.* 1835, *n°.* 3.

Zie Gouvernements-bladen 1836—1839, (gedrukt bij C. A. Spin te Amsterdam 1840), blz. 1—27.

XXXII.

ADVERTENTIE, *voorkomende in de Surinaamsche Courant van Maandag den* 19 *Februarij* 1836.

Gouvernements-Secretarij.

Paramaribo, den 17 Februarij 1838.

Sedert eenige dagen alhier het gerucht loopende, dat er door Z. M. eene gunstige beschikking zoude zijn genomen ten aanzien van de Particuliere W.-I. Bank, waarvan echter tot heden niets aan het Gouvernement-Generaal bekend is, zoo wordt ter geruststelling van het Publiek, namens Z. Exc. den Gouverneur-Generaal, geadverteerd, dat zoodra daaromtrent eenig officiëel berigt zal zijn ingekomen, de Vlag uit het Gouvernementshuis zal worden geheschen.

De Gouvernements-Secretaris,
(Geteekend) G. S. de Veer.

XXXIII.

PUBLICATIE *van den* 9 *Maart* 1836, *houdende afkondiging van een Reglement op het beheer der Districten* Nickerie, *goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den* 8 *October* 1835, *n°.* 3.

Zie Gouvernements-bladen van 1836—1839, bladz. 28—43.

XXXIV.

PUBLICATIE *van den* 12 *Maart* 1836, *houdende, ingevolge Koninklijk Besluit van den* 31 *October* 1835, *n°.* 98, *opheldering en uitlegging van art.* 14 *der Publicatie van* 6/8 *December* 1832, *betrekkelijk het appel in criminele gedingen.*

Zie Gouvernements-bladen van 1836—1839, bladz. 51—53.

XXXV.

PUBLICATIE *van den* 16 *October* 1841, *houdende strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Nademaal Wij aan de eene zijde in de zekere ervaring gekomen zijn, dat er toeleg bestaat, om de waarde van het Surinaamsch Bankpapier door het openlijk bedingen van agio op Wissels, te deprecieren, — en aan de andere zijde de stellige overtuiging hebben, dat van wege Zijner Majesteits Gouvernement in de herstelling van het Koloniaal muntstelsel zal worden voorzien, waaruit voor Ons de dure verpligting geboren wordt, hangende deze moeijelijke crisis, krachtdadige middelen in het werk te stellen, tot beteugeling van handelingen, welke voor deze geheele Maatschappij nadeelig zouden zijn, het openbaar Crediet schokken, ja velen met eenen totalen ondergang bedreigen.

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Het is elk en een iegelijk verboden op buitenlandsche Wissels agio of opgeld, of eenige andere voordeelen, te bedingen, welke de strekking hebben, om de waarde van het circulerend medium te bekorten. — Zij, die tegen dit verbod handelen, zullen gestraft worden met eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den Wissel en het dubbele der premie, agio of andere voordeelen daarop bedongen.

Art. 2. Aan Administrateuren of Beheerders van Plantaadjen wordt gelast, voor zooverre zij tot voldoening van Lands-belastingen of andere onkosten der onder hun beheer zijnde Plantaadjen en Gronden, fondsen noodig hebben, tot een gelijk bedrag, een gedeelte der producten, afkomstig van die effecten, alhier te verkoopen, en wel bij publieke veiling — bij inschrijving of bij onderhandsche verkooping, ten meesten voordeele van hunne constituenten, of wel, voor zoo verre zij het meer in het belang hunner constituenten achten, daarvoor Wissels te trekken, zullende deze Wissels aan de Financieele Administratie, in voldoening van belastingen gegeven worden — of bij de Particuliere West-Indische Bank worden geëscomteerd.

Art. 3. Dezelfde straf, als bij art. 1, zal ook van toepassing zijn op eigenaren van Plantaadjen, welke, op het provenu van geremitteerde producten trekkende, de Wissels met ongeoorloofde voordeelen afgeven of verkoopen. — Daar zij de hoogste markt voor hunne producten alhier kunnen bedingen, kunnen zij niet geacht worden, evenmin als de vertegenwoordigers van afwezige eigenaren, door dit verbod geprejudicieerd te worden; terwijl aan derden tegen courante prijzen gelegenheid wordt verschaft, noodzakelijke remises te doen.

Art. 4. Aan den Administrateur van Financien wordt specialijk opgedragen, om bij het zegelen van alle Wisselbrieven, de bestemming derzelve te beoordeelen, en zoo noodig dienaangaande inlichtingen van de trekkers te verzoeken; als ook om alle hem geblekene contraventiën of pogingen daartoe, ter vervolging bij het Publiek Ministerie aan te geven.

Art. 5. Deze verordening slechts tijdelijk ingesteld zijnde, zal van den dag der afkondiging kracht van wet hebben, doch alleen in werking blijven, zoo lang de omstandigheden zulks vereischen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 16den October 1800 Een en Veertig, het *tweede* jaar Zijner Majesteits regering.

J. C. Rijk.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris

G. S. de Veer.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo* ten zelfde dage.

De Gouvernements-Secretaris,

G. S. de Veer.

XXXVI.

KONINKLIJK BESLUIT *van den* 18 *Junij* 1842, *no*. 252.

Wij WILLEM II, *bij de gratie Gods*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het rapport van Onzen Minister van Kolonien, van den 13 Junij 1842, La. *B.*, no. 2, geleidende eene door den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, uitgevaardigde Publicatie dato *Paramaribo*, den 1e Maart 1842, (Gouvernements-blad no. 3) *houdende Reglement op de verdeeling der Kolonie Suriname in divisien en ter verzekering der publieke rust en veiligheid in dezelve.*

Herzien het Koninklijk Besluit van den 8 October 1835, no. 3.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het als nu bij de voorbedoelde Publicatie van 1 Maart 1842

uitgevaardigde gewijzigde Reglement, hierboven genoemd, goed te keuren, zoo als geschiedt bij deze.

En is Onze Minister voornoemd belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 18 Junij 1842.

(*Geteekend*) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(*Geteekend*) J. C. Baud.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(*Geteekend*) B. J. Elias.

Voor eensluidend afschrift,

De SecretarisGeneraal,

(*Geteekend*) B. J. Elias.

XXXVII.

ADRES *van belanghebbenden te Amsterdam aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Kolonien, van den* 18 *Augustus* 1843.

Geven met diepen eerbied te kennen de ondergeteekenden, eigenaren van Plantagiën in de Kolonie van *Suriname*, en belanghebbenden bij dezelve Kolonie:

Dat de ondergeteekenden niet behoeven Uwer Excellentie den rampzaligen toestand te schetsen, waarin die Kolonie is verkeerende, noch ook den noodlottigen invloed, welken die gesteldheid van zaken op de belangen van vele ingezetenen, ook van het Moederland, en inzonderheid op vele Huizen van Commercie in de hoofdstad des Rijks, bij voortduur uitoefent;

Dat de ondergeteekenden tot hun leedwezen moeten vooronderstellen, dat de Regering niet bij magte is, in dien staat van zaken, welke ook haar overbekend is, door doeltreffende voorzieningen eene zoo wenschelijke verbetering te brengen;

Dat de ondergeteekenden daarvan te meer zich overtuigd houden, dat de Regering verre verwijderd is van die gesteldheid tot nadeel der belanghebbenden te willen verergeren;

Dat de ondergeteekenden echter vernomen hebben, dat op dit oogenblik beraadslagingen aanhangig zijn over de invoering van een nieuw Reglement, betreffende de slaven in de Kolonie van *Suriname*, een onderwerp van de meest veruitziende gevolgen, en ten aanzien waarvan de ondergeteekenden niet schromen te verklaren, dat een misslag, in weêrwil van de beste bedoelingen, de meest verderfelijke gevolgen zoude kunnen na zich slepen;

Dat hier, waar het vraagstuk aanzienlijke bezittingen geldt, ter waarde van vele millioenen, waarop de eigenaren de meest wettige regten hebben verworven, de ondergeteekenden zich met eerbiedig vertrouwen vleijen, dat de Regering volgaarne van de voorlichting van de gezamenlijke eigenaren en belanghebbenden, *vooraf* zal willen gebruik maken, opdat niet *naderhand* eene treurige ervaring het bewijs moge opleveren, dat het gemis dier voorlichting tot groote en onherstelbare dwalingen hebbe aanleiding gegeven, als waardoor ligtelijk de algeheele ondergang der Kolonie zoude kunnen berokkend worden;

Dat de ondergeteekenden in dit opzigt te eerder op de bereidvaardigheid der Regering vermeenen te mogen rekenen, daar eensdeels de inmenging van het gezag in het beheer der slaven noodwendig eene beperking daarstelt in de uitoefening van verkregene eigendomsregten, welke, hoe ook de philanthropische strekking der Eeuw daarover moge oordeelen, niet zonder voldoende schadeloosstelling kunnen worden ontnomen, en daar anderdeels de zoo zeer uiteenloopende gesteldheid en aard der plantagiën alle algemeene maatregelen, waarbij niet op dat verschil met volledige kennis van zaken zoude worden acht geslagen, ten hoogste gevaarlijk en schadelijk moeten maken.

Dat onder deze omstandigheden, de ondergeteekenden zouden vermeenen, aan pligtverzuim schuldig te worden, en door verwaarloozing hunner regtmatige belangen eene groote verantwoordelijkheid op zich te laden, indien zij niet zich beijverden, hunne aanmerkingen, op kennis van zaken en ondervinding gegrond, aan de Regering te onderwerpen.

Redenen waarom de ondergeteekenden zich zijn keerende tot Uwe Excellentie, met de ootmoedige bede, dat het aan Dezelve moge behagen, aan de ondergeteekenden het ontworpen Reglement omtrent

de slaven in de Kolonie *Suriname* vooraf mede te deelen, en de ondergeteekenden deswege in hun belang te hooren, opdat dit gewigtige onderwerp, aldus met inachtneming van alle daartoe dienende overwegingen, definitivelijk kunne worden geregeld.

't Welk doende, enz.

Amsterdam, den 18 Augustus 1843.

(*Get.*) G. C. Bosch Reitz.
J. J. Poncelet en Zoon.
Broen en Co.
Van Heukelom en van Vollenhoven.
Joan Hodshon en Zoon.
Kerkhoven en Coutinho.
A. C. Bennelle Vereul.
S. H. Rente Linsen.
Fraessinet en van Baak.
A. L. van Harpen en Zoonen.
A. Krook van Harpen.
Louis P. Bienfait.
Louis Bienfait en Zoon.
Granpré Molière en Co.
Bunge en C.
J. Luden.
Geb. Wittering.
Mendes de Leon en C.
F. Taunay.
Joan Muysken.
J. C. Vereul.
H. G. Th. Crone.
Van West en de Hart.
C. E. Smit.
Goll en Co.
J. A. Westerloo en Co.
Insinger en Co.
Thym. Rothuys en Co.
Pieter Poel en Zoonen.
Wed. Vereul en Zoon.
Paul van Vlissingen en Dudok van Heel.
J. J. Godefroid.
A. A. Roepel.
Geb. Heemskerk.
C. E. van Goor.
Luden en van Geuns.
Van Schaak.
P. C. Gulcher.
Moyet en Co.
J. Th. van Marselis.
Charbon en Zoon.
Ketwich en Voombergh.
P. Portielje.

XXXVIII.

REQUEST *van G. L. Röperhoff aan Zijne Excellentie den Heere Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den* 18 *Augustus* 1842.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen George Lodewijk Röperhoff.

Dat Uwe Excellentie heeft kunnen goedvinden, bij missive van den Heer Procureur-Generaal, den Requestrant te beschuldigen van eenen zeer ouden slaaf van de Plantaadje de Resolutie met eenen zoogenoemden Spaanschen bok te hebben doen afstraffen, ten gevolge waarvan dezelve ernstig ongesteld zoude zijn.

Dat dienvolgens, op last van den Heemraad der divisie Beneden-Cottica, en naar aanleiding eener missive van den Procureur-Generaal aan voorn. Heemraad dd. 14 dezer, n°. 892, door den Heer HENDRIK FRANÇOIS RITTER, Burger Kapitein, in het bijzijn van de Heeren A. J. VAN SITTEREN, J. F. SCHOTTELINCK, Luitenant en Fourier en GERRIT JAN TER BAAK, Chirurgijn derzelve divisie, een onderzoek in het werk is gesteld, uit hetwelk, volgens het proces-verbaal daarvan opgemaakt dd. 15 Augustus jl., is gebleken, dat zich op voornoemd Effect bevinden twee oude Negers, DAVID en CASPER, welke in het wachthuis aan de rivierzijde hun verblijf houden en de rabatten voor het woonhuis schoon maken; dat deze Negers verschil hebben gekregen over een stuk brood, en dat bij die gelegenheid DAVID aan CASPER een stokslag heeft toegebragt op het gewricht van de regter hand, ten gevolge waarvan deze verscheidene dagen in het Hospitaal doorgebragt heeft. Dat eenige dagen na dit voorval, de Requestrant op de Plantaadje is gekomen en geoordeeld heeft, dat de Neger DAVID, om de goede orde te handhaven, eenige straf moest ontvangen, doch uit aanmerking van zijnen ouderdom, hem over een stuk kanon heeft doen vasthouden en met tamarinden eenige slagen toebrengen, welke geen twintigtal beloopen hebben; dat de Neger DAVID dan ook van deze straf, welke alleen voor de leus geschiedde, niet de minste nadeelige gevolgen heeft ondervonden, denzelfden dag, als naar gewoonte, de bloemperken bij het huis heeft schoongemaakt, en sedert dien tijd geen enkelen dag in het ziekenhuis is geweest; dat de juiste ouderdom des Negers in quaestie onbekend is en even zoo de datum van de strafoefening, doch dat het in allen gevalle wel drie weken geleden was; dat de voorn. Heeren den Neger DAVID hebben gezien en aan hem niets bespeurd, hetgeen vermoeden zoude kunnen geven, dat hij in latere tijden eenige mishandeling of zware straf ondergaan had; terwijl uit het visum repertum, ten zelfden dage opgemaakt door den Chirurgijn van de divisie *Beneden-Cottica* GERRIT JAN TER BAAK, consteert, dat deze den Neger DAVID (ouderdom onbekend, Afrikaan van geboorte) heeft aangetroffen op zijne gewone werkplaats en aan zijne dagelijksche bezigheden, en bevonden heeft, dat er geene teekenen van geledene mishandeling of ondergane straf bij hem zigtbaar waren.

Dat de Requestrant, vermoedende dat bovenvermelde beschuldiging, door Uwe Excellentie, tegen hem was ingebragt, ten gevolge van opstokingen en inblazingen van anderen, die er zich op toeleggen om onrust en verdeeldheid te zaaijen en zoo mogelijk oproer te verwekken, ten einde daardoor hunne verfoeijelijke oogmerken te bereiken, zich vervoegd heeft ter audientie van Uwe Excellentie en verzocht heeft, bekend te worden gemaakt met den naam of de namen van hem of hen, die den Requestrant bij Uwe Excellentie van voorn. mishandeling had aangeklaagd.

Dat echter Uwe Excellentie niet heeft kunnen goedvinden aan het verlangen van den Requestrant toe te geven, zeggende dat de Heer Procureur Generaal ook bereids had laten vragen om den naam of namen

der bedoelde personen te mogen weten; doch dat Uwe Excellentie zulks geweigerd had, daarbij voegende, dat Uwe Excellentie zulks nimmer noch aan het Hof, noch aan den Requestrant zoude openbaren, dewijl dat Uwe Excellentie dan niet meer zoude te weten komen wat in de Kolonie omging.

Dat de Requestrant, zonder zich te willen inlaten met te beoordeelen of het gebruik maken van geheime spionnen en aanbrengers, met de zedelijkheid is overeen te brengen, vermeent te mogen aanmerken, dat, naar zijn nederig inzien, Uwe Excellentie zich, om de aangevoerde reden, niet ontslagen kan achten, om de namen van hen, die dan eene valsche beschuldiging tegen hem bij Uwe Excellentie zouden hebben ingebragt, te divulgeren, en dat hij desniettemin het regt heeft om te weten, wie hem zoo verregaande hebben gelasterd.

Dat, wel is waar, des Requestrants goede naam verre boven dusdanige aantijgingen is verheven, en bovendien het lasterlijke van de tegen hem ingebragte beschuldiging, door het ingestelde onderzoek volledig is gebleken.

Dat echter desniettemin de Requestrant zich verpligt rekent, geen middel ombeproefd te laten om de lasteraars te doen straffen, dewijl hunne pogingen ongetwijfeld geen ander doel hebben, dan om de Maatschappij ten onderste boven te keeren, en de Requestrant te veel belang heeft bij de handhaving derzelve, om zich niet met alle krachten tegen zulke vloekwaardige menées te verzetten.

Dat de Requestrant er daarom, hoewel zeer ongaarne, toe zoude moeten komen om tegen den persoon van Uwe Excellentie zelven, ter zake van laster en hoon, actie te institueren, wanneer het hem niet mogt gelukken, door Uwe Excellentie bekend te worden gemaakt met de namen van hen, die voorn. beschuldiging tegen hem bij Uwe Excellentie mogten hebben ingebragt.

Dat de Requestrant daarom te rade is geworden, eene laatste poging daartoe aan te wenden.

Reden waarom de Requestrant zich reverentelijk wendt tot Uwe Excellentie, verzoekende dat het Uwer Excellentie moge behagen, den Requestrant bekend te maken met den naam of de namen van hem of hen, die aan Uwe Excellentie zouden hebben aangebragt, dat de Requestrant een' zeer ouden slaaf van de Plantaadje de Resolutie, met een' zoogenoemden Spaanschen bok zoude hebben doen afstraffen, ten gevolge waarvan deze ernstig ongesteld zoude zijn geweest; ten einde de Requestrant tegen hem of hen zoodanig zoude kunnen ageren, als hij geraden zoude oordeelen.

't Welk doende, enz.

(*Geteekend*) G. L. Röperhoff.

XXXIX.

RESOLUTIE *van den Heer Gouverneur-Generaal van den* 11 *September* 1843, *waarbij G. L. Röperhoff in zijne betrekking als lid van den Kolonialen Raad wordt geschorst.*

(*Maandag den* 11 *September* 1843.)

De Gouverneur-Generaal.

Gelezen hebbende een Request van G. L. Röperhoff, zich beklagende, dat de Gouverneur Generaal, in strijd met de waarheid, hem Requestrant, bij missive aan den Procureur-Generaal zoude hebben beschuldigd van een zeer ouden slaaf van de Plantaadje Resolutie, met een zoogenaamden Spaanschen bok te hebben doen afstraffen, ten gevolge waarvan dezelve ernstig ongesteld zoude zijn; verzoekende de Adressant, onder aanvoering dat het gebruik maken van geheime spionnen en aanbrengers niet met de zedelijkheid is overeen te brengen, om te weten wie hem zoo verregaande heeft gelasterd, onder bedreiging dat hij er anders toe zoude moeten komen, om tegen den persoon van den Gouverneur-Generaal zelven, ter zake van laster en hoon, actie te institueren.

Gezien de consideratien en advies van den Procureur-Generaal, d.d. 5 dezer, L^a^. *FFF.* Geheim.

Gelet op de art. 1, 41 en 67 van het Reglement op het beleid der regering in de Kolonie *Suriname* (*Gouv.-Blad* n°. 13 van 1832).

Overwegende, dat de Gouverneur-Generaal voor zijne geadministreerden niet aansprakelijk is noch kan zijn, ter zake van hetgeen hij in zijne ambtsbetrekking aan zijne ondergeschikte ambtenaren schrijft of beveelt, en hetgeen dezen, in strijd met hun pligt en ambts-eed, devulgeren.

Overwegende, dat de Requestrant in zijn opgemeld adres heeft uit het oog verloren den eerbied, dien hij aan den Gouverneur-Generaal verschuldigd is, en als ingezetene, en als lid van den Kolonialen Raad.

Overwegende, dat de toon van des requestrants opgemeld Request, en zijn daarbij geuit voornemen, de kennelijke strekking hebben om het publiek gezag te ondermijnen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1°. den persoon van G. L. Röperhoff te schorsen in zijne betrekking als lid van den Kolonialen Raad, in afwachting van de maatregelen, welke het Opperbestuur in het Moederland verder te zijnen opzigte mogt bevelen, wordende inmiddels de beschikking op zijn hierboven vermeld Request voorloopig aangehouden.

2°. Te schrijven enz.

En zal afschrift dezer worden gezonden aan enz., en aan de leden van den Kolonialen Raad tot informatie en narigt.

Accordeert met voorn. Journaal,
De Gouvernements-Secretaris,
(*Geteekend*) G. S. de Veer.

XL.

ADRES *van de leden van den Kolonialen Raad der Kolonie Suriname aan Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, dd. September* 1843.

Paramaribo, den September 1843.

De ondergeteekenden, leden van den Kolonialen Raad, hebben ontvangen de Resolutiën van Uwe Excellentie van den 11den dezer maand, nº. 1125 en 1126. Uwe Excellentie heeft goedgevonden bij eerstgemelde, hun geacht medelid den Heer George Lodewijk Röperhoff te schorsen in zijne betrekking, als lid van den Kolonialen Raad, in afwachting der maatregelen welke het Opperbestuur in het Moederland verder ten zijnen opzigte mogt bevelen; — en bij de tweede gemelde, eenvoudig in te trekken de Gouvernements-Resolutie van den 26 Maart 1842, nº. 401, voor zoo veel betreft de benoeming van den Heer J. C. de Cordua Freudenberg tot tijdelijk lid van den Kolonialen Raad, en waarbij alzoo aan dat geacht lid een eervol ontslag werd onthouden.

De ondergeteekenden kunnen hun diep leedwezen niet ontveinzen, over deze handelingen van Uwe Excellentie.

De Heer Röperhoff, een zeer fatsoenlijk man, Hoofd van een geacht Handelhuis, Eigenaar en Beheerder van aanzienlijke Plantages, Lid van den Kolonialen Raad, als zoodanig met het vertrouwen van Zijne Majesteit vereerd, en de achting van den vorigen Gouverneur, even als die der geheele bevolking, in hooge mate genietende, ziet zich bij den Procureur-Generaal aangeklaagd, wegens mishandeling, eenen ouden slaaf aangedaan, doch van welke beschuldiging het ongegronde aldra blijkt. En geen wonder dus, dat Zijn Ed., algemeen bekend als een der zachtaardigste meesters voor zijne slaven, in zijne teederste gevoelens gekwetst, den lasteraar verlangt te kennen; zich daartoe, doch te vergeefs, persoonlijk tot Uwe Excellentie gewend hebbende, adresseerde Z. Ed., als *particulier*, geenszins als lid van den Kolonialen Raad, zich schriftelijk tot Uwe Excellentie, en dien ten gevolge wordt Zijn Ed. in zijne openbare betrekking geschorst.

Of de Heer Röperhoff geregtigd is tegen Uwe Excellentie eene actie te institueren, is, gelijk de ondergeteekenden met vertrouwen vermeenen, niemand bevoegd te beslissen, dan de onafhankelijke

Hooge Raad der Nederlanden, dat eerbiedwaardige Palladium tegen alle willekeur.

Niemand kan meer verwijderd zijn van de strekking om het publiek gezag te ondermijnen (Uwe Excellentie zal het moeten toestemmen), dan de Heer Röperhoff, wiens bezittingen in deze Kolonie, onafhankelijk van zijne grondbeginselen, tot waarborg strekken, dat Zijn Ed. belang heeft bij het behoud der openbare orde.

Naar de volle overtuiging van de ondergeteekenden, is ieder die valschelijk aangeklaagd wordt, geregtigd, te vergen, met den naam des lasteraars bekend te worden gesteld, ten einde tegen denzelven, hij zij wie hij zij, te kunnen ageren; en was derhalve de Heer Röperhoff ook geregtigd, van Uwe Excellentie te vorderen bekendmaking van den naam desgenen, die Zijn Ed. bij Uwe Excellentie belasterd had; en de ondergeteekenden schroomen mitsdien niet, te verklaren, dat zij in het request van den Heer Röperhoff, aan Uwe Excellentie ingediend, niets onwettigs vinden.

Heeft Uwe Excellentie den Heer Freudenberg zijn eervol ontslag onthouden, de ondergeteekenden mogen het Uwer Excellentie niet ontveinzen, dat, naar hunne overtuiging, Zijn Ed. daarom niet zal dalen in de publieke opinie, welke zich aan geene banden laat leggen, maar Zijn Ed. regt zal doen; doch Uwe Excellentie zal het gevoelen, dat het niet strekken kan tot opwekking van den ijver der ingezetenen, om in eenige openbare betrekking het Gouvernement ten dienst te zijn, wanneer men, ofschoon naar geweten handelende, zich evenwel aan het gevaar blootgesteld ziet, van in zijne eer en reputatie gekrenkt te worden, gelijk met de Heeren Röperhoff en Freudenberg het geval is, door de Gouvernements advertentie, ten hunnen aanzien in de couranten opgenomen, terwijl te gelijker tijd, eene weêrgaloos scherpe censuur den beleedigde de gelegenheid afsluit, om zich voor de geheele Maatschappij te regtvaardigen.

De ondergeteekenden mogen het niet onvermeld laten, dat zij ook uit een Staatkundig oogpunt, de in deze Kolonie voorbeeldelooze handelwijs van Uwe Excellentie, in het bijzonder ten aanzien van den Heer Röperhoff, diep betreuren, omdat zij tot vernedering strekt van eene betrekking, wier verheffing sedert de geboorte der Kolonie af, tot den huidigen dag toe, tot behoud der rust en orde in de buiten-divisiën, steeds van het hoogst belang is geacht.

Maar na dit alles, vinden de ondergeteekenden zich gedrongen, nademaal sedert eenigen tijd geene vergadering van den Kolonialen Raad belegd is geworden, Uwe Excellentie, door middel dezer, bekend te stellen met twee gewigtige bijzonderheden, welke echter den eersten ondergeteekende, eerst voor eenige dagen alhier teruggekeerd, meer bij informatie dan door eigene ervaring bekend zijn.

Eerstelijk, dat de thans hier plaats vindende, te voren ongekende geheime aanbrengerij, eene algemeene misnoegdheid te weeg brengt, wantrouwen tusschen burger en burger doet ontstaan; de rust en vrede der huisgezinnen stoort, met één woord, die onheilen veroorzaakt, waarom de geheime aanbrengerij van de oudste tijden af, tot het

laatste nageslacht toe, altoos werd en steeds zal worden verafschuwd.

Tweedens en voornamelijk, dat zich zoo in de stad, als in de buitendivisiën, hier en daar een geest van ongehoorzaamheid, van verzet, in één woord, eene zekere gisting onder de slaven begint te vertoonen, welke de ondergeteekenden aan niets anders kunnen toeschrijven, dan (het zij met eerbied gezegd), aan de noodlottige belemmering, welke van wege Uwe Excellentie wordt toegebragt, aan de zoo volstrekt onmisbare huisselijke tucht, zonder welke geen slavenstand denkbaar is. De gisting wordt merkbaar, terwijl de vrees van met eene criminele actie besprongen te worden, de discipline verlamt, en Gode is het bekend, welke onheilen er reeds broeijen!

Ieder die opmerkzaam den gang van zaken nagaat, is in bange ongerustheid, en zoo Uwe Excellentie daarvan al niet onderrigt wordt, door de weinige vertrouwelingen, door welke Zij zich omringen laat; de ondergeteekenden zullen ten minste het verwijt ontwijken, dat zij, ofschoon door Uwe Excellentie niet bijeengeroepen, Haar niet gewaarschuwd hebben.

En hierna moeten de ondergeteekenden het aan Uwe Excellentie zelve overlaten, om op Hare handelingen ten aanzien der achtingswaardige Heeren Röperhoff en Freudenberg terug te komen.

Evenzeer moeten zij het aan Uwer Excellenties inzigt overlaten, te overwegen, of degenen, aan welke Uwe Excellentie Haar vertrouwen schenkt, het goede wel beoogen, dan of zij integendeel, nevenbedoelingen hebben, welke ook veroorzaken, dat Uwe Excellentie zich geheel verwijderd houdt, als het ware, van allen, wier welgezindheid en belang bij het behoud dezer Kolonie, niet betwijfeld kunnen worden; en welke verwijdering geenszins strekken kan tot opwekking van het zoo zeer geschokte vertrouwen, terwijl het onder elks begrip ligt, dat wederkeerige eenstemmigheid en vertrouwen tusschen bestuur en bestuurden, onmisbaar zijn tot het algemeen welzijn.

Onder betuiging van verschuldigden eerbied, hebben de ondergeteekenden de eer te zijn:

De Leden van den Kolonialen Raad,

(*Geteekend*) Jan de Jager, Ez. — Salomon de la Parra.
J. Frouin. — S. Zaal.
H. A. Buhk.

XLI.

KONINKLIJK BESLUIT *van den* 5 *October* 1843, *n°.* 62, *betreffende de leden der Koloniale Raden in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.*

WIJ WILLEM II, *bij de gratie Gods*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, van den 30 September 1843, La. *B.*, n°. 2.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De ingezetenen der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, welke, tot het lidmaatschap der Koloniale Raden benoemd zijnde, die betrekking aanvaarden, worden verstaan zich daardoor te hebben verbonden:

a Tot het nalaten van alle bedekte of openlijke pogingen, om de ingezetenen aan te sporen tot het onderteekenen of inzenden van rekesten aan hoogere magten gerigt, inhoudende klagten tegen de handelingen der Koloniale gezaghebbers.

b. Tot het nalaten van alle middellijke of onmiddellijke deelneming aan dusdanige petitie.

Art. 2. Wanneer de ingezetenen, die leden van den Kolonialen Raad zijn, bezwaren hebben in te leveren welke zij niet in de gelegenheid zijn geweest om in dien Raad voor te brengen, zullen zij dezelve bij individueel adres, kunnen brengen ter kennis van den Kolonialen Gezaghebber, met uitsluiting derhalve van alle collective adressen.

Art. 3. Wanneer de Koloniale Gezaghebbers, binnen eenen redelijken tijd, niet hebben voorzien in de voorgebragte bezwaren, zullen de ingezetenen, leden van den Kolonialen Raad, die bezwaren kunnen voorbrengen in een aan hooger magt gerigt adres. — Zij zullen gelijktijdig een afschrift van dat adres brengen ter kennis van het hoofd des Kolonialen Bestuurs, ten einde dezen in staat te stellen, de zaak al dadelijk toe te lichten.

Art. 4. Leden van den Kolonialen Raad, welke tegen deze voorschriften handelen, zullen door den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, uit hunne betrekking kunnen worden ontslagen of tot ontslag worden voorgedragen, naar mate de omstandigheden der zaak dit medebrengen of vorderen.

Art. 5. De bepalingen van het tegenwoordig Besluit zullen aan alle

Koloniale Raadsleden bij derzelver benoeming worden medegedeeld, en zullen ter kennis worden gebragt van de bestaande Raden.

En is Onze Minister van Koloniën belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 5 October 1843.

(*Geteekend*) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(*Geteekend*) J. C. Baud.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De F^l. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(*Geteekend*) Cornets de Groot.

XLII.

ADRES *van belanghebbenden te Amsterdam aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, dd.* 31 *October* 1843.

In het regtmatig belang van allen die, gelijk de ondergeteekenden, bij het behoud en de welvaart der Kolonie *Suriname* geïnteresseerd zijn, achten de ondergeteekenden eenen heiligen pligt te vervullen, door de meest krachtvolle en onverwijlde tusschenkomst der Regering tot afwending van dreigende gevaren in te roepen.

Zij kwijten zich van dien pligt door Uwe Excellentie eerbiedig, maar dringend te smeeken, aan hunne vertoogen gehoor te geven, en de behoefte van onmiddellijke voorziening niet te willen miskennen. — Zij houden zich overtuigd dat Uwe Excellentie, wel verre van de belangrijkheid dier Kolonie naar den bekrompen maatstaf van de regtstreeksche opbrengsten in 's Rijks schatkist af te meten, met de ondergeteekenden levendig bevroedt, hoe noodzakelijk het voor het Moederland in het algemeen is, om, bij het verlies van de meeste van zijne vroegere handelsbetrekkingen, deze hulpbron zorgvuldig te bewaren.

Alreeds op den 18 Augustus l l. werd uit deze hoofdstad een adres omtrent dit zwaarwigtig onderwerp aan Uwe Excellentie gerigt, hetwelk tot droefheid der ondergeteekenden, voor zoo verre hun bekend is, tot heden zonder eenig gevolg hoegenaamd is gebleven.

Onder gewone omstandigheden en in zaken van minder ernstig en overwegend belang, zouden de ondergeteekenden Uwe Exc. niet door eene nieuwe poging bemoeijelijken. Nu echter zijn de omstandigheden niet gewoon, en is het onderwerp van de meest veruitziende gevolgen, en de ondergeteekenden moeten de verantwoordelijkheid, welke aan eene verdere werkeloosheid verbonden zijn zoude, door dezen nieuwen stap van zich afwerpen.

De bezorgdheid, in het adres van 18 Augustus 1843 uitgesproken, is slechts te ras bewaarheid. De berigten dezer dagen bij velen der ondergeteekenden ontvangen, bevestigen op eene droevige en onrustbarende wijze de vroegere voorspelling. Die berigten getuigen van de onrust, welke alreeds in de Kolonie heerscht, van de gevaren, welke die bezitting dreigen.

De maatregelen, door den nieuwen Gouverneur-Generaal aanvankelijk in het werk gesteld, getuigen in geenen deele van den eerbied voor de wettige regten en het gezag der Meesters over hunne slaven. — Die maatregelen dragen blijken van eene meer hartstogtelijke dan welberadene zucht om philanthropische denkbeelden, ten koste van de bijzondere eigenaren, te huldigen. Zij strekken om de Kolonisten in hun wettig bezit te verontrusten, de alreeds zoo zeer gedaalde waarde der effecten nog meer te verminderen, den toestand der Kolonie nog meer onredbaar te maken, het alreeds verzwakte vertrouwen te vernietigen, in de gemoederen der Negers eene niet te verwezenlijken verwachting op te wekken, en niet alleen de regten, maar zelfs de veiligheid van alle de ingezetenen in de waagschaal te stellen.

De ondergeteekenden, hoewel onbekend met de instructiën aan Zijne Exc. den Heere Gouverneur-Generaal gegeven, missen in zijne gedragslinie te zeer de beginselen, welke alleen het behoud der Kolonie kunnen waarborgen, om zich niet volkomen overtuigd te houden, dat zoodanige handelwijze onmogelijk het uitvloeisel der uit Nederland gegevene voorschriften zijn kan.

De ondergeteekenden wenden zich daarom met eerbiedigen aandrang tot Uwe Excellentie. Zij vereenigen zich geheel met de beschouwing en de billijke wenschen, uitgedrukt in het adres van 18 Augustus 1843.

Zij verzoeken Uwe Excellentie eenen staat van zaken te doen ophouden,

die even weinig met het belang van het Moederland, als met de veiligheid der Kolonie is overeen te brengen.

Hetwelk doende enz.

Amsterdam, den 31 October 1843.

(*Get.*) G. C. Bosch Reitz.
E. G. Veldwijk.
U. Wilkins.
Wed. J. S. van de Poll.
J. J. Poncelet en Zoon.
Insinger en C°.
A. C. Bennelle Vereul.
Broen en C°.
Ketwich en Voombergh.
Determeijer Weslingh en Zoon.
P. Poel en Zoonen.
Geb. Wittering.
J. J. Godefroy.
Van Heukelom en van Vollenhoven.
J. Th. van Marselis.
Moyet en C°.
Van Schaak.
Charbon en Zoon.
Geb. Heemskerk.
Granpré Molière en C°.
Wed. Vereul en Zoon.
J. Luden.
Kerkhoven en Coutinho.
Fraissinet en van Baak.
Goll en C°.
Louis Bienfait en Zoon.
Bunge en C°.
S. A. Westerloo en C°.
P. C. Gulcher.
H. G. Th. Crone.
Joan Muysken.
C. E. van Goor.
Luden en van Geuns.
P. Portielje, Az.
A. L. van Harpen en Zoonen.
F. Taunay.
Mendes de Leon en C°.
S. H. Rente Linsen.
J. A. Jolles.
W. Willink, Jr.
C. J. Otto.
Van West en de Hart.
C. E. Smit.
C. P. Slaap, Thz.
J. van Halmael.
G. Blancke en Zoon.
Joan Hodshon en Zoon.
H. Sautyn Kluyt.
Thym Rothuys en C°.

XLIII.

DISPOSITIE *van Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, dd.* 8 *November* 1843, *n°.* 463.

's Gravenhage, den 8 November 1843.

De mij door U Wel Edel Geboren en eenige andere belanghebbenden bij de Kolonie *Suriname*, ingediende adressen in dato 18 Augustus en 31 October l.l., kunnen voor alsnog bezwaarlijk het onderwerp worden van eene gewone Ministeriële Dispositie. Daar de onderteekenaren echter nu reeds eenig antwoord schijnen te verwachten, ben ik te rade geworden, om aan UWel Edel Geboren, als eersten onderteenaar dier rekesten, eenige voorloopige beschouwingen daaromtrent te doen kennen, met verzoek dezelve aan de overige medeteekenaars te willen mededeelen.

Het kan niet worden toegegeven, dat de inmenging der Regering in het beheer der slaven zou zijn eene beperking van het eigendomsregt. Eene zoodanige inmenging heeft ten allen tijde bestaan, en behoort evenzeer tot de onvervreemdbare regten als tot de heilige pligten der Regering.

Elk wijs Bestuur moet den gang der tijden volgen. Op het stuk der Slavernij kan men nu niet meer als voldoende beschouwen de waarborgen, waarmede men zich weleer vergenoegde.

Bij deze overtuiging voegt zich die, dat geene veranderingen moeten worden ingevoerd, anders dan met behoedzaamheid en voorzigtigheid.

De Regering heeft dan ook de eigenaren willen in de gelegenheid stellen, om het initiatief te nemen tot het daarstellen der verbeteringen, die thans worden noodzakelijk geacht. — Zij heeft op die wijze het den eigenaren in de magt willen geven, om zelf de weldoeners hunner slaven te worden. — Zij heeft de eigenaren tegen over hunne slaven niet willen plaatsen in het daglicht van geene veranderingen te willen daarstellen, anders dan onder den dwang der wetten. — De eigenaren hebben de hun aangeboden gelegenheid van de hand gewezen. Zoo uit hunne verzetting bedenkelijke gevolgen ontstaan, kan de schuld niet worden geweten aan het Gouvernement, hetwelk integendeel door eene hoogst behoedzame handelwijze getoond heeft niets te willen overhaasten, waarvan wel geen grooter bewijs kan bestaan, dan dat de gedachtewisseling over een nieuw Slavenreglement nu reeds ruim 14 jaren duurt.

Indien eenige daadzaken kunnen worden bijgebragt van het opgegevene in het adres van 31 October j.l., *dat de tegenwoordige Gouverneur-Generaal meer hartstogtelijk dan welberaden philantropische denkbeelden voorstaat, en dat in zijne gedragingen de behoudende beginselen worden gemist*, dan zal ik die daadzaken gaarne vernemen, ten einde te beoordeelen, in hoeverre er termen zijn, om dien hoogen Ambtenaar deswege tot verantwoording te roepen;

Aan den Wel Edel Geboren Heer
G. C. Bosch Reitz *te Amsterdam.*

maar men zal gereedelijk beseffen dat zulke algemeene beschuldigingen, als in het adres voorkomen, geen punt van overweging kunnen worden. Het is de wil der Hooge Regering niet, om met eene roekelooze hand het bestaande te verstoren, en de rust der Kolonie op te offeren aan afgetrokken theorien; — geene der van hier uitgegane Instructien kunnen den Gouverneur-Generaal tot zulke handelingen hebben aanleiding gegeven, — maar UWel Ed. Geb. zal gereedelijk beseffen, dat de Regering evenmin tot beginsel mag aannemen, dat *stilzitten*, het eenige middel van behoud is.

Nogmaals herhaal ik wat reeds door den Gouverneur-Generaal Rijk is te kennen gegeven, de Regering is bereid, om de eer der initiative geheel aan de eigenaren te laten; wil men dit niet, wil men integendeel elke poging tot het invoeren van een Slavenreglement door allerlei klagten trachten te verijdelen, dan zal men het zich beklagen wanneer het te laat zal zijn.

Wat er ook gebeure, dit intusschen staat vast, dat de Regering, hare pligten jegens de Negers trachtende te vervullen, nimmer uit het oog zal verliezen de bescherming en de handhaving der regten van eigenaren, mits deze zich slechts onthouden, om door onredelijke vorderingen en sustenuen die handhaving te verijdelen.

Ik geef de hoop niet op, dat de eigenaren den weg zullen inslaan, zoo duidelijk door hun eigen belang en door de omstandigheid aangewezen. — Zoo men zich daartoe bereid verklaart, dan zal ik gaarne daarover met hen van gedachten verwisselen.

De Minister van Koloniën,
(*Geteekend*) J. C. Baud.

XLIV.

ADRES *van belanghebbenden te Amsterdam aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, dd.* 25 *November* 1843.

De ondergeteekenden, mededeeling bekomen hebbende van de voorloopige beschouwingen, vervat in Uwer Excellentie's zeer geëerde van den 8sten dezer maand, n°. 463, achten zich verpligt, daarop met

gemoedelijken ernst maar tevens met diepen eerbied te antwoorden.

De ondergeteekenden vleijen zich dat Uwe Excellentie in de onderteekeningen zelve den waarborg zal vinden, dat de Adressanten door geene andere beweegreden worden bestuurd, dan de innigste overtuiging van hetgeen het waar belang der Kolonie *Suriname* gebiedend vordert, daar de ondergeteekenden wel niet zullen geacht worden, dit voor hen inzonderheid zoo aangelegen interest niet te kennen, of moedwillig ten offer te brengen Zij vermeenen niet minder te mogen vertrouwen, dat Uwe Excellentie in de volkomene en eenparige overeenstemming zelve van allen, die zoowel door hunne stelling, als door hunne aanhoudende en veelzijdige betrekkingen met die Kolonie, in staat zijn de gesteldheid dier bezitting met volledige kennis te beoordeelen, het bewijs zal ontwaren van de zwaarwigtigheid van het tegenwoordig tijdperk vóor die voor het Moederland in het algemeen, en voor *Amsterdam* in het bijzonder, zoo belangrijke volksplanting. Terwijl de ondergeteekenden derhalve, hetgeen zij vroeger de eer hadden aan Uwe Excell. kenbaar te maken, eerbiedig, maar nadrukkelijk op nieuw aandringen,— koesteren zij de hoop, dat de Hooge Regering daarin onverwijld en met kracht zal gelieven te voorzien, opdat niet te laat de onwederstaanbare overtuiging geboren worde, dat de vertoogen van alle de belanghebbenden niet behoorden te zijn veronachtzaamd, en opdat niet eene onherstelbare ramp Nederland moge treffen, in eene der gewigtigste van zijne alreeds zoo verminderde hulpbronnen.

Twee onderscheidene hoewel in naauw verband staande onderwerpen, hebben aanleiding gegeven tot de vroegere adressen der ondergeteekenden van den 18 Augustus en 31 October 1843. Bij het eerste was verzocht dat het aan Uwe Excellentie mogt behagen, aan de (toenmalige) onderteekenaren het ontworpen Reglement omtrent de slaven in de Kolonie *Suriname* vooraf mede te deelen, en hen deswege in hun belang te hooren, opdat dit gewigtig onderwerp met inachtneming van alle daartoe dienende overwegingen definitivelijk zoude kunnen worden geregeld. — Bij het tweede hebben de ondergeteekenden zich gedrongen gevoeld, Uwer Exc. aandacht te vestigen op den bedroevenden en zorgwekkenden invloed, welken de maatregelen van den nieuwen Gouverneur Generaal op de gesteldheid in de Kolonie hadden uitgeoefend, en op de dringende noodzakelijkheid, om eenen staat van zaken te doen ophouden, die even weinig met het belang van het Moederland, als met de veiligheid der Kolonie is overeen te brengen. — Beide deze punten worden in Uwer Excellenties geëerd schrijven in onderling verband beschouwd, en de ondergeteekenden mogen dus ook in dit eerbiedig adres de beide onderwerpen, vereenigd behandelen. — Zij moeten echter, ter vrijwaring hunner verantwoordelijkheid, op den voorgrond plaatsen, dat die *beide* aangelegenheden, zich door eenen zeer *onderscheiden* graad van *urgence* kenmerken, en dat terwijl het *definitief arresteren van een Slavenreglement*, het onderwerp kan uitmaken van zorgvuldige en voortgezette beraadslagingen, het nemen van eene krachtige voorziening om de bestaande gesteldheid in de Kolonie te doen ophouden, en de aldaar heerschende

spanning te eindigen, naar hunne eerbiedige beschouwing geene vertraging gedoogt.

Na die voorafgaande aanmerking, welke zij zich veroorloven aan Uwer Excellentie's ernstige overweging dringend aan te bevelen, schrijden de ondergeteekenden tot het antwoord op Uwer Excellentie's geëerde mededeeling.

Verre is het van de bedoeling der ondergeteekenden verwijderd, om het toezigt over het beheer der slaven als een onderwerp te beschouwen, buiten den werkkring der Hooge Regering gelegen. Nimmer hebben de ondergeteekenden een zoodanig stelsel voorgestaan, hetwelk ook, voor zoo verre hun bekend is, nooit door iemand is beweerd. — Zij erkennen integendeel volgaarne met Uwe Excellentie, dat de zorg der Regering op dit punt evenzeer tot hare onvervreemdbare regten, als tot hare heilige pligten behoort. — Doch indien de ondergeteekenden dit volmondig erkennen, moeten zij van den anderen kant niet minder stellig volharden bij het gevoelen, dat eene aanhoudende en regtstreeksche inmenging van de Regering in de betrekking van den Meester tot zijnen slaaf, de wettige regten der eigenaren moet verkorten, en het onmisbaar gezag en de zedelijke kracht verlammen en vernietigen. Zij kunnen in dit opzigt niet anders dan ten volle inhaereren den inhoud van de beide vorige adressen, en zij beschouwen de handhaving van het door de ondergeteekenden ontwikkelde beginsel, als eene *conditio sine qua non* van het voortdurend bestaan der Kolonie *Suriname*.

De Adressanten stemmen gaarne toe, dat elk wijs Bestuur den gang der tijden moet volgen, en dat op het stuk der slavernij, men niet meer als voldoende beschouwen mag de waarborgen, waarmede men zich weleer vergenoegde. Maar de ondergeteekenden moeten ten stelligste ontkennen, dat de eigenaren zich aan de daarstelling der vereischte waarborgen hebben onttrokken. Het is aan de Adressanten niet onbekend, dat Zijne Exc. de Gouverneur-Genenaal Rijk in 1842, kort vóór zijn vertrek uit de Kolonie, bij gelegenheid van het ter tafel brengen van een ontworpen nieuw Reglement op het beheer der slaven, aan de leden van den Kolonialen Raad heeft te kennen gegeven, dat de Regering aan de eigenaren het initiatief wilde verleenen tot het daarstellen van zoodanige verbeteringen in de bestaande verordeningen op dat stuk, als in die ontworpen Reglementen waren begrepen. Ongelukkiglijk echter waren die zoogenaamde verbeteringen, naar het gevoelen van allen die door hunne betrekkingen en ervaring in staat waren daarover te oordeelen, ongeschikt om in toepassing te worden gebragt. Daarbij was eene zoodanige inmenging in het beheer der slaven, tot grondslag genomen, als in eene stellige beperking van het eigendomsregt ontaardde. — Het bleek duidelijk, dat de steller òf de vereischte kennis miste van de Koloniale betrekkingen, belangen en behoeften in dit opzigt, òf dat hij, om welke reden dan ook, die kennis bij de vervaardiging van het ontwerp zich niet had ten nutte gemaakt. Het was derhalve noch aan de leden van den Kolonialen Raad, noch aan de eigenaren te wijten, dat aan dit

ontwerp de voorwaarde van praktische bruikbaarheid heeft ontbroken.

De Adressanten vermeenen dat de eigenaren in geenen deele het verwijt verdienen, dat zij geweigerd zouden hebben de weldoeners hunner slaven te worden. — Mogt het der Regering onbekend zijn, wat er alreeds door die eigenaren tot nut hunner onderhoorigen is verrigt; — zij houden zich overtuigd dat een opzettelijk onderzoek in dit opzigt, de meest bevredigende resultaten zoude opleveren, al mogt dan ook de omgeving van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal de eigenaren in een onverdiend ongunstig daglicht geplaatst hebben. — Zij vernemen van Uwe Excellentie, dat de gedachtenwisseling over een nieuw slaven-reglement, nu reeds ruim veertien jaren duurt; dit intusschen kan naar het oordeel der ondergeteekenden geenszins als een blijk van weigering of tegenwerking van de zijde der eigenaren worden aangemerkt, en wordt ook waarschijnlijk door Uwe Excellentie te minder als zoodanig bedoeld, daar de wensch om doelmatige veranderingen daar te stellen, voor zoo verre de ondergeteekenden weten, uit den boezem dier eigenaren zelve is voortgesproten, en kunnen zij alzoo geenszins geacht worden van hunne zijde tot eenige vertraging of moeijelijkheid aanleiding te hebben gegeven.

Dat de Adressanten echter verre verwijderd zijn van zich aan de beraadslaging over dit onderwerp te onttrekken, is intusschen op nieuw overtuigend gebleken, en zij kunnen in dit opzigt vooral volstaan met Uwe Excellentie te refereren tot hun eigen adres van 18 Augustus 1843. Welk krachtiger bewijs konden de ondergeteekenden van hnne bereidvaardigheid te dien aanzien geven, dan de daarin vervatte bede, om mededeeling van het ontwerp, en voorafgaand verhoor deswege, — «op dat dit gewigtig onderwerp, aldus met inachtneming van alle daartoe dienende overwegingen, definitivelijk zoude kunnen worden geregeld»?

Zij meenen dus in dit opzigt op Uwer Excellentie's voorloopige beschouwingen voldoende te hebben geantwoord. Zij herhalen, dat zij, wel verre van de hun aangebodene gelegenheid van de hand te wijzen, niets liever verlangen dan met Uwe Excellentie gemeenschappelijk mede te werken tot het overeenbrengen van de handhaving van het wettig gezag, en de onbetwistbare regten der eigenaren, met de uitoefening van een regtmatig en doeltreffend toezigt van de zijde der Regering, en terwijl zij alle verantwoordelijkheid voor het voorleden plegtig van zich afwerpen, verklaren Uwer Excellentie's aanbieding om met hen van gedachte te wisselen, met dankbaarheid aan te nemen, en verbeiden zij te dien aanzien de nadere bevelen van Uwe Excellentie.

De ondergeteekenden gaan alsnu over tot de behandeling van het tweede punt, hetwelk (zij herhalen het) Uwer Excellentie's meest onverwijlde tusschenkomst dringend vereischt. In de Kolonie heerscht, ten gevolge van de maatregelen van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal, onrust, spanning, wantrouwen, bezorgdheid. Uwe Excellentie verklaart bij derzelver aanschrijving van den 8 dezer, gaarne *daadzaken* te willen vernemen, ten einde te beoordeelen, in hoeverre er termen zijn, om dien hoogen Ambtenaar deswege ter verantwoording

te roepen, — Uwe Excellentie gelieft er bij te voegen dat zulke algemeene beschuldigingen, als in het adres voorkomen, geen punt van overweging kunnen uitmaken.

De ondergeteekenden moeten zich hier eene voorafgaande aanmerking veroorloven. Wanneer alle de voornaamste huizen van Amsterdam, betrekkingen hebbende met die voor het Moederland zoo belangrijke Kolonie, allen, van alle hunne correspondenten aldaar zonde ronderscheid of uitzondering, overeenstemmende, eensluidende berigten ontvangen, eenparige getuigenis dragende van de bestaande gesteldheid van zaken, — wanneer alle die berigten eenstemmig die gesteldheid als zorgelijk, als onrustbarend voorstellen, — wanneer alle die berigten de maatregelen van den Gouverneur-Generaal, als de oorzaak van dien staat van zaken opgeven, — dan is die overeenstemming zelve, de gewigtigste aller *daadzaken*, — dan volgt hieruit, naar de eerbiedige meening der Adressanten, de gebiedende noodzakelijkheid van krachtige en onmiddellijke voorziening.

De ondergeteekenden mogten met grond vooronderstellen, dat de Hooge Regering niet onkundig zijn konde, van hetgeen aan hen allen en aan ieder hunner bekend was, en zij geloofden daarom dat het toereikend was, de belangstellende aandacht van Uwe Excellentie op eene aangelegenheid te vestigen, waaraan eene zoo groote verantwoordelijkheid verbonden is.

En nu willen de ondergeteekenden zich liefst onthouden van eene lange reeks van daadzaken op te noemen, betrekkelijk de gedragingen van den Gouverneur-Generaal. Er zijn daaronder echter de zoodanigen welke eensdeels van te algemeene notoriteit, en anderdeels van te hoog aanbelang zijn, dan dat derzelver bloote vermelding niet beslissend zoude zijn.

Hoe noodzakelijk het in den tegenwoordigen toestand der Kolonie is, dat het hoogste gezag met wijsheid, kracht en bezadigdheid worde uitgeoefend, en dat er tusschen de Authoriteiten en Regerings-Collegiën onderling overeenstemming van inzigten en handelingen besta, behoeven de ondergeteekenden voorzeker niet voor Uwe Excellentie te betoogen. — En nogtans, het kan Uwer Excellentie niet onbekend zijn, dat dit geenszins het geval is. — Het is zoo wel in de Kolonie als in het Moederland notoir, hoe de Gouverneur-Generaal een achtingswaardig Lid van den Kolonialen Raad in zijne betrekking heeft geschorst; — hoe die daad zoo wel op zich zelven, als in verband met hetgeen daartoe aanleiding had gegeven en gevolgd door eene resolutie, betrekkelijk een ander tijdelijk Lid van hetzelfde Collegie, eenen pijnlijken indruk heeft te weeg gebragt; hoe ter dier zake de wederkeerige overeenstemming tusschen den Kolonialen Raad en den Gouverneur-Generaal ten eenemale is verbroken. — Het is niet minder notoir, hoe in Suriname door den Gouverneur-Generaal inbreuk is gemaakt op die huisselijke Jurisdictie, welke niet alleen binnen de Kolonie van oudsher is gebruikelijk geweest, en onder ander bij Publicatie van den 31 Augustus 1784, en sedert altoos als wettig is erkend, maar zonder welke ook tot eenen zekeren graad geen slavenstand denkbaar is. — Het is niet minder notoir,

dat in de Kolonie in den laatsten tijd gebeurtenissen zijn voorgevallen, in hooge mate geschikt om de ingezetenen te verontrusten, het openbaar vertrouwen te vernietigen, in de gemoederen der Negers eene niet te verwezentlijke verwachting op te wekken, en niet alleen de regten, maar zelfs de veiligheid van de Eigenaren in de waagschaal te stellen. — Daartoe brengen de Adressanten het stelsel van bespieding, hetwelk er op dit oogenblik in Suriname heerscht, en waarvan onder anderen het gebeurde met den Heer G. L. Röperhoff onmiskenbare blijken oplevert. Aanklagten en vervolgingen, zonder bekenden aanklager, ontbloot van de gevorderde bewijzen, door den bevoegden regter bij onderzoek ongegrond bevonden; nasporingen naar de gedragingen van de eigenaren, als waren dezen het voorwerp van regtmatig wantrouwen; een angstvallig zoeken naar stoffe van beschuldiging, aanmoediging tot beklag van de zijde der slaven, plotselinge afwijkingen van alle vroegere gewoonten en herkomsten, tweespalt tusschen de hoogste Authoriteiten; de algemeene aandacht door crimineele procedures in spanning gehouden; — ziedaar verschijnselen, in een tijdvak als het onderhavige bovenal gevaarlijk, en waarvan de Gouverneur-Generaal zich inzonderheid behoorde te onthouden, wanneer het hem werkelijk ernst ware geweest met vrijwillige medewerking der eigenaren, en met de zoo hoog noodige behoedzaamheid, doelmatige verbeteringen in te voeren. — Het is niet te verwonderen, dat uit dit alles gisting onder de slavenbevolking moest voortspruiten, waarvan de sporen zich allerwegen vertoonen. — Wil men wachten tot dat er andere nog meer dreigende daadzaken zich zullen hebben verwezentlijkt, tot dat het te laat zijn zal, het naderend onheil af te weren?

Uwe Excellentie zal voorzeker het gewigt van deze daadzaken niet miskennen. Zij wettigen en bevestigen geheel den inhoud van het adres van 31 October 1843. De ondergeteekenden hebben daarom met voldoening de verklaring van Uwe Excellentie ontvangen, dat het de wil der Hooge Regering niet is, om met eene roekelooze hand het bestaande te verstoren, en de rust der Kolonie op te offeren aan afgetrokken theorien, en dat gééne der van hier uitgegane instructiën den Gouverneur-Generaal tot zulke handelingen hebben aanleiding gegeven. — Zij vertrouwen dat de verachterde bloei der Kolonie een voortdurend onderwerp van Uwer Excellentie's zorgvuldigste belangstelling zal blijven, maar zij zouden zich niet verantwoord achten, zoo zij Uwer Excellentie niet rondborstig, maar met eerbied betuigden, dat de maatregelen van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal het openbaar vertrouwen dermate hebben geschokt, dat het vóór alles eene gebiedende noodzakelijkheid is, de bedroevende gesteldheid van zaken te doen ophouden, welke daarvan het resultaat is geworden. — Daartoe is hunne hoop op Uwe Excellentie gevestigd, en zij verbeiden van Haar de bescherming en de handhaving der regten van de Eigenaren, hun bij Uwer Excellentie's aanschrijving toegezegd.

Mogt het Uwer Excellentie behagen tot dat einde een besluit te nemen, hetwelk zoo wel voor de ingezetenen van Suriname als voor de belanghebbenden in het Moederland, den waarborg van herstel kan

opleveren. — De ondergeteekenden zullen zich volgaarne beijveren, om van hunne zijde door krachtige medewerking het gezag in de bevordering der algemeene belangen te ondersteunen.

Hetwelk doende enz.

Amsterdam, den 25
November 1843.

Get. G. C. Bosch Reitz.
E. G. Veldwijk.
Wed. J. S. van de Poll.
U. Wilkens.
J. J. Poncelet en Zoon.
Insinger en C°.
Broen en C°.
J. en Th. van Marselis.
Moyet en C°.
A. C. Bennelle Vereul.
Joan Hodshon en Zoon.
Van Schaak.
C. E. van Goor.
Wed. Vereul en Zoon.
J. Luden.
W. Willinck, Jr.
P. C. Gulcher.
Fraissinet en van Baak.
Determeijer Weslingh en Zoon.
Louis Bienfait en Zoon.
Bunge en C°.
Goll en C°.
F. Taunay.
Pieter Poel en Zoonen.
A. L. van Harpen en Zoonen.
J. A. Westerloo en C°.
Thym Rothuysen C°.
Geb. Wittering.
J. J. Godefroy.
J. A. Jolles.
C. E. Smit.
Geb. Heemskerk.
Van Heukelom en van Vollenhoven.
Kerkhoven en Coutinho.
Granpré Molière en C°.
Charbon en Zoon.
P. Portielje Az.
Ketwich en Voombergh.
Van West en de Hart.
A. G. Th. Crone.
J. van Halmael.
G. Blancke en Zoon.
J. Sautijn Kluijt.
C. P. Slaap Thz.
Luden en van Geuns.
Mendes de Leon en C°.
C. J. Otto.
Joan Muysken.

XLV.

PUBLICATIE *van den* 5 *December* 1843, *houdende afkondiging van Z. M. Besluit van den* 12den *September* 1843, *n°.* 13, *omtrent de uitvaardiging van kleine keuren en verordeningen van Policie.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Aan allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Nademaal het Zijner Majesteit den Koning behaagd heeft bij Besluit van den 12 September 1843, n°. 43, eene wijziging in de Regerings-Reglementen, voor de Nederlandsche West-Indische Bezittingen daar te stellen, met betrekking tot de vaststelling van kleine keuren en dergelijke dagelijksche verordeningen van Policie;

Heeft goedgevonden en verstaan: het opgemeld Koninklijk Besluit bij deze te brengen ter kennis van het algemeen, zijnde hetzelve van den volgenden inhoud:

12 September 1843, n°. 43.

WIJ WILLEM II, *bij de gratie Gods*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het rapport van Onzen Minister van Kolonien, van den 8 September 1843, L^a. *B.*, n°. 4,

Hebben goedgevonden en verstaan: bij uitlegging van art. 15 van het Regeringsreglement voor de Kolonie *Suriname*, van art. 16 van dat van *Curaçao* en onderhoorige eilanden en van art. 15 van de Regeringsreglementen voor *St. Eustatius* en *St. Martin*, te verklaren, dat de daarbij voorgeschreven bepalingen, niet toepasselijk zijn op kleine keuren en dergelijke dagelijksche verordeningen van Policie, welke mitsdien door de Koloniale Besturen eigenmagtig vastgesteld en bij «notificatie» aan de ingezetenen bekend gemaakt zullen kunnen worden, zonder verpligting om dezelve aan hoogere goedkeuring te onderwerpen, alles onder dien verstande, dat de daarbij uitgesproken poenaliteiten of straffen, niet te boven zullen gaan eene geldboete van acht gulden (*f* 8.) of eene gevangenis van acht (8.) dagen.

En is Onze Minister voornoemd, aan wien de onderhavige Publicatie wordt teruggezonden, belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 12 September 1843.

(*Geteekend*) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(*Get.*) J. C. BAUD.

Accordeert met deszelfs origineel,
De waarnemende Secretaris-Generaal
bij het Ministerie van Kolonien,
(*Geteekend*) CORNETS DE GROOT.

Voor eensluidend afschrift,
De waarnemende Secretaris-Generaal,
(*Geteekend*) CORNETS DE GROOT.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op

de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo* den 5 December 1843.

De Gouverneur-Generaal,

(*Geteekend*) B. J. Elias.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal,

De Gouvernements-Secretaris,

(*Geteekend*) G. S. de Veer.

Gepubliceerd den 7 December daaropvolgende.

De Gouvernements-Secretaris,

(*Get.*) G. S. de Veer.

XLVI.

PUBLICATIE *van den* 19 *Junij* 1841, *houdende intrekking der strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten.

Nademaal de omstandigheden, welke in der tijd aanleiding hebben gegeven tot de uitvaardiging der Publicatie van den 16den October 1841 (*G.-B.* n°. 10), houdende strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium, thans hebben opgehouden te bestaan;

Gelet op de missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 12den Januarij 1842, n°. 11/A. Geheim.

Den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergadering van den 30sten December 1842;

Heeft goedgevonden en verstaan:

In te trekken en buiten werking te stellen, de Publicatie van den 16den October 1841 (*G.-B.* n°. 10), houdende strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze

op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo*, den 19den Junij 1844.

B. J. ELIAS.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal,
De Gouvernements-Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd ten zelven dage,
De Gouvernements-Secretaris,
G. S. DE VEER.

XLVII.

PROCES-VERBAAL *van het verhandelde op eene Comparitie van Eigenaren en Administrateuren van Plantagien, gehouden te Parimaribo op den* 1 *Julij* 1844.

De ondergeteekenden, allen Eigenaren en Administrateuren van Plantagien, gezien hebbende de Publicatie van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 19 Junij dezes jaars, houdende intrekking der strafbepalingen tegen pogingen tot depreciatie van het circulerend medium, hebben het noodzakelijk geacht eene bijeenkomst te houden, ten einde met gemeenschappelijk overleg, in het algemeen belang, te overwegen, wat onder de thans bestaande omstandigheden, behoort te worden gedaan.

Ieder Kolonist, die de ondervinding van vorige jaren voor zich heeft, toen het in omloop zijnde kaartengeld reeds eenmaal tegen de enorme agio van 210 pCt. tot Nederlandsch geld is herleid, en die de gevoelige schade kent welke daardoor aan de Kolonie is toegebragt, zal volkomen overtuigd zijn, dat niets onbeproefd behoort te worden gelaten om alle depreciatie van het thans circulerend Bankpapier, dat voor ongeveer *achttien* jaren tegen effectieve Nederlandsche waarde is uitgegeven, tegen te gaan, alzoo eene hernieuwde vermindering dier geldswaarde, voor de Ingezetenen dezer Volkplanting in het algemeen en voor de Plantagien in het bijzonder, de grootste nadeelen moet na zich slepen: immers dit was de aanleiding van den vorigen geachten Gouverneur-Generaal J. C. RIJK tot het uitvaardigen der Publicatie van den 16 October 1841 (*G. B.* N°. 10), daar die Staatsman de zekere gevolgen der agio voorzag en daardoor, zoo als in den aanhef dier Publicatie wordt gezegd: «Krachtdadige middelen noodig achtte tot beteugeling van handelingen, welke voor deze geheele maatschappij nadeelig zouden zijn, het openbaar crediet schokken, ja velen met eenen totalen ondergang bedreigen.»

Het staat echter niet aan Administrateuren om deswegens afdoende maatregelen te nemen, alzoo zij in hunne onderscheidene betrekkingen afhankelijk zijn van de voorschriften en bevelen hunner principalen. Zij achten het desniettegenstaande voor hen als eenen gewigtigen pligt om hunne lastgevers opmerkzaam te maken op alles wat voor dezelven voor- of nadeelig kan zijn, en dien ten gevolge is door hen, met medewerking van de ondergeteekende Eigenaren, goedgevonden, om door deze van de algemeene opinie, betrekkelijk de onderwerpelijke aangelegenheid te doen blijken, waarbij gezamenlijke teekenaars zich hebben voorgesteld:

1. Om aan te toonen de vermoedelijke gevolgen welke de opheffing der strafbepalingen tegen het deprecieren van het circulerend medium van den kant van het Gouvernement zal kunnen hebben, en
2. Welke middelen er kunnen worden in het werk gesteld om deze depreciatie tegen te gaan.

Vooraf moet echter worden aangemerkt, dat, hoezeer door geen solide Eigenaar of Administrateur tot hiertoe eenige agio is genomen op door hen afgegevene Wissels, het nogtans niet ontkend kan worden, dat door enkele individuën van de gelegenheid is geprofiteerd om eenige percenten agio op hunne Wissels te nemen. Wanneer men daaromtrent echter naauwkeurig onderzoek doet, zal al dadelijk blijken dat dergelijke Wissels meestal zijn afgegeven door menschen die bijna de zekerheid hadden dat hunne traites, met protest van non-betaling naar herwaarts zouden terugkeeren, en om zich derhalve reeds vooraf zooveel mogelijk te secureren tegen het te wachten rembours met 25 pCt. herwissel, is door hen eene agio bedongen en genoten, welke zij evenwel nader weder met meerdere schade hebben moeten teruggeven. Zoodanige speculanten kunnen echter bij de behandeling van solide en zuivere zaken niet in aanmerking komen, en derhalve zal daarop thans niet worden gereflecteerd.

De ondergeteekenden zich alzoo voorgesteld hebbende om in de eerste plaats aan te toonen de vermoedelijke gevolgen, welke de opheffing der strafbepalingen tegen het deprecieren van het circulerend medium zal kunnen hebben, zoo zijn, naar hunne beschouwing, de navolgende gevallen daaromtrent te verwachten;

1. Voor eenigen tijd is een gerucht in omloop gekomen dat het Gouvernement voornemens zoude zijn om de alhier gevestigde zoogenaamde Particuliere West-Indische Bank te supprimeren en om het door dezelve in omloop gebragte Bankpapier, in te wisselen tegen Schatkistbiljetten, verwisselbaar in Nederland, onder een decort van 10 pCt — Indien dit inderdaad het voornemen mogt zijn, zoude daaruit volgen dat het Gouvernement zelf van plan is om ons geld te deprecieren, daar elk decort bij inwisseling gelijk staat met eene agio, alzoo de Particuliere West-Indische Bank, krachtens haar reglement, en overeenkomstig de bepalingen van Z. M. den gewezen Koning, verpligt is om het in circulatie gebragte papier *a pari* tegen Wissels op het Moederland in te ruilen. Iedereen weet echter hoedanig die verpligtingen zijn naargekomen, en hoe, eigenlijk gezegd deze Bank, door het niet vervullen harer engagementen, de Kolonie meer en

meer in het verderf heeft gestort. — De door haar aangegane verbindtenissen en verpligtingen echter eenmaal geschonden en overtreden zijnde, kan het den Kolonisten niet ten kwade worden geduid, dat zij alles, wat eenige betrekking tot die Bank heeft, in den hoogsten graad wantrouwen, en het ontwerp om haar papier af te schaffen en daarvoor de Kolonie nogmaals 10 pCt. te kort te doen, behoort dus niet onder de onmogelijkheden. Als voorloopige maatregel daartoe, diende evenwel die depreciatie vooraf onstrafbaar te worden verklaard.

En dat er welligt bij het Gouvernement plan bestaat om eene inruiling van het Koloniaal geld te bewerkstelligen, zoude men kunnen opmaken uit den inhoud der uitgevaardigde Publicatie, waarin wordt gezegd dat de omstandigheden, welke aanleiding hebben gegeven tot het daarstellen der bedoelde strafbepalingen, thans hebben opgehouden te bestaan. — Deze omstandigheden sproten alleen voort uit de stagnatie der operatien van de Bank; die stagnatie bestaat nog, en niemand weet in welk opzigt derhalve in die omstandigheden eenige verandering is gekomen. De bedoeling hiervan is alzoo duister, en kan zeer wel in verband staan met eenig ander plan, dat tot hiertoe nog voor de Kolonisten geheim gehouden wordt.

2. Het kan misschien het oogmerk van het Gouvernement wezen om door de opheffing der bedoelde strafbepalingen, zijdens Eigenaren en Administrateuren eene vermindering der geldswaarde te provoceren, ten einde daardoor eene erkende agio te bekomen, en onder voorgeven dat de Kolonisten zelf de depreciatie van hun geld hebben veroorzaakt, naderhand en wel met den aanvang van het aanstaande jaar eene even gelijke verhooging op alle belastingen te leggen om de ambtenaren, militairen etc. bij de uitbetaling hunner tractementen en soldijen, wegens de verminderde waarde van het geld, te gemoet te komen.

Voor deze vooronderstelling bestaat zeer veel grond, en dit vermoeden is bij de ondergeteekenden thans bijna tot zekerheid overgegaan, na de contenance van het Gouvernement bij de vaststelling van het tarief ter berekening der uitgaande regten voor dit ingetredene kwartaal, welk tarief gewoonlijk in de laatste dagen van het afloopende kwartaal door de nieuwspapieren werd bekend gemaakt. — Ditmaal is hetzelve echter eerst op den 1 Julij verschenen, en ongetwijfeld alleen zoo laat, om alvorens af te wachten wat er door Eigenaren en Administrateuren zoude worden gedaan, met betrekking tot de depreciatie van het geld, ten einde het tarief der uitgaande regten dadelijk in dezelfde evenredigheid te kunnen verhoogen. Deze verwachting is evenwel te leur gesteld, en dien ten gevolge is het nieuwe tarief voor deze drie maanden, gelijk gebleven aan het tarief van het vorige kwartaal.

3. Indien er wezentlijk, zijdens het Gouvernement plan bestaat, om tot eene inwisseling van het in omloop zijnde geld over te gaan, en daarbij onverhoopt eenig doel mogt bestaan om dit nogmaals ten

nadeele der Kolonie te bewerkstelligen, zoo zoude het ontstaan eener agio, die uit de Ingezetenen zelf haren oorsprong had, daartoe zeer te pas komen. — Die agio eenmaal daar zijnde, wordt, zoo als de ondervinding heeft geleerd, van lieverlede grooter, en wanneer van Gouvernementswege onder de hand wordt medegewerkt om dezelve langzamerhand te doen toenemen, zal de waarde van het papier in korte jaren aanmerkelijk verminderd wezen. Het middel om zulks te beproeven heeft het Gouvernement in handen, door het afgeven van Wissels door de Particuliere West-Indische Bank, voortdurend opgeschort te houden, en daardoor de Kolonisten geheel aan hun eigene geringe ressources over te laten, in de verwachting dat dit, door de dringende behoefte aan remises, het ontstaan eener steeds hooger loopende agio, ten gevolge zal hebben. Is echter die agio eenmaal tot stand gekomen, en de waarde van het circulerend Bankpapier daardoor aanmerkelijk afgenomen en verminderd, dan zal misschien de inwisseling van dat papier voor Nederlandsch geld of Wissels andermaal tegen die hooge agio plaats vinden en daardoor het geld met een enorm voordeel voor de Bank kunnen worden ingeruild en afgeschaft. — Voor de Kolonie zoude zoodanige manoeuvre echter de grootste nadeelen ten gevolge moeten hebben.

4. Als een ver vooruitwerkend plan behoort het nog onder de mogelijkheden dat het provoceren eener agio, zijdens de Kolonisten, in verband staat met eenig ontwerp van emancipatie der slavenbevolking van dit Gewest. Wanneer men toch, door de omstandigheden gedrongen, in vervolg van tijd tot zoodanige emancipatie zoude moeten overgaan, zal dit niet anders dan tegen schadeloosstelling kunnen geschieden, en het belang van het Gouvernement brengt mede om dit op de, voor het Moederland minst nadeelige wijze te doen. Het eenvoudigste middel daartoe is ongetwijfeld om deze eventuele schadeloosstelling te effectueren in gedeprecieerd Koloniaal geld, waarvoor de belanghebbenden alsdan tegen eene hooge agio, Wissels op Nederland zullen kunnen bekomen. Hoe hooger derhalve de agio op dat tijdstip staat, hoe voordeeliger de schadeloosstelling door het Gouvernement kan worden gegeven, terwijl de Eigenaar op zijne remise hiervoor, een groot verlies moet lijden.

De ondergeteekenden vermeenen deze vermoedelijke gevolgen van de vermindering der waarde van het circulerend Bankpapier, van dat gewigt en aanbelang te zijn, dat het voor elk weldenkend belanghebbende bij deze Kolonie een onderwerp van de ernstigste overweging behoort uit te maken, om door geene verkeerde maatregelen en schijnbaar genot van voordeel, het ontstaan eener agio te provoceren, en daartoe welligt een der voorgestelde gevallen, tot eigene schade, in de hand te werken en te bevorderen.

Zij zullen derhalve alsnu, in de veronderstelling dat het de bedoeling van het Gouvernement is om het ontstaan eener agio uit te lokken, in de tweede plaats overgaan tot het onderzoek en aanwijzen van die middelen, welke strekken kunnen om de depreciatie van het circulerend Bankpapier te voorkomen en te beletten.

1. Kan hiertoe hoofdzakelijk strekken dat van de door het Gouvernement verleende vrijheid om ongestraft agio te mogen nemen, door niemand gebruik gemaakt worde, en dat men derhalve blijve voortgaan met afgeven van wissels *a pari*, zoo als tot hiertoe voor alle solide huizen heeft plaats gehad.

Elk voordeel door het nemen van agio behaald, is slechts denkbeeldig en zoodra door het Gouvernement de bestaande belastingen in dezelfde evenredigheid worden verhoogd, vervalt van zelf alle winst welke die agio schijnt aan te brengen. Het zal toch wel geen uitgebreid betoog behoeven dat, wanneer men b. v. 25 pCt. neemt en alles daarentegen met 25 pCt. verhooging moet betalen, alsdan alle voordeel van zelf vervalt en ophoudt. Het geldt hier niet eene agio of cours zoo als die in Europa, tot facilitatie van het handelsverkeer bestaat, en waardoor aan de geldswaarde der onderscheidene plaatsen, waar op gehandeld wordt, geene de minste atteinte wordt toegebragt, maar integendeel eene agio die onmiddellijk de depreciatie van het koloniale medium ten gevolge heeft, en wanneer zoodanige depreciatie eens ontstaan is, is het onmogelijk om dezelve naderhand, wanneer men er het nadeel bij ondervinding van leert kennen, te beletten en te doen ophonden zonder groote opofferingen, zoo als de Kolonisten zich reeds eens hebben moeten laten welgevallen.

Zoodra het Gouvernement de belastingen verhoogt, rijzen in diezelfde mate de prijzen van alle levensbehoeften en andere benoodigdheden. Menschen die een bepaald inkomen hebben, kunnen daarvan niet langer bestaan en hun inkomen moet derhalve billijkerwijze mede verhoogd worden. Dit drukt voornamelijk op de Plantagiën, die hunne directeuren, blankofficieren en verdere bedienden een verhoogd salaris moeten toestaan, terwijl het arbeidsloon van bazen, de alhier ingekocht wordende goederen etc., evenzeer in prijs toenemen. — Zoodanige Plantagiën welke voor al deze uitgaven per Wissels kunnen disponeren, en dus eene geëvenredigde agio trekken, hebben hierdoor wel minder nadeel te lijden, doch behalen er evenwel hoegenaamd geen voordeel door, want datgeen waarvoor thans *a pári* wordt getrokken, wordt insgelijks *a pari* weder betaald, zoodat ontvangsten en uitgaven met of zonder agio, altijd in dezelfde verhouding tot elkander blijven staan.

Zoodanige effecten echter, die de ressource van Wisseltrekken missen (en derzelver getal is thans aanmerkelijk) worden bij het ontstaan eener agio geheel ter nedergedrukt, en zullen bij eene verhooging der onvermijdelijke uitgaven, onmogelijk kunnen blijven bestaan, zoodat derzelver vooruitzigt onder die omstandigheden niet anders is dan vervolging en executieve verkoop.

Kleine kapitalisten, de burgerstand, de mindere klassen en alle anderen die in geen geval van het ontstaan der agio eenig voordeel kunnen hebben, moeten daarvan integendeel de onvermijdelijke slagtoffers worden, daar zij van een beperkt inkomen onmogelijk de toenemende lasten en verhoogde prijzen hunner behoeften

kunnen bestrijden. Voor de zoodanigen is derhalve, wanneer het geld gedeprecieerd wordt, geen ander vooruitzigt over dan spoedige achteruitgang en armoede, waarvan het onafscheidelijk gevolg is dat zij langzamerhand buiten staat geraken om hunne belastingen te voldoen, waardoor de Koloniale Schatkist aan belangrijke vermindering van opbrengsten wordt blootgesteld.

Inmiddels moeten die belastingen en opbrengsten, zoo lang de Kolonie bestaat, gevonden worden. — Wie door armoede en achteruitgang buiten staat geraakt om daaraan te voldoen, veroorzaakt een tekort in de inkomsten van het Gouvernement en om hierin te voorzien, moet dat tekort door de anderen, die nog in staat zijn te betalen, gedragen worden, en wie anders heeft het vooruitzigt om daardoor meer en meer gedrukt en bezwaard te worden, dan de landbouw, waarvan de gansche Kolonie bestaat. — De aanzienlijke en groote Plantagiën, die het 't langst kunnen volhouden, zullen alsdan met opbrengsten, die nu reeds drukkend zijn, overladen worden, en alle voordeelen voor Eigenaren en Belanghebbenden, daardoor geheel worden geabsorbeerd. — Het algemeen belang vordert dus dringend dat elke stand in de maatschappij dezer Kolonie, zoo veel mogelijk in zijne positie gehandhaafd worde, ten einde te kunnen blijven bijdragen in de algemeene lasten, die bij eene depreciatie van het geld, onmisbaar slechts door enkelen zullen moeten worden gedragen.

Naar het inzien der ondergeteekenden moet derhalve het ontstaan eener agio, onvermijdelijk de ruïne dezer Kolonie bespoedigen, en het is derhalve wenschelijk, dat ieder die daarbij belang heeft, het zijne, zooveel in zijn vermogen is, zal toebrengen, om die agio tegen te gaan, hetgeen in de eerste plaats, hoofdzakelijk afhangt van de dispositien van geïnteresseerden in Europa. Mogten er echter belanghebbenden zijn, welke vermeenen dat er toch onder de thans bestaande omstandigheden eenig voordeel van hunne Wissels behoort te worden getrokken, alsdan zoude dit daarin kunnen bestaan om dezelven op langere termijnen te trekken, dan tot hiertoe gebruikelijk was.

2. Wanneer het trekken op langere termijnen niet voordeelig genoeg mogt worden gevonden, en eenige geïnteresseerden begrijpen mogten dat zij zonder gevaar van de agio kunnen profiteren, alsdan zoude dit kunnen geschieden, niet direct maar indirect, door den verkoop van producten alhier, ter bestrijding der inlandsche te doene uitgaven. — Geeft de koopman of hij die remitteert, alsdan meer voor producten dan dezelve waard zijn, zoo is dit eene handelzaak die op meer plaatsen bestaat en waarbij nog altijd de kans op eene voordeelige remise, bij het rijzen der Europesche markt, overblijft.

Het alhier verkoopen van producten is ongetwijfeld eēn onfeilbaar middel om het ontstaan van agio krachtdadig te keer te gaan, dewijl er, wanneer dit algemeen gedaan wordt, overvloedig genoeg aan de markt wordt gebragt, om ruimschoots in de bestaande behoefte van remise te voorzien en zoödra dit het geval is, volgt

daaruit van zelf, dat de prijzen der producten niet meer, buiten alle evenredigheid tot de bestaande markt, zullen worden opgevoerd, hetgeen enorme verliezen moet veroorzaken, waardoor zoowel de koopman als de kolonist, die zich hier alles moet aanschaffen, wordt achteruit gebragt.

Er zijn wel is waar onderscheidene effecten welke, ten gevolge hunner engagementen, verpligt zijn, om alle hunne producten naar Europa te remitteren, en omtrent de zoodanigen zouden er dus, uit den aard hunner verbindtenissen, gegronde zwarigheden bestaan, om hier een gedeelte dier producten aan de markt te brengen. — Belanghebbenden in Europa zouden echter waarschijnlijk geene bedenking maken, om daartoe te concurreren, wanneer aan hen van den verkoop alhier, diezelfde voordeelen van commissie etc. werden toegekend, welke zij thans daarvan bij den verkoop in Europa genieten, overeenkomstig de deswegens bestaande bepalingen. — Sommige geldschieters hebben reeds voorlang het voordeel ingezien van den verkoop van een gedeelte der aan hen verbondene producten, binnen de Kolonie, en daartoe bereids voor eenen geruimen tijd autorisatie verleend, terwijl het overige gedeelte volgens hunne conventiën aan hen wordt overgemaakt.

De ondergeteekenden vermeenen hiermede genoegzaam den staat van zaken van het tegenwoordige en het toekomende te hebben uit een gezet, voor ieder die het met de Kolonie wel meent en aan derzelver, reeds zoo zeer verminderde welvaart, nog eenig belang hecht. — Zij hopen alzoo dat het ter nedergestelde door alle geïnteresseerden in Europa met belangstelling en aandacht zal worden overwogen, en dat hierdoor hunne pogingen om de verderfelijke depreciatie van het Koloniaal geld tegen te gaan, met den gewenschten uitslag mogen worden bekroond.

Zij verklaren wijders het vorenstaande te zijn hun eenparig gevoelen, ten blijke waarvan is opgemaakt dit Proces-Verbaal, alhier aan

Parimaribo, den 10 Julij 1844.

(*Get.*) JAN DE JAGER, Ez^{N}.
J. ZAAL.
J. F. RINX.
J. C. DE CORDUA FREUDENBERG.
J. FROUIN.
H. A. TIRION.
P. KUVEL.
A. KENNEDY.
F. P. PENARD.
H. J. BLANCKE.
N. J. C. BAARS.
H. A. BUHK.
H. E. BUHK.

D. DANJOU.
A. A. GEHRELS.
M. D. HUIDEKOPER.
H. T. DE JONGE.
C. J. LEIPNER.
P. S. LEIPNER.
A. W. OPPENHEIMER.
F. L. PICHOT.
G. S. RÖPERHOFF.
C. REYNS.
G. N. B. WEISSENBRUCH.
F. G. PICHOT L'ESPINASSE.
H. G. ROUX.

Accordeert met het origineel.

XLVIII.

Aan Zijne Majesteit den Koning.

Sire!

De ondergeteekenden zijn verpligt, Uwer Majesteits troon te naderen, en de beschermende tusschenkomst van het hoogste gezag in te roepen waar hunne belangen, en die van zoo velen hunner medeburgers benadeeld en bedreigd zijn.

De Nederlandsche Grondwet, welke aan den Koning het uitsluitend opperbestuur over de volkplantingen en bezittingen van het Rijk heeft opgedragen, heeft aan den ingezetene het regt van petitie verleend, en de ondergeteekenden mogen zich eerbiedig vleijen, dat nooit van dit regt een meer wettig gebruik is gemaakt.

Sire! de ondergeteekenden achten het ten eenemale overbodig, in eenig betoog te treden, van hoe groot en overwegend belang de Kolonie Suriname voor het Moederland in het algemeen, voor Amsterdam in het bijzonder, altoos geweest is, — en hoe dat belang nog vermeerderd is in het loopende tijdvak, waarin de bronnen van den Nederlandschen handel, helaas! grootendeels zijn opgedroogd. Zij zijn doordrongen van de overtuiging, dat Uwe Majesteit de belangrijkheid dier bezitting volkomen bevroedt, al vloeijen ook niet regtstreeks daaruit millioenen van guldens in de schatkist van den Staat.

Bij den bloei, bij het behoud dier Kolonie hebben de ondergeteekenden allen, en velen hunner in de hoogste mate, als eigenaren, als schuldeischers, als handelaren, het meest onmiddellijk belang.

De ondergeteekenden behoeven even weinig Uwe Majesteit met de ontwikkeling te bemoeijelijken, hoe naauw de bloei, en zelfs het behoud dier Kolonie verbonden is aan, en zamenhangt met den gang van het bestuur, hetwelk daarover is gesteld. Bestaat allerwegen tusschen de welvaart der bijzondere personen en de handelingen van het Openbaar Bestuur een niet te miskennen verband, grooter nog is de invloed der Regering op het lot eener Volkplanting, naarmate de koloniale behoeften en belangen zelve tot dus verre geoordeeld zijn te vereischen dat de magt der Regering binnen geene te enge grenzen worde beperkt en omschreven.

De ondergeteekenden koesteren het eerbiedig vertrouwen, dat de heilzame bedoeling van Uwer Majesteits regering medebrengt, dat het bewind der Kolonie Suriname op eene wijze wordt uitgeoefend, welke het heil der volkplanting en van het moederland bevordert, de welgezinden bevredigt, het zedelijk gezag van het bestuur verzekert, en den Vertegenwoordiger des Konings ook in dat verwijderd werelddeel omringt met de achting en den eerbied der authoriteiten en der ingezetenen, ten einde alzoo de bepaling der Nederlandsche Grondwet inderdaad als eene zegening te doen erkennen, welke bij uitsluiting aan den Koning het opperbestuur der Koloniën van het Rijk heeft opgedragen.

Tot hunne levendige droefheid zijn de ondergeteekenden gedrongen met plegtigen ernst te verklaren, dat de tegenwoordige gesteldheid van zaken in de Kolonie Suriname geenszins aan de weldadige bedoeling van Uwe Majesteit beantwoordt e dat dezelve integendeel geschikt is, om in alle opzigten bezorgdheid en regtmatige ontevredenheid op te wekken. — Zij aarzelen niet met de meeste bezadigdheid, maar met de innigste overtuiging te verklaren: dat de verlengde voortduur van dien staat van zaken niet minder schadelijk is voor de algemeene en bijzondere belangen, dan hoogst nadeelig voor de dienst van Uwe Majesteit.

De omstandigheden, waarin de kolonie Suriname sedert geruimen tijd verkeert, zijn — de ondergeteekenden zijn verre van dit te miskennen — niet van groote moeijelijkheden ontbloot, zoo wel in hare inwendige gesteldheid, als in hare verhouding naar buiten; maar die staat van zaken, wel verre van de gedragslinie van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal te kunnen regtvaardigen, strekt veeleer om te doen bevroeden, hoe het bestuur der Kolonie meer dan gewone gematigdheid, doorzigt, behoedzaamheid en beleid vorderde. Geen wonder dat de tegenwoordige Gouverneur-Generaal niet alleen de bestaande moeijelijkheden in ieder opzigt heeft vergroot, maar ook allerwege nieuwe onoplosbare moeijelijkheden heeft doen ontstaan.

De ondergeteekenden schroomen niet Uwe Majesteit naar waarheid omtrent den toestand in de Kolonie Suriname in te lichten: alle hunne berigten, uit zoo vele verschillende bronnen afkomstig, zijn hieromtrent eenparig en eensluidend. Zij vervullen hierin eenen heiligen pligt jegens Uwe Majesteit, jegens het Vaderland, jegens de Kolonie, terwijl zij zelven hunne daaraan zoo naauw verbondene belangen, naar zij zich eerbiedig vleijen, niet vruchteloos bij Uwe Majesteit voorstaan.

Sire! veelvuldige omstandigheden beletten den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal, alreeds door zijne antecedenten daartoe buiten staat gesteld, om voortaan in de Kolonie eenig nut te stichten. Het volslagen isolement, waarin die hooge Ambtenaar verkeert, afgescheiden van allen die in de Kolonie zedelijken invloed uitoefenen en steeds omringd van lieden, die het vertrouwen van het algemeen nooit bezeten of sedert lang verloren hebben; botsing en tweedragt tusschen alle de gevestigde authoriteiten; aanranding van de onafhankelijkheid der regterlijke magt; allerwegen toenemende ontevredenheid over, en wantrouwen tegen alle de handelingen van het bestuur, gepaard met bezorgdheid voor de toekomst, belemmering der onmisbare huisselijke tucht, onder de slaven; geschokt vertrouwen bij den Eigenaar, en door de vereeniging van alle deze zamenwerkende oorzaken, te midden van de toenemende magteloosheid van het openbaar gezag, — schrikbarende waarde-vermindering der bijzondere eigendommen.

Er is slechts ééne hoop aan de ondergeteekenden en aan alle de verdere belanghebbenden overgebleven: die hoop is het uitvloeisel van hun vertrouwen op Uwe Majesteit

De ondergeteekenden onthouden zich in dit adres aan Uwe Majesteit van de behandeling van vele en gewigtige onderwerpen, met het beheer

van Suriname verbonden. Zij hebben de eer gehad aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën over sommige derzelve alreeds voorloopig hunne beschouwing reverentelijk mede te deelen; — zij vleijen zich daarbij blijken te hebben gegeven van hunne bereidvaardigheid om van hunne zijde met de Regering mede te werken, en berusten in de toezegging van dien Staatsman, dat het de bedoeling is aan de belanghebbenden vooraf de gelegenheid aan te bieden om hunne gedachten kenbaar te maken over een ontwerp, waarbij hunne belangen en hunne regten in de hoogste mate betrokken zijn.

Doch Sire! vóór alles is het noodig het vertrouwen in de Kolonie en in het Moederland te herstellen, de bestaande botsing tusschen de gevestigde authoriteiten te eindigen, den eerbied voor de regterlijke magt te doen herleven, de spanning en onrust uit de gemoederen te verbannen, en door eene onverwijlde voorziening in het bestuur dier zoo gewigtige Kolonie, een einde te maken aan de zorgwekkende gesteldheid, welke nu alreeds allen van bijzondere ondernemingen en verbeteringen afschrikt en terughoudt.

Met diepen eerbied en onbegrensd vertrouwen, verbeiden de ondergeteekenden het Koninklijk besluit.

Hetwelk doende enz.

(*get.*) G. C. Bosch Reitz.
U. Wilkens.
J. J. Poncelet en Zoon.
Jn. Th. van Marselis.
Joan Hodshon en Zoon.
P. C. Gulcher.
Broen en C°.
Wed. J. S. van de Poll.
Van Schaak.
Goll en C°.
Louis Bienfait en Zoon.
Bunge en C°.
S. A. Westerloo en C°.
Thym Rothuys en C°.
Insinger en C°.
A. C. Bennelle Vereul.
Granpré Molière en C°.
Geb. Wittering.
Moyet en C°.
Pieter Poel en Zoonen.
J. J. Godefroy.
Geb. Heemskerk.
Mendes de Leon en C°.
C. E. van Goor.
P. Portielje, Az.
Luden en van Geuns.
Van West en de Hart.
A. G. en Th. Crone.
Joan Muysken.
J. van Halmael.
Van Heukelom en van Vollenhoven.
Fraissinet en van Baak.
Determeijer Weslingh en Zoon.
Wed. Vereul en Zoon.
Charbon en Zoon.
C. J. Otto.
Kerkhoven en Coutinho.
Ketwich en Voombergh.
A. L. van Harpen en Zoonen.
C. E. Smit.
G. Blancke en Zoon.
J. C. Vereul.
F. N. L. Aberson.
J. A. Jolles.
C. P. Slaap Th.
De Wolff van Westerrode.

XLIX.

ADRES *van belanghebbenden te Amsterdam aan Zijne Majesteit den Koning, dd.* 2 *October* 1844.

Sire!

De ondergeteekenden, tot hunne innige droefheid moetende ondervinden, dat niet alleen aan hunne even regtmatige als eerbiedige vertoogen omtrent de gesteldheid van het Bestuur in de Kolonie *Suriname* geen gevolg is gegeven, maar dat zij zelfs met geene beschikking zijn vereerd geworden, nemen de vrijheid Uwer Majesteits aandacht bij vernieuwing op dit hoogst aangelegen onderwerp te vestigen, en Uwe Majesteit te verzoeken, dat het aan Hoogstdezelve moge behagen, het eindbesluit der Regering nopens deze aangelegenheid ter kennisse te doen brengen van hen, wier belangen zoo naauw aan die der Kolonie verbonden zijn.

Hetwelk doende enz.

Amsterdam, den 2 October 1844.

(*Get*) G. C. Bosch Reitz.
U. Wilkens.
P. C. Gulcher.
Jn. Th. van Marselis.
Joan Hodshon en Zoon.
J. J. Poncelet en Zoon.
Determeijer Weslingh en Zoon.
Goll en C°.
Van Schaak.
Broen en C°
Insinger en C°.
Thym Rothuys en C°.
Ketwich en Voombergh.
A. C. Bennelle Vereul.
Wed. Vereul en Zoon.
Van Heukelom en van Vollenhoven.
Luden en van Geuns.
P. Portielje, Az.
Granpré Molière en C°.
J. A. Jolles.
J. van Halmael.
Mendes de Leon en C°.
J. A. Westerloo en C°.
F. N. L. Aberson.
Fraissinet en van Baak.
Moyet en C°.
J. J. Godefroy.
Bunge en C°.
Geb. Wittering.
A. L. van Harpen en Zoonen.
H. G. Th. Crone.
C. E. Smit.
Geb. Heemskerk.
C. E. van Goor.
Charbon en Zoon.
C. J. van West.
G. Blancke en Zoon.
F. H, C. de Wolff van Westerrode.
Joan Muysken.
Pieter Poel en Zoonen.
Louis Bienfait en Zoon.
C. P, Slaap, Thz.
Kerkhoven en Coutinho.
C. J. Otto.

L.

AANSPRAAK van den Troon, *gehouden op Maandag 21 October* 1844, *bij de opening van de gewone vergadering der Staten-Generaal.*

(*Uittreksel.*)

«De West-Indische Koloniën blijven, tot Mijn leedwezen, kwijnen, doch er zijn middelen van herstel voorgedragen, en deze worden thans plaatselijk onderzocht.»

LI.

ONTWERP *van Adres, in antwoord op de aanspraak des Konings.*

De beraadslagingen over dat ontwerp hebben in de Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 30 October 1844, een aanvang genomen. In dit stuk kwam, nopens de West-Indische aangelegenheden, het volgende voor:

« Wij slaan met bezorgdheid gade den kwijnenden toestand van onze West-Indische Koloniën, en gelooven, dat spoedig doeltreffende maatregelen in haar belang genomen moeten worden. Bereids zagen wij met genoegen, dat bij de zamenstelling van een nieuw tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer de belangen dier Koloniën niet uit het oog verloren zijn. »

Deze zinsnede werd, in de avond-zitting van 30 October 1844, met algemeene stemmen aangenomen. Het adres is echter, door eene herhaalde afstemming van de Eerste Kamer, nopens eene andere zinsnede, den Koning niet aangeboden.

LII.

KONINKLIJK BESLUIT *van den 6 November* 1844, *n°.* 10, *waarbij al de honorifique leden van den Kolonialen Raad, een lid en twee plaatsvervangende leden van het Geregtshof der Kolonie Suriname worden ontslagen.*

Wij WILLEM II, *bij de gratie Gods*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het rapport van Onzen Minister van Koloniën van den 4den dezer, n°. 14, Ons daarbij overleggende een exemplaar van het Proces-verbaal eener op den 1 Julij 1844 te *Paramaribo* gehoudene comparitie van eigenaren en administrateuren van plantagiën, en onze aandacht vestigende, zoo wel op den verregaanden onbetamelijken inhoud van dat stuk, waarbij aan de Regering het bepaalde voornemen tot eene stelselmatige depreciatie van het Surinaamsch Bankpapier wordt toegeschreven, als op de door den Gouverneur-Generaal vermelde omstandigheid dat het voornoemde proces-verbaal de onderteekeningen draagt van al de honorofieke leden van den Kolonialen Raad, en van drie leden of plaatsvervangende leden van het Koloniaal Geregtshof;

Willende op eene ondubbelzinnige wijze doen blijken van Onze hooge afkeuring van deze handeling en van Ons bepaald voornemen, om in de Koloniën van den Staat, zonder aanzien van personen, orde en ondergeschiktheid te handhaven;

Gelet op Ons Besluit van den 5 October 1843, n°. 62,

Hebben besloten en besluiten:

Te ontslaan, gelijk worden ontslagen bij deze, al de honorifieke leden van den Kolonialen Raad der Kolonie *Suriname*, en voorts:

F. P. Penard, lid van het Geregtshof aldaar,

F. G. Pichot l'Espinasse, en

H. G. Roux, plaatsvervangende leden van dat Hof.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 6 November 1844.

(*Geteekend*) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(*Get.* J. C. Baud.)

LIII.

KONINKLIJK BESLUIT *van den 6 November* 1844, *n°.* 3, *houdende voorloopige zamenstelling van den Kolonialen Raad der Kolonie Suriname enz.*

WIJ WILLEM II, *bij de gratie Gods*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Overwegende, dat Ons besluit van heden, n°. 10, eene tijdelijke wijziging noodzakelijk maakt in die artikelen van het Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie Suriname, welke betrekking hebben tot de zamenstelling van den Kolonialen Raad en tot de Heemraadschappen;

Onzen Minister van Koloniën gehoord (rapport van den 4den dezer, N°. 15);

Hebben besloten en besluiten;

Art. 1. Gelijktijdig met het ten uitvoer leggen, in de Kolonie *Suriname*, van Ons Besluit van heden N°. 10, waarbij ontslag wordt verleend aan de honorifieke Leden van den Kolonialen Raad, zal die Raad voorloopig worden zamengesteld als volgt:

De Inspecteur van Nijverheid en Cultures.
De Procureur-Generaal.
De Administrateur van Financiën.
De Kommanderende officier van het garnizoen, en
De Gouvernements-Secretaris.

Wordende mitsdien in zoo verre gewijzigd het bepaalde bij Art. 2 van het Surinaamsche Regerings-Reglement.

Art. 2. De Koloniale Raad, te zamen gesteld zoo als in Art. 1 van dit besluit, bij wege van voorloopigen maatregel is bepaald, wordt bevoegd verklaard tot al de verrigtingen, bij het Surinaamsche Regerings-Reglement aan den Kolonialen Raad opgedragen.

Art. 3. Zoo lang de bij het Surinaamsche Regerings-Reglement bepaalde organisatie van den Kolonialen Raad niet op Ons bevel zal zijn hersteld, zal de Gouverneur-Generaal de Heemraadschappen kunnen vervullen, zoodanig als hij meest oorbaar zal achten, wordende mitsdien voorloopig buiten werking gesteld de Artt. 45 en 46 van voornoemd Reglement.

Art. 4. De Heemraden, aldus door den Gouverneur-Generaal te benoemen, zullen alle functiën kunnen uitoefenen, tot deze betrekking behoorende, en ook die bedoeld bij Art. 47 van meergemeld Reglement.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes.

’s Hage, den 6den November 1844.

(*Get.*) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(*Get.*) J. C. BAUD.

LIV.

DISPOSITIE *van Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, dd.* 11 *November* 1844.

Gelezen hebbende eene Kennisgeving van den Directeur van het Kabinet des Konings, in dato 9 dezer, La. O[45], houdende, dat de Koning, den Minister voornoemd magtigt, om overeenkomstig deszelfs rapport van den 6den bevorens, n°. 13, te handelen ten opzigte van twee adressen van G. C. Bosch Reitz *c. s.*, belanghebbenden bij de Kolonie *Suriname*, het eene zonder dagteekening, het andere gedagteekend *Amsterdam*, den 2en October 1844, houdende hunne bezwaren over den gang van zaken aldaar, en het verzoek om eene onverwijlde voorziening in het Bestuur der Kolonie;

Heeft goedgevonden en verstaan, krachtens de door den Koning ten deze verleende autorisatie, bij afschrift dezes, aan de Heeren G. C. Bosch Reitz *c. s.*, in antwoord op de twee voormelde door hen aan Hoogstdenzelven ingediende adressen, te kennen te geven, dat aan het daarbij uitgedrukt verlangen, hetwelk de strekking schijnt te hebben, dat de Heer Elias, Gouverneur-Generaal der W.-I. Bezittingen, onverwijld van daar worde teruggeroepen, niet kan worden voldaan; — dat het gehouden onderzoek wel overvloedige sporen heeft opgeleverd van eenen strafwaardigen geest van verzet onder de ingezetenen van *Suriname*, maar niet van zoodanige verkeerde handelingen van den kant van den Gouverneur-Generaal, dat aan dezen een openbaar bewijs van afkeuring zou moeten ten deel vallen; — en dat overigens de rust der Kolonie het best zal zijn gewaarborgd, wanneer degenen die bij het handhaven derzelve het grootste belang hebben, ook het voorbeeld geven van eerbied voor- en onderwerping aan het gevestigd gezag.

's Gravenhage, den 11 November 1844.

De Minister voornoemd,

(*Geteekend*) J. C. Baud.

Aan de Heeren G. C. Bosch Reitz *c. s.*,
te Amsterdam.

LV.

ADRES *van belanghebbenden te Amsterdam aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, dd.* 27 *November* 1844.

De bevreemding, waarmede de ondergeteekenden de Kennisgeving van Zijne Exc. den Heere Minister van Koloniën, d.d. 11 November 1844, hebben ontvangen, konde alleen geëvenaard worden door de verbazing, waarmede hun de lezing vervulde van de Besluiten, door Zijne Majesteit onzen Geëerbiedigden Koning, op den raad en onder de verantwoordelijkheid van Zijne Exc. voornoemd, ten lasten van *Suriname* genomen.

De ondergeteekenden hebben daarom eenige dagen laten verloopen, ten einde niet onder den eersten pijnlijken indruk eenig besluit te nemen, hetwelk op eenige wijze zoude kunnen missen het kenmerk van kalmte en vaste beradenheid, welke van den aanvang af de gedragslinie van de ondergeteekenden onwankelbaar hebben bestuurd.

De ondergeteekenden zijn doordrongen van de overtuiging, dat door die Besluiten, waarbij de verantwoordelijkheid van Zijne Exc. alleen betrokken zijn kan, en waarbij zelfs de bij de Grondwet voorgeschrevene waarborgen geheel zijn veronachtzaamd, de wettelijke orde in de Kolonie verbroken is, het gezag der gevestigde authoriteiten opgeschort is geworden, eene butengewone magt is ingesteld, en met der daad de Kolonie in staat van beleg is verklaard.

Voorzeker heeft niemand durven vermoeden, dat zoodanig de besluiten zijn konden, welke weinige weken te voren in woorden van liefde door de troonrede waren aangekondigd.

De ondergeteekenden vinden dan ook in de kennisgeving van Zijne Exc. den Heere Minister van Koloniën slechts een enkel punt, waarmede zij kunnen instemmen, dat namelijk de rust alleen kan zijn gewaarborgd door eerbied, voor het gevestigde gezag. — Juist deze overweging had de ondergeteekenden overtuigd van de noodzakelijkheid van voorziening in het Bestuur van *Suriname*: omdat het gezag moet worden geëerbiedigd, behoort het in de eerste plaats eerbiedwaardig te zijn.

De ondergeteekenden kunnen niet zonder ijzing denken aan de gevolgen, welke de beraamde maatregelen in de Kolonie kunnen voortbrengen; zij hebben terstond langs alle mogelijke wegen hunnen meest krachtigen invloed aangewend, om door vermaning tot kalmte, de rust ongestoord te bewaren, overtuigd dat door Grondwettige middelen alleen aan de Kolonie en aan de bezittingen der ondergeteekenden aldaar, de waarborgen kunnen worden hergeven en verzekerd, welker volslagen gemis de meergedachte Koninklijke Besluiten thans in het helderste daglicht hebben geplaatst.

Aan de ondergeteekenden is, nu alle hunne vertoogen niet zijn geteld, nu al hunne grieven zonder herstel zijn gebleven, nu hunne wettige belangen uit het oog zijn verloren, en zelfs niet meer worden vertegenwoordigd, slechts één weg overgebleven.

Alvorens zich echter aan de Vertegenwoordigers van het Nederlandsche Volk te wenden, eensdeels met hunne regtmatige klagte over de ondervondene schennis der Grondwettelijke waarborgen, anderdeels om door dit zoo sprekend voorbeeld te toonen, welke de heerlijke vruchten zijn van het autocratische stelsel, waaromtrent Staatsstukken, ook van diplomatieken aard, in hun bezit, een nieuw licht kunnen verspreiden, — willen de ondergeteekenden, steeds getrouw aan hunne beginselen van gematigdheid, aan Zijne Excellentie den Heere Minister van Koloniën, alleen de eerbiedige vraag rigten: *of in die Besluiten en in die kennisgeving, de geheele stel van maatregelen ligt opgesloten, waardoor de Hooge Regering voor 's hands in het bestuur der Kolonie heeft voorzien, en waarmede de aangelegenheid van der ondergeteekenden verzoekschrift is afgedaan.*

Op grond van de gemaakte ervaring, vertrouwen de ondergeteekenden dat Zijne Exc. de Heere Minister van Koloniën het niet als een gebrek aan verschuldigden eerbied zal gelieven aan te nemen, indien de ontstentenis van antwoord binnen den tijd van 8 dagen, door de ondergeteekenden wordt gehouden voor een bevestigend antwoord van vorenstaande vraag, en alzoo voor een blijk, dat Zijne Exc. dit onderwerp als afgedaan beschouwt.

Hetwelk doende enz.

Amsterdam, den 26 November 1844.

(*Get.*) G. C. Bosch Reitz.
U. Wilkens.
P. C. Gulcher.
Joan Hodshon en Zoon.
Jn. Th. van Marselis.
Broen en C°.
Wed. J. S. van de Poll.
Van Schaak.
Moyet en C°.
Bunge en C°.
Kerkhoven en Coutinho.
Determeijer Weilingh en C°.
Goll en C°.
Luden en van Geuns.
C. E. van Goor.
A. L. van Harpen en Zoonen.
Granpré Molière en C°.
Geb. Wittering.
J. J. Godefroy.
Louis Bienfait en Zoon.
C. E. Smit.
A. C. Bennelle Vereul.
C. J. van West.
Thym Rothuys en C°.
De Wolff van Westerrode.
Geb. Heemskerk.
H. G. Th. Crone.
C. J. Otto.
J. A. Jolles.
C. P. Slaap, Thz.
Mendes de Leon en C°.
P. Portielje, Az.
G. Blancke en Zoon.

---

2 Vols

VERZAMELING VAN STUKKEN

AANGAANDE DE

SURINAAMSCHE AANGELEGENHEDEN,

THANS AANHANGIG

BIJ

DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

EERSTE GEDEELTE.

's Gravenhage,

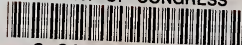
GEBROEDERS BELINFANTE.

APRIL 1845.

A

LIBRARY OF CONGRESS
0 015 922 174 A